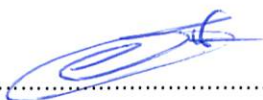

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริม
ความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ดร.อังคณา อ่อนธานี)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายประเสริฐ รุ่งน้อย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 นางปณิตา คล้ายสุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ่อวิหคบางระกำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 1 และนางนวลจันทร์ ต้นวัฒนกุล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดบ้านมุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียนประจำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี และโรงเรียนบ้านโพธิ์พัฒนา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

กฤติกา กระจิวมา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ผู้ศึกษาค้นคว้า	กฤติกา กระจิวผา
ที่ปรึกษา	ดร.อังคณา อ่อนธานี
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ การฟัง พูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยโดยใช้การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มี 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และนำทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา และความเหมาะสมของเวลา โดยสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดเพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนโพธิ์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 22 คน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง จำนวน 17 คน ซึ่งได้จากการซึ่งได้จากวิธีเลือกการสุ่ม โดยการจับฉลากเลือก 1 ห้องเรียน ดำเนินการวิจัยตามแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest – Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับใช้วัดก่อนเรียนและหลังเรียน หาประสิทธิผลโดยใช้ E.I. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนรู้ 3 เรื่อง คือ 1) In my house 2) Activities in my house และ 3) Family duties ซึ่งพบว่าความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.6117 คิดเป็นร้อยละ 61.17

2. ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title A development of learning activity through Task Based Learning on “My house” to promote the ability of listening and speaking English of grade 4 students

Author Krittika Krajiwpha

Advisor Angkana Onthanee, Ph.D.

Academic Paper Independent study M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2017

Keywords learning activity through Task Based Learning , listening and speaking English

ABSTRACT

A objective of this study were 1) To create and find out the effectiveness index of learning activity through Task Based Learning on “My house” to promote the ability of listening and speaking English of grade 4 students 2) To compare listening and speaking abilities in English before and after using learning activity through Task Based Learning on “My house” to promote the ability of listening and speaking English of grade 4 students. Author proceed follow the research methodology by using Research and Development. There were two procedures as follow; the first procedure was to create and find out the effectiveness index of learning activity through Task Based Learning on “My house ” to promote the ability of listening and speaking English of grade 4 students and considering about suitability of learning activity by proposed learning activity to 3 specialists and then experimented it with three students in grade 4, semester 1, academic Year 2018, Banmaisamukkree School, KamphaengPhetPrimary Educational Service Area Office 1. The students were classified into 3 kinds (good, intermediate, weak) to determine the suitability of language, content and time by observing the behavior closely for improve defects and then applied to 22 students in grade 4, academic Year 2018, Banphopattana School, KamphaengPhetPrimary Educational Service Area Office 1 to find out the effectiveness index of learning activity through Task Based Learning. The second procedure was to compare listening and speaking abilities in English before and after

using learning activity through Task Based Learning on "My house" to promote the ability of listening and speaking English by using learning activity with a sample group. A sample group consisted of 17 students in grade 4, academic Year 2018, Ban Hong Thong School. A sample group was selected by random draw selected classrooms. The research methodology was One-Group Pretest – Posttest Design. Research instruments were (1) learning activity through Task Based Learning on "My house" to promote the ability of listening and speaking English of grade 4 students (2) Test of English listening and speaking abilities for 2 copies using for pretest and posttest and find the effectiveness index result by using E.I. The descriptive statistics used on data analysis were average, standard deviation and Dependent t-test

Research findings were as follows:

(1) Learning activity consisted of 3 steps; 1) Pre-task step 2) During-task step and 3) Post-task step in 3 units; 1) In my house 2) Activities in my house and 3) Family duties. The research found that the suitability of learning activity was in high level. The effectiveness index of learning activity was 0.6117 or 61.17 percents.

(2) listening and speaking abilities in English of students by using learning activity through Task Based Learning after study was higher than before study at the significant level of .05

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	12
กิจกรรมการเรียนรู้.....	20
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ.....	29
ทักษะการฟัง.....	41
ทักษะการพูด.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	62
ขั้นที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริม ความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4....	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ชั้นที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อ ส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4... สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	74 81
4 ผลการวิจัย.....	85
ชั้นที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	85
ชั้นที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลัง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4.....	91
5 บทสรุป.....	92
สรุปผลการวิจัย.....	93
อภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	106
ประวัติผู้วิจัย.....	179

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	17
2 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง My House หลักสูตรและตัวชี้วัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	64
3 แสดงการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร ได้เลือกหน่วยการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสามารถฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4.....	68
4 แสดงหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงาน ปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	70
5 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและการวัดการประเมินความสามารถการ ฟังภาษาอังกฤษ.....	75
6 แสดงการวิเคราะห์การสร้างแบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ.....	76
7 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและการวัดการประเมินความสามารถการ พูดภาษาอังกฤษ.....	77
8 แสดงการวิเคราะห์การสร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ.....	78
9 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	78
10 แสดงแบบแผนการวิจัย.....	80
11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ มุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	87
12 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ มุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง จำนวน 22 คน.....	90
14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญ ทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของ นักเรียน จำนวน 17 คน.....	91
15 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องการวัดความสามารถฟังภาษาอังกฤษ...	149
16 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องการวัดความสามารถพูดภาษาอังกฤษ..	158
17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบ..	159
18 แสดงผลผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	163
19 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ มุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถฟัง พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	168
20 แสดงผลการตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (นักเรียน 22 คน).....	172
21 ตาราง 20 แสดงผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4.....	173

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 220) ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงช่วยสร้างความสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นๆ เพราะมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ทำให้ปฏิบัติต่อกันอย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์การพัฒนาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทย เนื่องจากจะมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในการสื่อสารของชาวอาเซียน เคียงคู่กับภาษาที่หนึ่งเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละประเทศสมาชิก (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554) ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ สามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว ในการติดต่อสื่อสารภาษา ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และการเรียนรู้วิทยาการอื่นๆ ตลอดจนการประกอบอาชีพ การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้นั้น นักเรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะทั้งสี่คือการฟังการพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อม และยังสามารถนำความรู้ ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งทักษะการใช้ภาษานั้น ทักษะการพูดเป็นพฤติกรรมทางด้านการแสดงออก ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงอาจเป็นทักษะที่ดูเหมือนจะยาก ในด้านของการออกเสียงหรือสำเนียงให้ถูกต้อง แต่หากผู้เรียนมีความพากเพียรพยายามหมั่นฝึกฝนบ่อยๆ ก็อาจสามารถทำได้ดีเช่นเดียวกัน แต่ถึงแม้ว่าจะออกเสียงผิดเพี้ยนไปบ้าง ผู้เรียนก็ควรให้ความสำคัญต่อการพยายามสื่อสารให้ได้ความหมายมากที่สุด องค์ประกอบสำคัญ นอกจากเสียงหรือสำเนียงแล้ว ได้แก่ ศัพท์ ไวยากรณ์ ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตลอดจนการใช้กริยา ทำทาง ประกอบในการสื่อสารและการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น การฟังนับว่าเป็นทักษะรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมากและ

เป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงจะสามารถพูดได้ตอบอ่านหรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ดังนั้นในการเรียนการสอนนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจังทักษะการฟังถือได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ และเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะพัฒนาความสามารถในทักษะอื่น ซึ่งหมายความว่า ในขั้นแรก นักเรียนต้องมีความสามารถในการฟัง เพราะเมื่อฟังเข้าใจแล้วจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน การสื่อสารในชีวิตประจำวันของเราใช้ทักษะการฟังมากที่สุดในการสื่อสารถึงร้อยละ 50 ในขณะที่ทักษะการพูดใช้ร้อยละ 25 ทักษะการอ่านร้อยละ 15 และทักษะทักษะการเขียนร้อยละ 10 การฟังเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสามารถจดจำโครงสร้างและคำศัพท์ของภาษา (ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์ และ สุวิทย์ นีรันถกานนท์, 2550, หน้า 149) ถ้านักเรียนมีโอกาสฟังภาษาที่เรียนมามาก การเรียนรู้ภาษาก็เกิดขึ้นได้ง่าย แต่ถ้านักเรียนขาดโอกาสในการฟัง การเรียนรู้จะเกิดได้ช้า ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นักเรียนควรมีโอกาสฟังมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้หันมายึดหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กได้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมายได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสได้พบเจอในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่มีอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมาย การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ การสอนภาษาเอกสารสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ ในสถานการณ์จริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสาร ซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การจัดการเรียนเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะการฟัง พูดและอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นนี้มีความสำคัญไม่น้อยกว่าชั้นอื่นๆ เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถม ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานของภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำต่างๆ ที่ฟังหรืออ่าน สะกดคำ อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง บทสนทนา

และนิทานง่ายๆ เข้าใจความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาอังกฤษและภาษาไทย เข้าใจเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ต่างๆ ของเจ้าของภาษา ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย สนทนา ทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพแนะนำตนเอง เพื่อน พร้อมตอบรับ ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำอนุญาตต่างๆ โดยทำ ท่าทางประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา พูด/เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นง่ายๆ แสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว เพื่อแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ ระบุ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำโดยใช้ภาพแผนภูมิ แผนภาพและแผนผัง โดยใช้กระบวนการสอนภาษา กระบวนการกลุ่ม และกระบวนการคิด ในการฝึกออกเสียง ฟังพูด อ่านและเขียน เพื่อให้นักเรียน เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงการรวบรวมความรู้และแสวงหาความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษ ซึ่งล้วนแต่เป็นทักษะ ด้านการสื่อสารทั้งหมด ดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารจึงเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน เพราะความสามารถในการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถ ติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะ วิธีการและนโยบายที่เป็นรูปธรรม

แต่ในปัจจุบัน พบว่า การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น พื้นฐาน O-net ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 พบว่า ผลการสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ (วิชาภาษาอังกฤษ) ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2560 (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) มีคะแนนเฉลี่ย 36.34 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และสาระที่นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่ง สอดคล้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยของ ญัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ (2558) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและกลัวที่ต้องพูด ภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ อาจเกิดจากการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียน รายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษ และวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่นักศึกษานำไปใช้มาก ได้แก่ การดู ภาพยนตร์ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้เรียนยังขาด

ทักษะด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งทักษะดังกล่าวเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้นและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่หลากหลายที่จะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน อยากเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างแท้จริง สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ Task Based Learning (TBL): การจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ผลงาน ชิ้นงานทางภาษาที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นให้แก่ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ภาษาโดยการได้ฝึกปฏิบัติจริงจากการทำงานปฏิบัติ ซึ่งงานปฏิบัตินั้นมีลักษณะที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริงและมุ่งเน้นความหมายในด้านการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา ซึ่งสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของสังคม เอื้อที่จะให้ผู้เรียนมีความชำนาญ เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นความจำเป็นของสังคมที่จะต้องพัฒนาเยาวชนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ เรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learner) ชิ้นงานที่กำหนดมีความสอดคล้องสามารถนำไปใช้จริงในชีวิต ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนสนุกกับการเรียน เพราะได้มีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเอง แล้วนำความรู้ที่ได้มาสร้างสรรค์ผลงาน ส่งเสริมสนับสนุนการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีเวลาที่จะเรียนรู้จากกันและกัน คนเก่งช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าหรือปัญหาด้วยตนเอง ควบคุมการทำงานของตนเองได้ ฝึกความรับผิดชอบ หรือกล่าวอีกในหนึ่งคือ การใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาเป้าหมายของผู้เรียน ในประเภทของภาระงานที่แตกต่างกันออกไปช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายสื่อสารได้อย่างมีความหมาย กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ สกิน (Skehan, 1998, p.137-151), เอลลิส (Ellis, 2003, p. 243-262), วิลลิส และวิลลิส (Willis Jane & Willis Dave, 1996, p.53-58) ได้อธิบายขั้นตอน สำหรับการสอนภาษาแบบมุ่งงานปฏิบัติไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงจูงใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงาน ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้โดยเน้นสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่าแบบทางภาษา

(Form) ได้ลงมือทำงานปฏิบัติจากงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความท้าทายและเป็นผู้ที่น่าสนใจต่อผู้เรียน และควรมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำงานปฏิบัติในชั้นนี้แก่ผู้เรียน โดยอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรมในชั้นนี้ควรมีความหลากหลาย 3) ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในชั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายมุ่งเน้นภาษาเป็นการนำงานปฏิบัติของผู้เรียนมาประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองหรือกลุ่มพร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เป็นรูปแบบการเรียนรู้หนึ่งที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนาขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและช่วยเสริมสร้างความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งต่างๆ หรือบริบทใกล้เคียงกับผู้เรียนมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นการเชื่อมโยงประสบการณ์และการเรียนเข้าไว้ด้วยกัน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์หรือสรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเอง และกิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากคิด อยากทำ การจัดการเรียนรู้จึงเน้นการลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ทักษะ ที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียนเชื่อมโยงไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน มีการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง มีการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและมีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติเรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติเรื่อง My House ซึ่งเป็นกิจกรรมกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ

2. ครูและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา สามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูดไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ได้แนวทางในการพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นใช้เป็นเครื่องมือสำหรับแก้ปัญหา และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่บุคคลจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นกระบวนการวิจัยและพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1.1 เป็นครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ หรือชำนาญการพิเศษ ทางด้านการสอนระดับประถมศึกษา มีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

1.2 เป็นครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ หรือชำนาญการพิเศษ ทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

นักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา และ ความเหมาะสมของเวลา

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านโพธิ์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน 22 คน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ป.4/1-ป.4/3 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ป.4/2 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน ตัวชี้วัด ป.4/1 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัด ป.4/3 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัด ป.4/1 สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานใน ตัวชี้วัด ป.4/1 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ตัวชี้วัด ป.4/1 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ตัวชี้วัด ป.4/1 โดยแบ่งกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

เรื่องที่ 1 In my house

เรื่องที่ 2 Activities in my house

เรื่องที่ 3 Family duties

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House.

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลัง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งได้จากวิธีการสุ่ม โดยการจับฉลากเลือก 1 ห้องเรียน จำนวน 17 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ป.4/1-ป.4/3 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ป.4/2 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน ตัวชี้วัด ป.4/1 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัด ป.4/3 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัด ป.4/1 สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานใน ตัวชี้วัด ป.4/1 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ตัวชี้วัด ป.4/1 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ตัวชี้วัด ป.4/1 โดยแบ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

เรื่องที่ 1 In my house

เรื่องที่ 2 Activities in my house

เรื่องที่ 3 Family duties

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ การเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ โดยการได้ฝึกปฏิบัติจริงจากการทำงานปฏิบัติ ซึ่งงานปฏิบัตินั้นมีลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์จำลอง งานปฏิบัติเป็นชิ้นงานทางภาษาที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมการสร้างความสนใจและตั้งใจให้แก่ผู้เรียน ร่วมกันศึกษาเรียนรู้ ในการทำกิจกรรมโดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวกคอยให้คำปรึกษาในการเรียนรู้ โดยมีกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงจิตใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในงานปฏิบัติ โดยรูปแบบของกิจกรรมมีขั้นตอนการปฏิบัติ การมีเนื้อหาขอบข่ายเดียวกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันกับกิจกรรมในชั้นปฏิบัติ และสิ่งสำคัญในขั้นนี้

ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่าแบบทางภาษา (Form) ได้ลงมือทำงานปฏิบัติจากงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความท้าทายและเป็นผู้ที่น่าสนใจต่อผู้เรียน และมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำงานปฏิบัติในขั้นนี้แก่ผู้เรียน โดยอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรมในขั้นนี้มีความหลากหลาย ตัวอย่างเช่น การหาสิ่งที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน (Spot the Difference) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap task) หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติของตนเองเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนต้องมีการรายงานผลการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยครูผู้สอนคอยแนะนำและเพิ่มเติมในบางส่วน พร้อมทั้งควรมีโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน

ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้าย ผู้เรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ทำให้แตกต่างกับงานปฏิบัติในครั้งแรก มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนและมองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง

ความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถที่แสดงออกในการฟัง ประโยคภาษาอังกฤษ และการสนทนาโต้ตอบ โดยใช้ประโยคสั้นๆ โดยวัดได้จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ความสามารถทางด้านการฟังเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก และความสามารถในการพูดเป็นแบบทดสอบบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่กำหนด

ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง การฟังการออกเสียงคำศัพท์คำหรือประโยคง่ายๆ แล้วเข้าใจ สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ถูกต้องทั้งหมด ซึ่งประเมินได้จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยค้นคว้าขึ้น

ความสามารถในการพูด หมายถึง การพูดการออกเสียงคำศัพท์หรือประโยคง่ายๆ ออกเสียงได้ชัดเจน ออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วต่อเนื่อง เน้นในคำได้ถูกต้องทุกคำ/ทุกประโยค ออกเสียงได้ถูกต้องทั้งประโยค พูดคล่องต่อเนื่องไม่ติดขัดซึ่งสามารถประเมินได้จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่กำหนดที่ผู้วิจัยค้นคว้าขึ้น

ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House หมายถึง ระดับคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ โดยดัชนีประสิทธิผลมี ค่า 0.50 ขึ้นไป

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1.1 ความสำคัญของหลักสูตร

1.2 คุณภาพผู้เรียน

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.5 คำอธิบายรายวิชารายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.6 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

3.1 ความหมายของงานปฏิบัติ

3.2 องค์ประกอบของงานปฏิบัติ

3.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

3.4 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

3.5 ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

4. ทักษะการฟัง

4.1 ความหมายของความสามารถในการฟัง

4.2 องค์ประกอบของความสามารถในการฟัง

4.3 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการฟัง

5. ทักษะการพูด

5.1 ความหมายของความสามารถในการพูด

5.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูด

5.3 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการพูด

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โดยได้จัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พัฒนาด้านความคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยได้รับการจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งยังจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็นรายวิชาใหม่ที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 224-243)

1.1 ความสำคัญของหลักสูตร

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมตามสภาพจริง นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและแก้ปัญหาได้ตามศักยภาพของนักเรียน ตลอดจนสามารถแสวงหาความรู้ ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง

1.2 คุณภาพผู้เรียน (ระดับประถมศึกษาตอนปลาย) จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

1.2.2 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความ

ช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

1.2.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

1.2.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

1.2.5 บอกความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

1.2.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

1.2.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1.2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

1.2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

1.2.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่สอดคล้องกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ทั้งหมด 4 สาระ 8 มาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งมีสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางที่ใช้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ (Instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้า จังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ป.4/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และ ข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ป.4/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป.4/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้องและคำขออนุญาตง่าย ๆ

ต 1.2 ป.4/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเองและขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

ต 1.2 ป.4/4 พูด/เขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว ตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป.4/5 พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

ต 1.3 ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ต 1.3 ป.4/2 พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.3 ป.4/3 พูดแสดงความคิดเห็นง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ต 2.1 ป.4/1 พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 2.1 ป.4/2 ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

ต 2.1 ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

ต 2.2 ป.4/1 บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความของภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ต 2.2 ป.4/3 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลอง ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้

ต 3.1 ป.4/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ต 4.1 ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ต 4.2 ป.4/1 ใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

1.5 คำอธิบายรายวิชารายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

อ 14101 ภาษาอังกฤษ รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลาเรียน 80 ชั่วโมง ๑ ชั่วโมง คำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน สะกดคำ อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้อง

ตามหลักการอ่าน เลือกรูปภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง บทสนทนา และนิทานง่ายๆ เข้าใจความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาอังกฤษและภาษาไทย เข้าใจเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย และเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย สนทนาทักทาย กล่าวลา ขอบคุน ขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพ แนะนำตนเอง เพื่อน พร้อมตอบรับ ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำอนุญาตง่ายๆ โดยทำ ท่าทางประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา พูด/เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นง่ายๆ แสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว เพื่อแสดงความรู้สึกรักของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ ระบุ / เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภูมิ แผนภาพและแผนผัง โดยใช้กระบวนการสอนภาษา กระบวนการกลุ่ม และกระบวนการคิด ในการฝึกออกเสียง ฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงการรวบรวมความรู้และแสวงหาความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษ

ตัวชี้วัด

ต. 1.1 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3 ป.4/4

ต. 1.2 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3 ป.4/4 ป.4/5

ต. 1.3 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3

ต. 2.1 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3

ต. 2.2 ป.4/1 ป.4/2

ต. 3.1 ป.4/1

ต. 4.1 ป.4/1

ต. 4.2 ป.4/1

รวม 20 ตัวชี้วัด

ที่มา: หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

1.6 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โครงสร้างหลักรายวิชา อ 14101 ภาษาอังกฤษ รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 80 ชั่วโมง

ตาราง 1 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	สาระสำคัญ	สาระมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)
1	About Me	ส่วนของร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายและกิจวัตร ประจำวันเป็นเรื่องใกล้ตัว นักเรียน การใช้ประโยคถาม- ตอบเรื่องเหล่านี้ช่วยให้ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ อย่างมั่นใจ	ต 1.1 ป.4/2, 3, 4 ต 1.2 ป.4/1, 4 ต 1.3 ป.4/1 ต 2.1 ป.4/1, 3 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	9
2	Things Around Us	การเรียนรู้เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว เพื่อ บอกขนาด รูปทรง และสี ซึ่ง จะเป็นความรู้ที่นักเรียน สามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารเมื่อต้องการได้	ต 1.1 ป.4/1, 2, 3, 4 ต 1.2 ป.4/1, 2, 3, 4 ต 1.3 ป.4/1 ต 2.1 ป.4/3 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	8
3	My House	การเรียนรู้และฝึกออกเสียง คำศัพท์และประโยคคำถาม- คำตอบเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ ในบ้าน จะทำให้นักเรียนมี ความรู้ พื้นฐานที่จำเป็น และมีความพร้อมในการใช้ ภาษาเพื่อการศึกษาต่อไป	ต 1.1 ป.4/1, 2, 3 ต 1.2 ป.4/2 ต 1.3 ป.4/1 ต 2.1 ป.4/3 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	10

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	สาระสำคัญ	สาระมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)
4	The Weather	การเรียนรู้สภาพภูมิอากาศ ในฤดูกาลต่างๆ เป็นภาษา อังกฤษเป็นประโยชน์ต่อการ สื่อสารในชีวิตประจำวันของ นักเรียน ซึ่งจะทำให้ นักเรียน ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่าง มั่นใจ	ต 1.1 ป.4/2, 3, 4 ต 1.2 ป.4/3, 4, 5 ต 1.3 ป.4/1, 2 ต 2.1 ป.4/3 ต 2.2 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	9
5	Trees and Flowers	การเรียนรู้และฝึกฝนการใช้ ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับดอกไม้ และต้นไม้ จะทำให้ นักเรียน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ รอบตัว ซึ่งจะทำให้ นักเรียน เรียนภาษาได้อย่างมี ความหมายและสนุกสนาน	ต 1.1 ป.4/1, 2, 3, 4 ต 1.2 ป.4/3, 4, 5 ต 1.3 ป.4/1, 2 ต 2.1 ป.4/3 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1	10
6	Going to the Farm	การเรียนรู้เกี่ยวกับ สัตว์ใน ฟาร์ม ในเรื่องของการรู้จักชื่อ สัตว์ ทั้งแม่สัตว์และลูกสัตว์ ลักษณะ ความเป็นอยู่ อาหาร ความสามารถของ สัตว์ รวมทั้งประโยชน์ต่อ มนุษย์เป็นภาษาอังกฤษ เป็น การบูรณาการกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และ สามารถนำภาษาอังกฤษไป ใช้ในการสื่อสารเมื่อจำเป็น ได้	ต 1.1 ป.4/1, 2, 3, 4 ต 1.2 ป.4/1, 2, 4, 5 ต 1.3 ป.4/1, 2, 3 ต 2.1 ป.4/1, 2, 39 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	9

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	สาระสำคัญ	สาระมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)
7	Sports and Games	กีฬาและเกมเป็นเรื่องใกล้ตัว เด็ก เป็นสิ่งที่เด็กสนใจ การ เรียนรู้ชื่อกีฬาและเกมเป็น ภาษาอังกฤษ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ และเป็น การบูรณาการภาษาอังกฤษ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	ต 1.1 ป.4/1, 2, 3, 4 ต 1.2 ป.4/4, 5 ต 1.3 ป.4/1, 2 ต 2.1 ป.4/1 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	10
8	MyHometown	ในชีวิตประจำวัน เราต้อง เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูล เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ แวดล้อมตัวเรา ถ้าเราสามารถ ใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสาร ได้ ย่อมเป็นการก่อให้เกิด การเรียนรู้ที่ดี และมีผลต่อ การดำรงชีวิต	ต 1.1 ป.4/2, 3, 4 ต 1.2 ป.4/4 ต 1.3 ป.4/1 ต 2.1 ป.4/3 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1	9
9	At the Seaside	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติรอบตัว เด็ก นอกจากเป็นแหล่งเรียนรู้ ที่ดีและสัมพันธ์กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นยังทำให้นักเรียน เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	ต 1.1 ป.4/1, 2, 3, 4 ต 1.2 ป.4/4 ต 1.3 ป.4/1 ต 2.1 ป.4/3 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	8
รวม				80
รวม 20 ตัวชี้วัด				

ที่มา: หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชร เขต 1

จากโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ อ14101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 My house จำนวน 10 ชั่วโมง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ หรือในหลักสูตรสมัยก่อนเรียกว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรปัจจุบันใช้ เรียกว่า กิจกรรมการเรียนรู้ เพราะต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ เน้นที่บทบาทผู้เรียน แม้ว่าจะเน้นบทบาทของผู้เรียนแต่ครูผู้สอนยังคงมีบทบาทร่วม คือ เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) เป็นผู้ให้คำปรึกษา เป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด เป็นผู้จัดระเบียบ เป็นผู้แนะนำและกำกับดูแล เป็นต้น (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553, หน้า 72) เป้าหมายของการสอนคือผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนจะบรรลุมากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจจึงจะสามารถจัดกิจกรรมได้เหมาะสม จากการศึกษาเอกสารมีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ทิศนา ชัมมณี (2554, หน้า 147) ได้ให้ความหมายว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นในการนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้เป็นส่วนช่วยให้ครูออกแบบการวางแผนการสอน ซึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

Good (1973, p.164) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้หลากหลายความหมาย ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สภาพการเรียนทั้งหมดที่ผู้เรียนกระทำด้วยความเต็มใจ การกระทำเช่นนี้จะส่งผลให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่เริ่มขึ้นด้วยความสนใจ ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างการคิดกับการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การเล่นหรือการทำงานที่เกิดจากความคิด ความรู้สึของผู้ทำ ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบที่ซับซ้อน เพื่อสื่อความเข้าใจให้ผู้อื่น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 84) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีต่างๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้คิด ได้ค้นคว้า ได้ปฏิบัติ และปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้

สำลี รักสุทธี (2544, หน้า 75) ให้ความหมายกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การนำวิชาหรือประสบการณ์ที่ต้องทำการสอนตลอดเวลา ตลอดภาคเรียน นำมาสร้างเป็นแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์ การวัดการประเมินผลสำหรับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดย่อยๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า บันทึกการสอนตามปกติ กล่าวคือ การเตรียมการสอนหรือการวางแผนการสอนของครู

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 126) ให้ความหมายกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การที่ผู้เรียนปฏิบัติหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ คือ งานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับชั้นเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูได้เตรียมวางแผน หรือออกแบบการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และกิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งผลให้เกิดแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2 ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

สำลี รักสุทธี (2544, หน้า 78) อธิบายความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหลักสูตร แนวการสอน การวัดประเมินผลการศึกษาเรียนรู้ เอกสารที่เกี่ยวข้อง บูรณาการกับวิชาอื่น
2. คำนึงม ความเชื่อและสภาพที่เป็นจริงของโรงเรียน ท้องถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น
3. เป็นเครื่องมือของครูที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ มีความมั่นใจในการสอน เหมือนกับนักรบที่เดินลงสนามอย่างองอาจกล้าหาญ
4. ผู้สอนสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง เสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. ใช้สำหรับเป็นคู่มือให้กับครูที่สอนแทนได้
6. เป็นการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ คืองานสอนต้องได้รับการฝึกฝน โดยเฉพาะ มีเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพ

บุรุษย์ ศิริมหาสารคาม (2547, หน้า 16-17) อธิบายความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการแสดงถึงความเป็นมืออาชีพ โดยมีการเตรียมการล่วงหน้า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สะท้อนให้เห็นเทคนิค สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการการเรียนรู้ของเด็ก มาผสมผสานนำมาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2. กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมการศึกษาหลักสูตร เทคนิคการจัดการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม วิธีการวัดประเมินผลของครู เพื่อพัฒนาความรู้และวิชาชีพของตนเอง

3. กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ครูผู้สอน สามารถจัดกิจกรรมอย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งครูผู้อื่นสามารถนำมาสอนแทนได้เช่นกัน

4. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นหลักฐานสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป คือมีข้อมูลแสดงด้านการเรียนการสอน การวัด และการประเมินผล

5. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการแสดงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ สามารถนำไปเป็นผลงานทางวิชาการ ประกอบพิจารณาความดี ความชอบประจำปีขอเลื่อนตำแหน่ง และเพื่อใช้ประกอบการขอใบประกอบวิชาชีพครู

อุษา คงทอง และคณะ (2553, หน้า 57-58) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ คือ การเรียนรู้ที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

1. กิจกรรมช่วยเร้าและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
2. กิจกรรมสร้างโอกาสให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
3. กิจกรรมช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย
4. กิจกรรมช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
5. กิจกรรมช่วยปลูกฝังสร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์
6. กิจกรรมทำให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหว
7. กิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน
8. กิจกรรมช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
9. กิจกรรมช่วยการขยายความรู้ประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง
10. กิจกรรมส่งเสริมการเจริญเติบโตและพัฒนาการของผู้เรียน
11. กิจกรรมช่วยส่งเสริมทักษะ
12. กิจกรรมสร้างเจตคติที่ดี
13. กิจกรรมส่งเสริมการทำงานเป็นทีม
14. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน

15. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนตระหนัก ชาบซึ่ง ความงามในเรื่องต่างๆ

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการจัดกิจกรรมช่วยกระตุ้น และสร้างความสนใจของผู้เรียน ทำให้เกิดความสุขสนทน เกิดเจตคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยังส่งเสริมการทำงานร่วมกันของผู้เรียน

2.3 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

การนำเข้าสู่บทเรียน การกำหนดกิจกรรมที่มีเป้าหมายสำคัญ เพื่อกระตุ้นและทำให้ผู้เรียนสนใจ หากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนไม่ช่วยกระตุ้น หรือทำให้เกิดความสนใจ จะขาดการรับรู้ที่ดี ไม่เกิดการจำและคิด ที่ตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง สุดท้ายจะไม่เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าสู่บทเรียน จำเป็นต้องช่วยกระตุ้น เราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และต้องสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมในชั้นสอนด้วย ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมเข้าสู่บทเรียน เพื่อทบทวนความรู้พื้นฐานเพิ่มเติมให้สัมพันธ์กับการสอนเนื้อหาใหม่ แนวคิดใหม่ หรือหลักการใหม่ ช่วยส่งผลให้นักเรียนระลึกได้ ละเกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน

2. การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดงานที่ปฏิบัติว่าต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไร

3. การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบทางตรงและทางอ้อม จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะเกิดการเรียนรู้หรือต่อตนบ้าง

ข้อควรคำนึงถึงในการกำหนดกิจกรรม ในการพิจารณา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ นำเข้าสู่บทเรียน ควรคำนึงสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในชั้นสอนอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน

2. ต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับลำดับขั้นตอน เวลาอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยปกติใช้เวลาไม่เกิน ร้อยละ 20 ของเวลาทั้งหมด

3. ต้องกำหนดสิ่งที่จะช่วยกระตุ้น เราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตื่นเต้น สนุกสนาน สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

4. ต้องกำหนดกิจกรรมที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของผู้สอนเอง จะช่วยให้การสอนเกิดความสำเร็จมากขึ้น

ชั้นสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ชั้นตอน คือ

1. กิจกรรมแกนหลักเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ปลายทางของการสอน ถือว่าเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง จึงมีความสำคัญมากที่สุดต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ของบทเรียน ในการกำหนดกิจกรรมหลักให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ปลายทาง มีแนวปฏิบัติดังนี้

1.1 ต้องพิจารณาจุดประสงค์ปลายทางของการสอน มีพฤติกรรมตรงกับการเรียนรู้ชนิดใด จะพิจารณาเฉพาะคำกริยาของจุดประสงค์ปลายทางอย่างเดียว ไม่จำเป็นต้องพิจารณาข้อความที่เป็นพฤติกรรมของวัตถุประสงค์ปลายทางเป็นสำคัญ จึงตัดสินใจได้ว่าจุดประสงค์ปลายทางของการสอน ตรงกับการเรียนชนิดใด

1.2 ต้องเลือกหรือกำหนดกิจกรรมหลักตามชนิดการเรียนรู้ให้บรรลุตามจุดประสงค์ปลายทาง

2. กิจกรรมทดสอบ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดการแก้ปัญหา ทักษะทางกายและเจตคติ ให้ตอบปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมหลักหรือไม่ หากไม่เกิดการเรียนรู้ ก็ควรให้คำแนะนำเพิ่มเติม หรือสอนใหม่ โดยไม่ให้ผู้เรียนเสียกำลังใจจนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์

ชั้นสรุป เป็นการนำการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ชั้นตอน คือ

1. กิจกรรมสรุปบทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียบเรียง ความรู้ ความคิด และทักษะทางกายแล้วสรุปเป็นแนวความคิดหรือมโนภาพหรือหลักการหรือข้อความสรุปบางอย่าง หรือลำดับขั้นตอนปฏิบัติงาน ผู้สอนต้องคำนึงถึงการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกพร้อม โดยการอภิปรายหรือเขียนตอบ ตามความเหมาะสม แต่ไม่ใช่ผู้สอนเป็นผู้สรุป ครูเป็นเพียงผู้แนะนำแนวทางเท่านั้น หรืออาจช่วยรวบรวมข้อสรุปเขียนไว้บนกระดาน เพื่อเป็นการเน้นชัดอีกครั้งหลังจากผู้เรียนสรุปบทเรียน ผู้สอนควรหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนจำได้นาน

2. กิจกรรมฝึกทักษะ เป็นการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมทักษะทางสมอง ทางกายให้มีความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น เช่น ทำแบบฝึก ศึกษาค้นคว้าทำรายงาน ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำกิจกรรมจากใบงาน ปฏิบัติตามโครงการ เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ เป็นต้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 78) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ 3 ชั้นตอน ได้แก่

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน และเร้าความสนใจ ให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ อยากเห็น อยากคิด อยากทำ เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

หลักการนำเข้าสู่บทเรียน

1. น่าสนใจ หมายถึง นำให้น่าสนใจ โดยใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เช่น ใช้ปริศนา คำทาย เล่านิทาน ใช้เพลง ใช้เกมส์ ใช้การแสดง ฯลฯ
2. ให้ตรงเรื่อง หมายถึง นำให้ตรงกับเรื่องที่สอน
3. ไม่เปลืองเวลา หมายถึง ใช้เวลาไม่มากในการนำเข้าสู่บทเรียน เช่น ถ้าสอน 1 ชั่วโมง ไม่ควรเกิน 10 นาที

วิธีที่ใช้เข้าสู่บทเรียน

การนำเข้าสู่บทเรียน ใช้วิธีต่างๆ ได้ ดังนี้

1. ร้องเพลง เช่น สอนเรื่องประเพณีลอยกระทง อาจนำด้วยให้เด็กร้องเพลงลอยกระทง ละอองให้ออกมาราวด้วย
2. เล่นเกมส์ เช่น เกมแข่งขันสร้างคำจากตัวอักษรที่ให้
3. เล่านิทาน เช่น สอนเรื่องความโลภ สอนนิทานเรื่องสุนัขกับเงา
4. ยกสถานการณ์จริง เช่น สอนเรื่องการป้องกันและระงับอุบัติเหตุ ยกตัวอย่างอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในโรงเรียน
5. สนทนาซักถาม เช่น สอนเรื่องโรคติดต่อ ครูอาจซักถามนักเรียนที่เป็นคางทูม เป็นอีสุกอีใส ฯลฯ
6. ทายปริศนาคำทาย เช่น สอนเรื่องการเกิดของฝน ควรนำด้วยคำทายปริศนาย คำทายว่า อะไรเอ๋ยมาจากสวรรค์ วิ่งหนีไม่ทัน พวกมันเป็นหวัด
7. เล่าประสบการณ์ ให้นักเรียนออกมาเล่าประสบการณ์ เช่น เรื่องวันสำคัญทางศาสนา
8. ใช้แสดงท่าทาง เช่น สอนเรื่องรักษาความสะอาดของร่างกาย ครูอาจให้นักเรียนออกมาแสดงท่าทางการอาบน้ำ การสระผม การแปรงฟัน เป็นต้น

ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (ขั้นตอน) เป็นขั้นต่อจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ถือว่าเป็นขั้นสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ กิจกรรมที่ผู้เรียนจะปฏิบัติในขั้นนี้มีหลายอย่าง เช่น การค้นคว้า การอภิปรายกลุ่ม การรายงาน การแสดงบทบาทสมมติ การพูดแสดงความคิดเห็น การสาธิต การเล่าเรื่อง ฯลฯ ผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
2. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์
3. เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัย วุฒิภาวะ และความพร้อมของผู้เรียน

4. เป็นกิจกรรมที่สนองความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน
5. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และปัญญา
6. เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับเวลาและสภาพแวดล้อม
7. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ หรือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง
8. เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนเป็นไปตามลำดับความยากง่าย รูปธรรมไปนามธรรม และ

ความเรียบง่ายไปสู่ความซับซ้อน

9. เป็นกิจกรรมที่ใช้สื่อการสอนได้สอดคล้องเหมาะสม

ขั้นสรุปและวัดผล เป็นขั้นตอนสรุปเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้วทั้งหมด สรุปทั้งด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และทักษะที่ผู้เรียนได้รับ ตลอดจนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในการสรุปนี้ผู้สอน อาจให้ผู้เรียนเป็นผู้สรุป หรือผู้สอนกับผู้เรียนร่วมกันสรุป หลังจากนั้นผู้สอนควรได้วัดผลการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยอาจใช้วิธีให้ตอบคำถาม ให้ทำแบบทดสอบ ให้ทำแบบฝึกหัด หรือทำรายงานตามที่ผู้สอนวางแผนไว้

จากข้อความดังกล่าว จะเห็นได้ว่านักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ มี 3 องค์ประกอบหลัก ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ในแต่ละครั้ง

2. ครูทบทวนความรู้เดิม

3. หากกิจกรรมที่กระตุ้น ใจความสนใจของผู้เรียน เชื่อมโยงไปสู่บทเรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียน เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียน โดยครูกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ ความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และเจตคติในการตอบปัญหาหรือแสดง พฤติกรรมต่างๆ เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้วจะต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ การคิด การ กระทำ

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของการเรียนรู้

2. ครูประเมินผลการเรียน โดยกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เพิ่มทักษะทางสมอง ทางกาย ให้มีความคล่องแคล่ว ชำนาญเพิ่มขึ้น เช่น ทำกิจกรรม ใบบาง ทำโครงงาน ทำรายงาน

2.4 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้

เผชิญ กิจระการ (2546, หน้า 3-4) ได้กล่าวถึงความหมายของดัชนีประสิทธิผล และแนวคิดการเกี่ยวกับประสิทธิผล ดังนี้

2.4.1 ความหมายของการประเมินค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนการสอน

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ค่าของตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน

สรุปได้ว่า การศึกษาดัชนีประสิทธิผล เป็นการหาคุณภาพนวัตกรรม โดยการนำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนแล้วนำผลทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลหาดัชนีประสิทธิผลตามสูตรการหาดัชนีประสิทธิผล

2.4.2 แนวคิดในการหาดัชนีประสิทธิผลของสื่อการเรียนการสอน

การหาประสิทธิผลของสื่อการเรียนการสอน เมื่อประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมาถึงดูถึงประสิทธิภาพด้านการสอนและการวัดประเมินสื่อ นั้น ตามปกติจะประเมินความแตกต่างของคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนหรือการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในการปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของผลแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะไม่เพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการเรียนการสอน ครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่หนึ่ง การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ปรากฏว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทั้งสองปรากฏว่าไม่มีความแตกต่าง ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะตัวแปรทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจากการทดสอบทั้งสองกรณีนั้นมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณี

Hovland (1949) ได้เสนอแนวคิดในการหา ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ Hovland เสนอว่า ค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะทำได้ถูกต้องต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงขึ้น ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ

Goodman, Fletcher and Scheider (1980, pp.30-34) ได้กำหนดการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I) โดยดัชนีประสิทธิผลที่ใช้ได้ควรมี ค่า 0.50 ขึ้นไป

2.4.3 การหาดัชนีประสิทธิผลของสื่อการเรียนการสอน

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินสื่อโดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน เป็นตัววัดค่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใดรวมถึงการวัดทางด้านความเชื่อ เจตคติ ความตั้งใจของผู้เรียน คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละ หากค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ นำนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบเสร็จแล้วทำแบบทดสอบหลังเรียน นำคะแนนที่ได้ หาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าไร นำมาหารด้วยค่าที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้อยู่ในรูปแบบร้อยละ

ดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียน เป็น 0 และทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือได้คะแนน 0 เท่าเดิม แต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และคะแนนทดสอบหลังเรียนนักเรียนทำได้คะแนนสูงสุดคือเต็ม 100 ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าเท่ากับ 1.00 และในทางตรงข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ

บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 158-159) กล่าวว่า การวิเคราะห์หาประสิทธิผล (Effectiveness) ของสื่อวิธีสอนหรือนวัตกรรม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับที่ได้ออกแบบ และนำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการใช้ผลอย่างชัดเจน แน่นนอน สำหรับเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าสื่อหรือนวัตกรรมที่มีประสิทธิผล ช่วยทำให้ผู้เรียน เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง คือ มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ซึ่งนิยมวิเคราะห์และแปรผล 2 วิธี

1. จากการพิจารณาผลของการพัฒนา

วิธีนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเพื่อเห็นพัฒนาการหรือความงอกงาม ครูผู้วิจัยต้องสร้างเครื่องมือในตัวแปรที่สนใจศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นวัดผลการเรียนหลังจากเรียนเรื่องนั้นหรือหลังจากทดสอบเรื่องนั้น ซึ่งสร้างให้ครอบคลุมครอบคลุมจุดประสงค์ เนื้อหาสาระที่เรียน หรือคุณลักษณะที่มุ่งวัด สร้างไว้ล่วงหน้าเมื่อก่อนจะเริ่มสอนหรือเรียนหรือเริ่มทดลองนำแบบหรือเครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียน เรียกว่าการทดสอบก่อนเรียนหรือก่อนทดลอง และหลังจากเรียนเรื่องนั้นจบ ก็จะนำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม นำผลทั้งสองมาเปรียบเทียบ โดยเขียนคะแนนหลังเรียนไว้ก่อนคะแนนก่อนเรียน จำแนกเป็นสองกลุ่ม คือ การพิจารณารายบุคคล และการพิจารณารายกลุ่ม

2. จากการหาดัชนีประสิทธิผล

การหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ Hovland จะได้สารสนเทศที่ชัดเจน โดยใช้สูตร ดังนี้

โดยทั่วไปการหาดัชนีประสิทธิผลมักหาได้โดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้สูตรเปลี่ยนไป ดังนี้

เกณฑ์ที่ยอมรับได้ สื่อหรือนวัตกรรมมีประสิทธิผล ช่วยให้ผู้เรียน เกิดประสบการณ์เรียนรู้ได้จริง คือ มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติ

3.1 ความหมายของการปฏิบัติ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของงานปฏิบัติในด้านการจัดการเรียนการสอน ภาษาไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 130-131) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานหรืองานปฏิบัติว่า การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นหลักในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนการสอน ซึ่งภาระงานที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานนั้นให้สำเร็จ นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องทำการวิเคราะห์ จัดประเภท จัดลำดับและพิจารณาความยากง่ายของภาระงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกเนื้อหา วิธีสอนและวิธีการประเมินผล ซึ่งจะพิจารณาจากความสำเร็จของภาระงานและการบรรลุจุดหมายเป็นสำคัญ ส่วนกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานกันเป็นคู่หรือกลุ่มมากกว่าทำงานเดี่ยว เช่น การ

ให้นักเรียนจับคู่ทำหนังสือพิมพ์สำหรับห้องเรียนของตนเอง การจำลองสถานการณ์ การสัมภาษณ์ งาน การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการเล่นเกมสัทภาษาเป็นต้น

ริชาร์ด และคณะ บรีน วิลลิส สกิน เอลลิส ลอง นูแนน (Richards, et al.1986, p. 289 Breen, 1987, p. 23 Willis, 2001, p. 173 Skehan, 1998, p. 173 Ellis, 2003, p.16 Long, 1989 Nunan, 1989) ได้กล่าวถึงความหมายของงานปฏิบัติไว้ว่า หมายถึง ชิ้นงานทางภาษาที่มีการปฏิบัติภายในห้องเรียนที่ได้รับการออกแบบให้มีการเรียนรู้ภาษาด้วยการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยงานปฏิบัตินั้นต้องมีการวางเป้าหมายถึงความสำเร็จของชิ้นงานจากที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ อีกทั้งต้องเป็นการมุ่งเน้นในด้านความหมายของการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา และงานปฏิบัตินั้นต้องมีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ซึ่งการใช้งานปฏิบัติที่มีความหลากหลายในการสอนภาษาจะทำให้การสอนภาษามีลักษณะที่มีการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

วิลลิส และ วิลลิส (Willis and Willis, 1996, p.53-54) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าผู้เรียนจะใช้ทรัพยากรของภาษาเป้าหมายอะไรก็ตามที่พวกเขามีอยู่เพื่อที่จะใช้แก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือแบ่งปันและเปรียบเทียบประสบการณ์ ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลาย โดยอาจมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมี อย่างเช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป ภาระงานอาจมาจากงานเขียน บันทึกข้อมูลเสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพ และอาจจะเป็นกิจกรรม อย่างเช่น เกมต่างๆ การสาธิต หรือการสัมภาษณ์

แบรนด์เดน (Branden, 2006, p.4) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่มีคนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่างเช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น

จากความหมายของงานปฏิบัติดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า งานปฏิบัติเป็นชิ้นงานทางภาษาที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นให้แก่ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ภาษาโดยการได้ฝึกปฏิบัติจริงจากการทำงานปฏิบัติ ชิ้นงานปฏิบัตินั้นต้องมีลักษณะที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริงและมุ่งเน้นความหมายในด้านการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา

3.2 องค์ประกอบของงานปฏิบัติ

นูแนน (Nunan, 2004, p.40-52), แคนดลิน (Candlin, 1987), เอลลิส (Ellis, 2003, p.217) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของงานปฏิบัติไว้สอดคล้องกัน ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. เป้าหมาย (Goals) หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของงานปฏิบัติและการกำหนดทิศทางในการทำงานงานปฏิบัติ ซึ่งเป้าหมายของงานปฏิบัตินั้นอาจมีมากกว่าหนึ่งเป้าหมายก็ได้

2. ข้อมูลป้อนเข้า (Input) หมายถึง ข้อมูลที่จำเป็นในการทำงานปฏิบัติ ซึ่งอาจเป็น ภาษาพูด ภาษาเขียนและข้อมูลที่ได้รับทางสายตาที่ผู้เรียนจะนำมาใช้ในการทำงานปฏิบัติให้สมบูรณ์โดยที่ข้อมูลเหล่านี้อาจมาจากครูผู้สอน ตำราเรียน หรือจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ

3. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Procedures) หมายถึง การระบุวิธีการที่จะกระทำกับข้อมูลป้อนเข้าต่อผู้เรียนในการทำงานปฏิบัติ

4. บทบาท (Roles) หมายถึง การกำหนดบทบาทหรือความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียนต่อการทำงานปฏิบัติ

5. ผลผลิต (Outcome) หมายถึง ผลผลิตทางภาษาจากผู้เรียนที่ได้จากการทำงานปฏิบัติเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว

นอกจากองค์ประกอบที่กล่าวมาข้างต้น แคนดลินและนูแนน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเพิ่มเติมข้างต้น คือ การจัดสภาพในห้องเรียน ว่าการจัดสภาพห้องเรียนต้องเป็นไปตาม สถานการณ์ตามหน้าที่ของภาษาที่ระบุไว้ในงานปฏิบัติ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรมในห้องเรียน เข้ากับสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน

จากคำกล่าวของนักวิชาการ สรุปได้ว่าองค์ประกอบของงานปฏิบัติ ประกอบด้วย เป้าหมายงานปฏิบัติ ตัวป้อนเข้าหรือเนื้อหาข้อมูลที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน บทบาทของครูและนักเรียน การจัดสภาพในห้องเรียน และผลลัพธ์จากการปฏิบัติงาน ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง นับเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและฝึกการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

3.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ นั้น พรานู แพททิสัน ริชาร์ด (Nunan, 2004, p.56-59 อ้างอิงจาก Prabu, 1987, p. 46-47 Pattison, 1987, Richards, 2001, p.162) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติไว้ดังนี้

นูแนน (Nunan, 2004, p.1) ได้กำหนดรูปแบบของภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ซึ่งเป็นภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานจริง (real-world task) ซึ่งเป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มีรายละเอียดดังนี้

1. ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task)

นูแนน (Nunan, 2004, p.20-21) กล่าวถึงความหมายของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ว่า ภาระงานเพื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียน โดยแบ่งประเภทของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ภาระงานเพื่อการฝึกฝน (rehearsal rationale) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตนเองเพื่อใช้ในการสมัครงาน (resume) ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างมีความหมาย โดยการทำภาระงานนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมแบบจับคู่และได้รับคำแนะนำจากผู้สอน

2. ภาระงานเพื่อการกระตุ้น (activation rationale) เช่น การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำภาระงานกลุ่มๆ ละ 3 คน โดยกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนอยู่บนเรือที่กำลังจะจม และผู้เรียนต้องว่ายน้ำไปที่เกาะที่จะรอดจากการจมน้ำ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เรียนมีภาชนะก้นน้ำ 1 อย่างที่สามารถบรรจุของได้ 20 กิโล ให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งของที่นำไปด้วย โดยมีรายการต่างๆตามที่คุณสอนได้กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับ เพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและโครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น

ริชาร์ด (Richards, 2001, p.162) ได้นำเสนอรูปแบบของการจัดภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ที่แตกต่างกันไว้อีก 5 ประเภท ดังนี้

1. ภาระงานประเภทจิ๊กซอว์ (jigsaw task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่นๆ เพื่อเรียบเรียงเรื่องราวให้สัมพันธ์กัน เช่น ผู้เรียนได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ผู้เรียนจะต้องทำการเล่าเรื่องร่วมกันกับกลุ่มอื่นๆ โดยลำดับเหตุการณ์ตามท้องเรื่องได้อย่างถูกต้อง

2. ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (information - gap task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม โดยที่จะได้รับชุดข้อมูลที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องทำการสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเพื่อให้ภาระงานนั้นแล้วเสร็จ

3. ภาระงานแก้ปัญหา (problem solving task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนดตามชุดของข้อมูลที่กำหนดให้

4. ภาระงานเพื่อการตัดสินใจ (decision - making task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจต่อเรื่องหรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้เรียนต้องอธิบายเหตุผลที่เลือกตัดสินใจสิ่งนั้น

5. ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion exchange tasks) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีความเห็นที่ตรงกันกับบุคคลอื่น

2. ภาระงานจริง (real-world task)

นูแนน (Nunan, 2004, p.19-20) กล่าวถึงความสำคัญของภาระงานจริงไว้ว่า ภาระงานจริงคือสิ่งที่เราทำเป็นประจำในทุกๆ วัน เป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ทั้งการเขียนบทกลอนจนรวมไปถึงการจองตั๋วเครื่องบิน ภาระงานจริงมุ่งเน้นไปยังการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยในทั่วไปนั้นมีระดับการใช้ภาษาอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

1. การใช้ภาษาเพื่อการค้าและบริการ (goods and services)
2. การใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social macrofunction)
3. การใช้ภาษาเพื่อความเพลิดเพลิน (aesthetic macrofunction)

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมของภาระงานจริงตามรูปแบบของนูแนน เช่น บทสนทนาในชีวิตจริง

As in the following (invented) example:

A: Nice day.

B: That it is. What can I do for you?

A: I'd like a round-trip ticket to the airport, please. เป็นต้น

วิลลิส (Willis, 2011, p.136-141) กล่าวถึงความหมายของภาระงานจริงไว้ว่า ภาระงานจริงเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ภาษาจริงในสังคม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความหมาย คือ ขั้นที่ผู้เรียนสร้างความหมายเพื่อการสื่อสารได้จริง ระดับสื่อสาร คือ ขั้นที่ผู้เรียนเข้าใจถึงพฤติกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การเดาความหมาย การแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ระดับกิจกรรม คือ ขั้นที่ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารเพื่อทำกิจกรรมได้เสมือนกับสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน เช่น การเล่าเรื่อง การอธิบายถึงวิธีการประดิษฐ์สิ่งของ เป็นต้น

วิลลิซ ยังได้กล่าวถึงภาระงานที่เกี่ยวข้องกันกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ดังนี้

1. ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for specific purposes) ในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง ผู้สอนจะต้องสะท้อนให้ผู้เรียนได้เกิดการใช้ภาษาได้เสมือนในสถานการณ์จริง เช่น ภาษาเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ และภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ ดังตัวอย่างภาระงานภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางตามรูปแบบของวิลลิซ คือ ภาระงานการทำนาย (prediction task) เช่น การให้อ่านบทความเชิงวิชาการ เพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเฉพาะทาง โดยอาจมีการกำหนดขั้นตอนการทำกิจกรรมเริ่มจากจับกลุ่มสามคน อ่านบทความหรืองานวิจัย จดบันทึกคำถามที่สำคัญที่อาจมีคำตอบอยู่ในบทความ จากนั้นผู้สอนจึงถามผู้เรียนทายคำตอบสิ่งที่กลุ่มตนเองได้ตั้งคำถามไว้

2. ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (everyday English) ในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มักเป็นรูปแบบของการให้ภาระงานที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เช่น การพูดสนทนา การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ การร่วมกันสรุปและอภิปรายในหัวข้อต่างๆ ร่วมกันในห้องเรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารได้มากที่สุด

นอกจากนี้ Nunan (2004, p.59-61) ได้แบ่งเกณฑ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงาน และกล่าวถึงการจัดกิจกรรมโดยใช้ภาระงานไว้ว่า การใช้ภาระงานแต่ละประเภทในการจัดกิจกรรมจะต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและเป้าหมายในการสื่อสารที่ผู้สอนต้องการฝึกฝนผู้เรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมได้อย่างตรงตามความต้องการของผู้เรียนจะช่วยให้การฝึกภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้จำแนกเกณฑ์ภาระงานให้ผู้สอนออกเป็น 5 ประเภท คือ องค์ความรู้ (cognitive) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal) ภาษาศาสตร์ (linguistic) ความรู้สึกและอารมณ์ (affective) และ ความสร้างสรรค์ (creative) โดยรายละเอียดและรูปแบบในการจัดกิจกรรมมีดังต่อไปนี้

1. แบ่งโดยใช้องค์ความรู้ (cognitive) โดยภาระงานที่แบ่งโดยใช้องค์ความรู้มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 8 ประเภท ดังนี้

1.1 การจัดหมวดหมู่ (classifying) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้จัดกลุ่มหรือสิ่งที่มีความคล้ายกันให้อยู่ในกลุ่ม เช่น การศึกษาและจัดกลุ่มรายชื่อระหว่างหญิง-ชาย ได้อย่างถูกต้อง

1.2 การทำนาย (predicting) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำนายถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ เช่น ดูชื่อหน่วยการเรียนรู้และวัตถุประสงค์และทายว่ากำลังจะได้เรียนเรื่องอะไรเกี่ยวกับอะไร เป็นต้น

1.3 การกระตุ้น (inducing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดการใช้โครงสร้างทางภาษา เช่น การศึกษาบทสนทนาและค้นพบได้ว่าบทสนทนานั้นมีลักษณะโครงสร้างในรูปแบบของ simple past tense

1.4 การจดบันทึก (taking notes) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนจดบันทึกสิ่งที่เรียนลงในสมุดโดยใช้ภาษาเป็นคำพูดของตัวเอง

1.5 การทำแผนผังความคิด (concept mapping) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเขียนแสดงใจความสำคัญของเนื้อหาที่เรียนในรูปแบบของแผนผังความคิด

1.6 การสรุปความ (inferencing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสรุปถึงสิ่งที่รู้ก่อนแล้วเพื่อที่จะเชื่อมโยงไปยังสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่

1.7 การจำแนกแยกแยะ (discriminating) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้จำแนกระหว่างสิ่งที่เป็นใจความสำคัญและสิ่งที่เป็นข้อมูลสนับสนุนได้

1.8 การสร้างผังไดอะแกรม (diagramming) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำเนื้อหาที่เรียนมาสรุปลงในผังไดอะแกรม

2. แบ่งตามรูปแบบความสัมพันธ์ (interpersonal) โดยภาระงานที่แบ่งตามความสัมพันธ์มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การทำงานร่วมกัน (co-operating) เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานร่วมกัน เช่น อ่านและสรุปใจความสำคัญร่วมกันกับสมาชิกภายในกลุ่ม

2.2 การแสดงบทบาทสมมติ (role playing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติและใช้ภาษาในการแสดงอย่างเหมาะสมตามบทบาทของตน เช่น กำหนดให้ผู้เรียนเป็นผู้สื่อข่าว นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาพูดแสดงตามบทบาทได้อย่างเหมาะสม

3. แบ่งตามลักษณะทางภาษาศาสตร์ (linguistic) โดยภาระงานที่แบ่งลักษณะทางภาษาศาสตร์มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 6 ประเภท ดังนี้

3.1 รูปแบบการสนทนา (conversational patterns) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้คำที่แสดงออกถึงความรู้สึกในลักษณะต่างๆเพื่อการสนทนา เช่น การจับคู่คำที่แสดงความรู้สึกได้ตรงตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

3.2 การฝึก (practising) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น ฟังบทสนทนาและจับคู่ฝึกพูดตามบทสนทนา

3.3 การเลือกใช้คำตรงตามบริบท (using context) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำ วลี หรือความหมาย ได้ตรงตามบริบทที่กำหนดให้

3.4 การสรุป (summarizing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเลือกและนำเสนอในส่วนที่เป็นใจความสำคัญในเนื้อหาที่เรียน นำเสนอในรูปแบบของการสรุปความ

3.5 การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (selective listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฟังข้อมูลเพื่อหาใจความสำคัญโดยที่ไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายในทุกประโยค เช่น การฟังบทสนทนาและระบุได้ว่ามีผู้พูดทั้งหมดกี่คน

3.6 การอ่านเพื่อหาส่วนสำคัญ (skimming) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้อ่านเพื่อหาส่วนสำคัญของเนื้อหานั้นๆ ได้อย่างรวดเร็ว เช่น อ่านและตัดสินใจทันทีว่าเนื้อหาที่อ่านเป็นบทความ หนังสือพิมพ์ หรือ ข้อความโฆษณา เป็นต้น

4. แบ่งโดยความรู้สึกและอารมณ์ (affective) โดยภาระงานที่แบ่งตามความรู้สึกและอารมณ์มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

4.1 การแบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว (personalizing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้พูดแบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว ความรู้สึกต่อแต่ละสถานการณ์ เช่น จับคู่อ่านจดหมายและผลัดกันให้คำปรึกษา

4.2 การประเมินตนเอง (self - evaluating) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ประเมินผลงานของตนเองพร้อมทั้งให้คะแนนการประเมินด้วยตนเอง

4.3 การสะท้อนตนเอง (reflecting) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้สะท้อนตนเองว่าตนเหมาะกับการเรียนในรูปแบบใดมากที่สุด

5. แบ่งตามความคิดสร้างสรรค์ (creative) โดยภาระงานที่แบ่งตามความคิดสร้างสรรค์มีแนวทางการจัดกิจกรรมคือ การระดมความคิด (brainstorming) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มและร่วมกันระดมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เช่น สมาชิกในกลุ่มร่วมกันระดมความคิดเพื่อหาอาชีพให้ได้มากที่สุด

วิลลิซ (Willis, 2011, p.66-105) ยังได้แบ่งประเภทภาระงานในการจัดกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ภาระงานทำรายการ (listing task)

การจัดรายการถือเป็นภาระงานที่ออกแบบได้ง่ายที่สุด และอาจดูเหมือนกับว่าเป็นภาระงานที่ง่ายที่สุดในการทำกิจกรรม แท้จริงแล้วภาระงานประเภทนี้มีความยากต่อผู้สอนในการกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ในการทำภาระงานการจำแนกผู้เรียนสามารถเขียนจำแนกได้ทั้งที่เป็นคำศัพท์ วลีสั้นๆ หรือแม้แต่ประโยคยาวๆ ซึ่งมีกระบวนการในการทำกิจกรรมดังนี้

1.1 การระดมสมอง (brainstorming)

การระดมสมองมีส่วนช่วยในผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งห้อง แบบจับคู่ และแบบกลุ่มเล็กๆ โดยร่วมกันระดมความคิดตามหัวข้อและเวลาที่ผู้สอนกำหนด จากนั้นจึงนำเสนอด้วยการพูดหน้าชั้นเรียน

ตัวอย่างหัวข้อที่ใช้ในการระดมสมอง

- Things that cats tend to do/like doing
- Strategies for learning English outside class. เป็นต้น

1.2 การหาข้อเท็จจริง (fact - finding)

การหาข้อเท็จจริงเป็นการที่ให้ผู้เรียนได้สืบค้นถึงข้อมูลที่เป็นจริงผ่านช่องทางในการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การสอบถาม หรือการอ่านในหนังสือ โดยผู้สอนจะกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนได้ทำการค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอ ซึ่งผู้สอนอาจใช้กิจกรรมการหาข้อเท็จจริงเป็นการบ้านให้ผู้เรียนได้ไปสืบค้นเองได้

ตัวอย่างหัวข้อที่ใช้ในการหาข้อเท็จจริง

Find out what three people outside this class think about cats and pets. Do they like cats or not? List the reasons they give. Prepare to report their views in English in your next lesson.

2. ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (ordering and sorting task)

การจัดลำดับและหมวดหมู่มีความซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งในการทำกิจกรรมยังขึ้นอยู่กับข้อความคิดเห็นส่วนบุคคลในการทำภาระงานประเภทนี้ มีกระบวนการดังนี้

2.1 การเรียงลำดับ (sequencing)

การเรียงลำดับมักให้ผู้เรียนได้ลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังตามข้อมูลที่ผู้สอนกำหนดให้ถูกต้อง เช่น การเรียงรูปภาพเหตุการณ์ให้ถูกต้องตามลำดับ โดยเรียงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนไปสู่เหตุการณ์ที่เกิดท้ายสุด นอกจากนี้ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมโดยการใช้สื่อประเภทวิดีโอเปิดให้ผู้เรียนดูแล้วจดจำภายในครั้งเดียว จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลำดับเหตุการณ์ถึงสิ่งที่ได้เห็นอย่างถูกต้องตามลำดับ

2.2 การจัดอันดับ (rank ordering)

การจัดอันดับมักให้ผู้เรียนได้ทำการจัดอันดับเองตามความคิดเห็นส่วนตัว โดยมาก การกำหนดหัวข้อให้จัดอันดับจะเป็นเรื่องใกล้ตัว เช่น การจัดอันดับสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากไปมากที่สุด พร้อมกับจับคู่แบ่งปันข้อมูลกัน หรือ พุดแบ่งปันกับทั้งห้องเรียน

2.3 การจัดหมวดหมู่ (classifying)

การจัดหมวดหมู่สามารถทำได้ทั้งการจัดหมวดหมู่ด้วยตัวผู้เรียนเองตามข้อมูลที่ผู้สอนกำหนดให้ และจัดหมวดหมู่ตามประเภทที่กำหนดไว้แล้ว เช่น การจัดคำศัพท์ที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกันลงในตารางที่ผู้สอนกำหนดให้

3. ภาระงานเปรียบเทียบ (comparing task)

ในการจัดกิจกรรมภาระงานเปรียบเทียบ ผู้เรียนมักจะจับกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยน เปรียบเทียบกันในกลุ่มเล็กๆ 3-4 คน เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว เช่น ตารางชีวิตประจำวัน เพื่อเปรียบเทียบดูว่าใครเป็นผู้ที่ตื่นเช้าที่สุด เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนสามารถกำหนดหัวข้อที่ยากขึ้นตามระดับความสามารถผู้เรียนได้ เช่น หัวข้อเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม เป็นต้น โดยมีกระบวนการที่สัมพันธ์กับการทำภาระงานเปรียบเทียบดังนี้

3.1 การจับคู่ (matching) เป็นขั้นทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยเป็นการจับคู่สองสิ่งที่มีสัมพันธ์กัน อีกทั้งการจับคู่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ทางภาษาและเตรียมพร้อมที่จะใช้ภาษาในการพูดได้มากขึ้น

3.2 การหาความเหมือนและความแตกต่าง (finding similarities and finding differences) ตัวอย่างกิจกรรม เช่น things in common จับคู่และบอกสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรในวันหยุด ผลัดกันพูดกับคู่ของตนเอง โดยพยายามหาสิ่งที่เหมือนกันให้ได้มากที่สุดภายในเวลาสามนาที

4. ภาระงานแก้ปัญหา (problem solving task)

การทำกิจกรรมภาระงานแก้ปัญหามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาตามที่กำหนด เช่น สภาวะปัญหาโลกร้อน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันและนำเสนอแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมที่สุด โดยผู้เรียนอาจทำการจดบันทึก (note-taking) การร่างแนวทางการแก้ไขปัญหา (drafting) ก่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

5. ภาระงานโครงงาน (project and creative task)

กิจกรรมภาระงานโครงงานมักมีรูปแบบโดยการทำกิจกรรมแบบจับคู่และแบบกลุ่ม โดยในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานของกลุ่มตนเอง โดยสามารถ

เป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียนได้และระยะเวลาในการทำโครงการจะยาวนานกว่าการทำภาระงานประเภทอื่น เช่น การทำโครงการเกี่ยวกับแผ่นพับหรือโปสเตอร์โฆษณาการท่องเที่ยว ผู้เรียนจะต้องมีการวางแผนทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ ภาษา ความสวยงาม ความเหมาะสม และปัจจัยอื่นๆ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนด

6. ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (sharing personal experience task)

ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดมากที่สุด โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน การเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง หรือการเล่าเรื่องในหัวข้อที่ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นอยู่แล้ว เช่น ความทรงจำในวัยเด็ก Your most memorable childhood experience เป็นต้น โดยผู้สอนอาจมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

- 6.1 กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะพูด (individual thinking/preparation at home)
- 6.2 ให้อเวลาในการเตรียมตัวเล่าเรื่อง (private rehearsal)
- 6.3 ผู้เรียนเล่าเรื่องกับคู่ของตนเอง (tell story to partner)
- 6.4 ผู้สอนให้คำแนะนำหลังการเล่าเรื่อง (review of performance)
- 6.5 เตรียมการเล่าเรื่องอีกครั้ง (prepare to retell)
- 6.6 เปลี่ยนคู่และเล่าเรื่องอีกครั้งหนึ่ง (change partners and retell story)
- 6.7 เขียนสรุปเรื่องราวตามที่เล่าเพื่อแลกเปลี่ยนอ่านในชั้นเรียน (write it up for the class to read)

จากรูปแบบกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัตินั้น เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง ตลอดจนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ความหลากหลายของรูปแบบกิจกรรมเหล่านั้นสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทั้งด้านการใช้ภาษาและทักษะกระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

สกิน (Skehan, 1998, p.137-151), เอลลิส (Ellis, 2003, p.243-262), วิลลิส และวิลลิส (Willis Jane & Willis Dave, 1996, p.53-58) ได้นำเสนอกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติสำหรับการสอนภาษาไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงจิตใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการเสนอคำศัพท์

ใหม่ที่ต้องใช้ในงานปฏิบัติ โดยรูปแบบของกิจกรรมมีขั้นตอนการปฏิบัติ การมีเนื้อหาขอขยายเดียวกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันกับกิจกรรมในชั้นปฏิบัติ และสิ่งสำคัญในขั้นนี้ ครูผู้สอนควรให้เวลาผู้เรียนในการวางแผนในขั้นที่จะลงมือกระทำงานปฏิบัติในชั้นปฏิบัติจริง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงด้านความคล่องแคล่ว (fluency) ความถูกต้อง (accuracy) และความซับซ้อน (complexity) ต่องานปฏิบัติที่ผู้เรียนได้วางแผน

2. ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงาน ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่าแบบทางภาษา (Form) ได้ลงมือทำงานปฏิบัติจากงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความท้าทายและเป็นผู้ที่นำเสนอใจต่อผู้เรียน และควรมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำงานปฏิบัติในขั้นนี้แก่ผู้เรียน โดยอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรมในขั้นนี้ควรมีความหลากหลาย ตัวอย่างเช่น การหาสิ่งที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน (Spot the Difference) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap task) หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติของตนเองเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนต้องมีการรายงานผลการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยครูผู้สอนคอยแนะนำและเพิ่มเติมในบางส่วน พร้อมทั้งควรมีโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน

3. ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายมุ่งเน้นภาษา เป็นการนำงานปฏิบัติของผู้เรียนมาประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ทำให้แตกต่างกับงานปฏิบัติในครั้งแรก มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนและมองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง

3.5 ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

เทลเลอร์ (Taylor, 1983, p.179-191 Brumfit, 1984, p.65 Willis, 1996, p.137 Ellis, 2003, p. 253) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมแบบมุ่งงานปฏิบัติ ดังนี้

1. ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง
2. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น
3. ผู้เรียนสนุกสนานมีแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน

4. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งฝึกการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

5. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่บทเรียนใหม่และพบว่าน่าสนใจและเป็นการเพิ่มพูนความคิดเดิมอีกด้วย

6. ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนด้วยกันเอง

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความคิดเดิม ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพิ่มขึ้น ฝึกการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดี เกิดความท้าทายและสนุกสนานในการปฏิบัติงาน

4. ทักษะการฟัง

4.1 ความหมายของความสามารถในการฟัง

ริเวอร์ส (Rivers, 1980) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ มีการตีความหรือวิเคราะห์ ทำความเข้าใจสิ่งที่ฟัง โดยผู้ฟังรับคำพูดที่มีความหมายของผู้พูดและสร้างความหมายขึ้นมาใหม่ ซึ่งความหมายที่ผู้ฟังสร้างขึ้นนี้อาจไม่ตรงกับความหมายที่ผู้พูดต้องการด้วยเหตุนี้ความเข้าใจผิดหรือการไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้ฟังจึงเกิดขึ้นที่ผู้พูด นอกจากนี้ยังอธิบายว่าการเข้าใจความหมายของสารมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ Linguistic Information หมายถึง สิ่งที่ผู้ฟังรับฟัง ทั้งเสียง คำ และประโยค โดยผู้ฟังไม่จำเป็นต้องฟังคำพูดทั้งหมดของผู้พูด แต่ผู้ฟังสามารถสร้างข้อความที่จำมาได้หมดจากคำพูดในตอนนั้น

2. บริบททางด้านสถานการณ์ Situational Context หมายถึงสถานการณ์ในการพูด ที่มีผลต่อการรับฟังของผู้ฟัง

3. สารที่เป็นที่เข้าใจร่วมกัน Comperhended Message หมายถึง ความสามารถที่เข้าใจสารที่ฟัง ซึ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้ฟังในการตีความหมายให้เข้าใจกับสถานการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้พูดต้องการให้เข้าใจ

Widdowson (1983) ได้กล่าวถึง การฟัง ว่าหมายถึง ความสามารถที่เข้าใจว่าประโยคดังกล่าว มีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร และ Bacon (1989, p.543) ก็ได้เสนอแนวคิดสนับสนุนความคิดดังกล่าวข้างต้นว่า การฟังเกิดจากการผสมผสานกันระหว่างความรู้ในระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงการเชื่อมโยงระหว่างข้อความ ตลอดจนความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง

แวนเดอกริฟท์ (Vandergrift, 1999) อธิบายการฟังเพื่อความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งผู้ฟังต้องแยกแยะเสียง เข้าใจศัพท์และโครงสร้างประโยคตีความเสียงหนักเบาและน้ำเสียง จากนั้นจึงรวบรวมสิ่งทั้งหมดเข้าด้วยกันและตีความหมายโดยทันที

ซาริโคบัน (Saricoban, 1999, หน้า 1) ได้กล่าวถึงความหมายของการฟังว่า การฟัง คือ ความสามารถในการรู้และเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นกำลังพูด ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์และคำศัพท์ รวมทั้งการเข้าใจความหมายของผู้พูด

ดาวน์ส์ (Downs, 2008, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การฟังเปรียบเสมือนความพยายามที่จะฟังอย่างตั้งใจหรือเอาใจใส่ โดยแตกต่างจากการได้ยินที่เป็นกระบวนการทางสรีระวิทยาของหูที่รับคลื่นเสียง แล้วถ่ายโอนคลื่นเสียงเหล่านั้นไปยังเซลล์ประสาทส่วนต่างๆ ของสมอง การได้ยินถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการฟัง ซึ่งบางคนอาจมีความสามารถทางการได้ยินที่ดี แต่ก็อาจเป็นผู้ฟังที่ไม่ดีพอ

ไทยาเก้ (Tyagi, 2008, หน้า 1) ได้กล่าวถึงความหมายของการฟังว่า การฟัง คือ วิธีการหนึ่งทางภาษา ซึ่งเป็นหนึ่งใน 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยการฟังเกี่ยวข้องกับผู้ส่งสารและผู้รับสาร อีกทั้งยังเป็นกระบวนการทางด้านจิตวิทยาของการรับสาร ความตั้งใจ เพื่อสร้างความหมาย และการตอบสนองต่อข้อความทั้งที่เป็นวจนภาษาและอวจนภาษาหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546, หน้า 811) การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้มากที่สุด บางครั้งอาจมีผู้เข้าใจว่า การฟังมีความหมายเหมือนการได้ยิน แต่ในความจริงแล้วการฟังกับการได้ยินมีความหมายแตกต่างกัน พจนานุกรม ฉบับ ให้ความหมายของคำว่า “ฟัง” ไว้ว่า ตั้งใจสดับ คอยรับเสียงด้วยหู

ฐิติรัตน์ ลดาวัลย์ (2542, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังนั้นต่างจากการได้ยิน ซึ่งเป็นการรับรู้อย่างหนึ่งของร่างกาย โดยอาศัยไฮตประสาทเป็นเครื่องรับรู้ แต่การฟังนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการทำงานอย่างตั้งใจของระบบประสาท ซึ่งต้องประกอบด้วย การได้ยิน การรับรู้หรือสัญชาตญาณ การจำได้ ละความเข้าใจ หมายความว่า ในการฟังนั้นต้องมีการรับสารและตีความหมายของสารที่ได้นั้นด้วย การฟังจึงนับว่า เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้ฟังต้องใช้ทักษะ ไหวพริบ และความคิดเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้และการเข้าใจการใช้ภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้ฟังต้องฟังอย่างตั้งใจ สามารถแยกแยะเสียง เข้าใจศัพท์และโครงสร้างทางภาษา จึงตีความข้อมูลที่ได้นั้น

4.2 องค์ประกอบของความสามารถในการฟัง

โรสท์ (Rost, n.d. อ้างอิงใน วิทยุญวดี กุลจลลาม 2541) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้ผู้ฟังประสบความสำเร็จโดยการบูรณาการทักษะต่อไปนี้เข้าด้วยกันคือ

1. ทักษะการรับรู้ (Perception Skills) ได้แก่ การแยกแยะเสียงและความสามารถในการจดจำศัพท์
2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis Skills) ได้แก่ ความรู้ในเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์และการนำไปใช้
3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis Skills) ได้แก่ การเชื่อมโยงภาษาศาสตร์กับตัวชี้แนะอื่นๆ เช่นระดับเสียงสูงต่ำ การเน้นคำ ท่าทาง และองค์ประกอบอื่นๆที่ปรากฏในสถานการณ์นั้นๆ รวมทั้งการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่และใช้การคาดเดาในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

สการ์แคลลาและออกฟอร์ด (Scarcalla and Oxford, n.d. อ้างใน วิทยุญวดี กุลจลลาม, 2541) อธิบายองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟังไว้ดังนี้

1. ความสามารถทางกฎไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ เนื้อต้องเข้าใจและประยุกต์ความรู้ทางหน่วยเสียง และโครงสร้างภาษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน
2. ความสามารถทางกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาในสังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางสังคมและวัฒนธรรมที่ผู้พูดคาดหวังว่าผู้ฟังเข้าใจ ทำให้เข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด รู้จักกาลเทศะ ผู้ฟังรู้ว่าเวลาไหนเหมาะสมที่จะถามคำถามในระหว่างสนทนา และจะได้ตอบอย่างไร
3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) ผู้ฟังต้องรู้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคเพื่อความเข้าใจ ผู้ฟังสามารถคาดเดาเหตุการณ์ได้ผู้พูดจะพูดอะไรต่อไป ทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ทำให้ผู้ฟังกระตือรือร้น พยายามหาความสัมพันธ์ของประโยค
4. ความสามารถทางกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ผู้ฟังคาดเดาความหมายโดยใช้ตัวชี้แนะที่ปรากฏอยู่ ซึ่งอาจเป็นความรู้เดิม ความรู้ทางด้านภาษา รวมทั้งกริยาท่าทางในการพูด

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ ผู้เรียนต้องมีทักษะการรับรู้ ได้แก่ การแยกแยะเสียงและความสามารถในการจดจำศัพท์ ต้องบูรณาการความรู้ทางภาษาศาสตร์ ต้องมี

ความรู้ทางไวยากรณ์ หลักการใช้ภาษา ความรู้ทางด้านทางสังคมและวัฒนธรรม ความรู้เนื้อหาที่ผู้ฟังมีอยู่เดิม จะทำให้ความสามารถในการฟังมีประสิทธิภาพขึ้น

4.3 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการฟัง

แฮริส (Harris, 1974) ได้แบ่งประเภทการทดสอบการฟังไว้ 2 ประเภท คือ

1. การทดสอบการจำแนกเสียง

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียงเมื่ออยู่ในคำเดี่ยว โดยจำแนกว่าเหมือนหรือแตกต่างกัน

1.2 การทดสอบการจำแนกเสียงเมื่ออยู่ในบริบท โดยสามารถจำแนกได้ว่าคำที่ได้ยินในประโยค หรือข้อความนั้นตรงกับรูปภาพหรือประโยคใด

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง

2.1 การให้ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ยิน เหมาะสำหรับเด็กเล็ก เป็นการทดสอบความสามารถในการฟังแต่เพียงอย่างเดียว

2.2 การตอบคำถามที่ได้ยิน หรือขยายความประโยคบอกเล่าที่ได้ยิน

2.3 การทดสอบความสามารถในการเข้าใจฟังเรื่องราวที่ฟัง โดยเลือกคำตอบจากภาษาเขียนสั้นๆ ภายหลังจากที่ได้ฟังคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น

2.4 การฟังบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป แล้วให้เลือกคำตอบหรือเขียนตอบเอง เป็นการทดสอบด้านความสามารถการอ่านและการเขียนด้วย สามารถพัฒนาได้ตามกระบวนการที่ถูกต้องในการเรียนการสอน

ฟลาวเวอร์ดีว และมิลเลอร์ (Flowerdew and Miller, 2005, หน้า 202-203) ได้กล่าวถึงการทดสอบการฟังว่ามีรูปแบบที่ต่างกันไป เช่น แบบทดสอบวัดความสามารถและจัดระดับความรู้ (Proficiency and Placement Test) เป็นการทดสอบเพื่อวัดและประเมินความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนในวิชาเฉพาะเจาะจง ผู้สอนจึงต้องออกแบบแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการฟังแต่ละรูปแบบ มีคำถามที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังหลากหลายรูปแบบยกตัวอย่างต่อไปนี้

การเขียนตามคำบอก (Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้สอนอ่านเรื่องที่มีความยาวประมาณ 150 คำให้ผู้เรียนฟังทีละประโยคหรือวลี ผู้เรียนเขียนประโยคหรือวลีที่ได้ยิน ซึ่งการทดสอบประเภทนี้นิยมใช้เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

การเขียนตามคำบอกแบบเติมคำ (Partial Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนได้รับแบบทดสอบที่ละเว้นข้อความส่วนใหญ่ไว้ แล้วฟังเรื่องหรือเนื้อหาฉบับเต็มเพื่อให้ผู้เรียนเติมคำหรือวลี ลงในช่องว่างให้ได้เนื้อเรื่องที่สมบูรณ์

การฟังเรื่องแล้วตอบคำถาม (Text with Questions) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ผู้สอนอ่านหรือการฟังจากแถบบันทึกเสียงแล้วทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (multiple-choice test)

การตอบสนองต่อประโยคที่ได้ยิน (Responding to Statement) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำหรือรูปภาพ ระบุว่าประโยคหรือคำถามที่ได้ฟังนั้นถูกหรือผิด หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้นๆ

การตอบคำถามถูก-ผิดแบบสามตัวเลือก (Three Choices True-False) คือ วิธีการทดสอบที่พัฒนามาจากแบบทดสอบประเภทเลือกคำตอบแบบถูก-ผิด (true or false test) โดยเพิ่มการแสดงความคิดเห็น หรือการเพิ่มตัวเลือก “ไม่ได้ระบุไว้”

การเติมคำจากการฟังแถบบันทึกเสียง (Recorded Cloze) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังเทปหรือแถบบันทึกเสียง ซึ่งในทุกๆ คำที่ 15 จะถูกแทนที่ด้วยเสียงสัญญาณอื่นๆ ที่ไม่ใช่คำ หรือวลีจากเรื่องและมีการหยุดระหว่างประโยค เพื่อให้ผู้เรียนเติมคำหรือวลีให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์

การส่งผ่านข้อมูล (Information Transfer) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังการบรรยายหรือบทสนทนาแล้วสร้างแผนผัง จากนั้นเติมแผนผังหรือตารางในขณะที่ฟัง (Nation and Newton, 2009, หน้า 170)

เนชั่น และนิวตัน (Nation and Newton, 2009, หน้า 166-169) กล่าวถึงการประเมินการฟังว่าประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 3 รูปแบบ คือ ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และความสะดวกในการวัด

1. ความเชื่อมั่น เป็นการวัดความน่าเชื่อถือของผลการวัดของแบบทดสอบ หากนำแบบทดสอบชุดเดิมไปใช้กับผู้เรียนอื่นผลการทดสอบก็ยังคงให้ผลเหมือนเดิม ในการตรวจสอบความเชื่อมั่นตามลักษณะทางสถิติสามารถทำได้ ดังนี้

- การทดสอบหรือการทดสอบซ้ำ (Test/Retest) โดยการนำแบบทดสอบชุดเดิมมาใช้กับผู้เรียนกลุ่มเดิมแต่จะต้องเว้นระยะเวลาห่างในการทำแบบทดสอบประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะต้องมีคะแนนผลการทดสอบไม่ต่างจากคะแนนการทดสอบเดิม

- วิธีแบ่งครึ่ง (Split Halves) คือ การแบ่งแบบทดสอบออกเป็นสองส่วน ให้กลุ่มผู้เรียนทำแบบทดสอบ โดยหากแบบทดสอบมี 50 ข้อ ผู้สอนแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ส่วน โดยการแบ่งออกตามเลขคู่และเลขคี่ จากนั้นนำไปให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ และเปรียบเทียบผลการทดสอบในแต่ละกลุ่ม ถ้าเป็นการทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะมีผลคะแนนในการทดสอบคล้ายคลึงกันทั้งสองกลุ่ม

- แบบทดสอบที่คล้ายคลึงกัน คือ การแบ่งแบบทดสอบเป็นสองรูปแบบที่คล้ายกัน ให้มากที่สุดแต่ไม่เหมือนกัน เมื่อให้ผู้เรียนคนเดียวกันทำแบบทดสอบทั้งสองรูปแบบผลคะแนนในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

2. ความเที่ยงตรง แบบประเมินจะมีความเที่ยงตรงหากใช้วัดได้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ตัวอย่างเช่น แบบทดสอบการออกเสียงจะมีความเที่ยงตรงก็ต่อเมื่อใช้ทดสอบ การออกเสียง แต่จะขาดความเที่ยงตรงหากใช้ทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ความเที่ยงตรงสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ ความเที่ยงตรงภายนอก คือ ผู้เข้าทำการประเมิน ผู้ให้การประเมิน และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเห็นว่าแบบประเมินนี้ถูกต้อง เหมาะสม เที่ยงตรง และความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา คือ พิจารณาด้านเนื้อหา ทักษะ และภาษาของแบบประเมินว่าตรงตามสิ่งที่ต้องการประเมินหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น ในการวัดความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบประเมิน ทักษะการฟังด้านวิชาการ ผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบและการใช้ทักษะการฟังของทักษะการฟังด้านวิชาการและนำมาสร้างแบบประเมิน ผู้สอนอาจประเมินโดยดูจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง ด้านวิชาการ เช่น การจดบันทึก การเข้าใจคำศัพท์ทางวิชาการ และการจัดลำดับความคิดจากสิ่งที่ผู้เรียนฟัง

3. ความสะดวกในการวัด แบบประเมินเมื่อถูกนำไปใช้จริงมีข้อจำกัดต่างๆ มากมาย เช่น เวลา เงิน สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ต่ำ ๆ ดังนั้นจึงไม่ควรสร้างแบบประเมินที่ยาก หรือนานเกินไปสำหรับ 40 นาที ซึ่งถือว่าเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบและประเมินการฟัง การออกแบบแบบประเมินจึงควรคำนึงถึงเวลาที่นำแบบประเมินไปใช้จริง เช่น ไม่ควรใช้กระดาษ อุปกรณ์หรือใช้คนจำนวนมากเมื่อนำแบบประเมินไปใช้ และแบบประเมินจะต้องเข้าใจง่าย เป็นต้น โดยการสร้างแบบประเมินการฟังที่สะดวกในการวัดนั้นสามารถทำได้โดยใช้ประเมินการฟังแบบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยในแต่ละระดับจะมีสิ่งที่ต้องการจะประเมินและคะแนนกำหนดไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้ง่ายต่อการประเมินผู้เรียนแต่ละบุคคล

สรุปว่า การประเมินการฟังจะต้องพิจารณาเลือกวิธีการทดสอบให้เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดประสงค์ของการประเมิน ในงานวิจัยนี้ได้เลือกวิธีการทดสอบการฟังโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง

5. ทักษะการพูด

5.1 ความหมายของความสามารถในการพูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 16) กล่าวถึงการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกที่ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะ

ที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้พูดได้ยอมสามารถฟังผู้อื่นเข้าใจได้ และยังช่วยให้การอ่านการเขียนดีขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดการฝึกฝนเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจำ

อวยชัย ผกามาศ (2541, หน้า 1-2) กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้คำ เสียง ภาษาและกริยาท่าทาง ได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และได้รับการตอบสนอง

สมจิต ชิวปรีชา (2540, หน้า 1) กล่าวว่า การพูด (Speech) หมายถึง การติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ โดยใช้เสียง ภาษา แวดตา สีหน้า ท่าทางต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากผู้พูดไปยังผู้ฟังให้เป็นที่เข้าใจกัน

เวลเล็ท (Valette, 1977, p.120 อ้างใน วิไลลักษณ์ เล็กขำ 2551, หน้า 28) กล่าวว่า การพูดมิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำ และการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่การพูดเป็นการทำให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและถ้าจะให้ดีขึ้นการพูดต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

สรุปได้ว่า การพูดสื่อสารนั้น หมายถึงการถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึก เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และการกระทำต่างๆ ที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจด้วยสำเนียงภาษา กริยาท่าทางต่างๆที่ใช้แทนคำพูด

5.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูด

คาแนลและสเวน (Canale and Swain, 1980. P.147) กล่าวว่าความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) หลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จะต้องมีความสามารถดังนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถในด้านนี้จะต้องมีความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษา คือ เสียง คำศัพท์และไวยากรณ์
2. ความสามารถด้านภาษาในสังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้พูดสามารถเลือกแบบภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอความเห็น หรือการโต้เถียง

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) ตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถในด้านนี้ ทำให้ผู้พูดใช้ภาษาในการสนทนา ลำดับก่อน-หลัง และสำนวนที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความเห็นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ในการพูดให้มีประสิทธิภาพ ผู้พูดจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสาร จึงทำให้ผู้พูดเพิ่มศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธอร์นเบอร์รี่ Thornbury, 2011 ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดไว้สองส่วนดังนี้

1. กระบวนการพูด ประกอบไปด้วย

1.1 การผลิตคำพูด (speech production) การพูดเป็นการผลิตคำต่อคำ ในการโต้ตอบกันของบุคคลโดยการผลิตเสียงต่อเสียง คำต่อคำนั้น เรียกว่า การพูดคุยกัน การพูดเกิดขึ้นในทันที แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การพูดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน แต่หมายถึงเวลาในการเตรียมตัวเพื่อที่จะพูดนั้นมีอยู่อย่างจำกัด

1.2 แนวความคิดและการกำหนดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูด (conceptualization and formulation) ในการพูดนั้นจะต้องมีการคิดว่าจะพูดเรื่องอะไร จากนั้นจึงกำหนดหรือสร้างแผนผังความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด ได้แก่ ระดับของบทสนทนา ไวยากรณ์ คำศัพท์ จากนั้นจึงสร้างโครงร่างว่าจะพูดอะไรก่อนหรือหลังเป็นลำดับ ในการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะแบ่งการพูดออกเป็นสองส่วน ได้แก่ หัวข้อ คือสิ่งที่กำลังพูดถึง และคำอธิบาย คือสิ่งที่ต้องการพูดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น

1.3 การออกเสียง (articulation) การออกเสียงเกิดจากการใช้อวัยวะต่างๆ เพื่อผลิตเสียง กระแสลมที่ผลิตจากปอดเคลื่อนผ่านเส้นเสียง และถูกทำให้เกิดเป็นเสียงโดยตำแหน่งและการเคลื่อนที่ของอวัยวะในช่องปาก เช่น ลิ้น ฟัน และริมฝีปาก เสียงสระผลิตจากลิ้นและริมฝีปาก เสียงพยัญชนะเกิดจากการกักลมที่บริเวณริมฝีปากหรือฟัน ซึ่งผู้ที่พูดภาษาอังกฤษสามารถผลิตหน่วยเสียงที่มีความหมายได้มากกว่า 40 หน่วยเสียง โดยแบ่งเป็นเสียงสระและพยัญชนะเท่าๆ กัน

1.4 การตรวจสอบตนเองและแก้ไขขณะที่พูด (self – monitoring and repair) การตรวจสอบตนเองในขณะที่พูดเป็นกระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูด การกำหนดสิ่งที่จะพูด และการออกเสียง การคิดทบทวนเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูดในช่วงเตรียมการพูดอาจจะเป็นการละทิ้งคำพูดทั้งหมด คือคิดไว้แล้วว่าจะพูดอะไรแต่ไม่พูด เช่น เมื่อผู้พูดกำลังจะพูดถึงบุคคลอื่น แล้วพบว่าบุคคลนั้นอยู่ในระยะที่สามารถได้ยินสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ ผู้พูดก็จะไม่พูดสิ่งที่เตรียมไว้ การตรวจสอบตนเองในช่วงกำหนดสิ่งที่จะพูดอาจจะแสดงผลออกมาโดยการพูดซ้ำลง หรือการหยุดพูดแล้วพูดโดยใช้คำใหม่ การตรวจสอบตนเองในช่วงการออกเสียงเกิดขึ้นเมื่อผู้พูดออกเสียงผิดหรือออกเสียงไม่ถูก การ

ตรวจสอบขณะพูดคือความสามารถในการแก้ไข รวมทั้งเป็นการตอบสนองต่อการตรวจสอบตนเอง หรือส่งสารโดยคู่สนทนา

1.5 การพูดได้อย่างอัตโนมัติ (automaticity) การพูดได้อย่างอัตโนมัติเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ผู้พูดประสบความสำเร็จในการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว การพูดก็เหมือนกับทักษะอื่นๆ เช่น การขับรถ หรือการเล่นดนตรี การฝึกฝนบ่อยๆ จะช่วยให้ให้มีทักษะพูดที่ดีขึ้น

1.6 การพูดคล่องแคล่ว (fluency) การพูดคล่องแคล่วไม่ได้หมายถึงการพูดเร็วเพียงอย่างเดียว ความเร็วในการพูดเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้น ในการพูดคล่องแคล่วนั้น การหยุดถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญเท่ากันกับความเร็ว การหยุดที่ถูกที่ถูกจังหวะและความถี่ของการหยุดถือเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เกิดการพูดคล่องแคล่วผู้พูดจะใช้กลวิธีการพูด ได้แก่ การใช้คำเสริมช่วงหยุด (pause fillers) เช่น ar uh และ um การใช้ข้อความแสดงความคลุมเครือของผู้พูด (vagueness expressions) เช่น sort of และ I mean และการพูดซ้ำ (repeats) คำตรงที่ผู้พูดหยุด เช่น well, what's the... what's the failure with football, I mean this... this I don't really see I mean it... Cos the money... how much does it cost to get it down the road now?

ลักษณะของการพูดคล่องแคล่วสามารถสรุปได้ดังนี้

- อาจจะมีการหยุดบ้างแต่ไม่หยุดบ่อย
- ในการการหยุดจะต้องใช้คำเสริมเข้ามาช่วย
- การหยุดจะเกิดขึ้นในช่วงจุดเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ
- มีการพูดติดต่อกันยาวหลายคำสลับกับการหยุด

1.7 การจัดการพูด (managing talk) ในการพูดนั้นจะต้องมีการจัดการสองสิ่งด้วยกันคือการปฏิสัมพันธ์และการลำดับการพูด ในการพูดทุกครั้งจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง แม้ว่าการพูดนั้นจะเป็นการสื่อสารทางเดียว เช่น การบรรยาย การปราศรัยของนักการเมือง และทอล์คโชว์ ผู้พูดก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังเช่นกัน ในส่วนของการพูดสนทนา นั้นมีกฎทั่วไปของการสนทนา เช่น การลำดับก่อนหลังในการเป็นผู้พูดผู้ฟัง ควรหลีกเลี่ยงการเงียบเป็นเวลานานวงสนทนา ฟังเมื่อคนอื่นพูด ส่งสัญญาณเมื่อต้องการพูด และส่งสัญญาณให้รู้ว่ากำลังฟัง เช่น เมื่ออยู่ในที่ประชุมหรือในห้องเรียนเราให้สัญญาณเมื่อต้องการพูดโดยการยกมือ

2. ความรู้ของผู้พูด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1 ความรู้นอกเหนือจากภาษาศาสตร์ (extralinguistic knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม บริบท และความคล้ายคลึงกันของวัฒนธรรมของผู้พูดคนอื่นๆ ความรู้ด้านสังคมเป็นความรู้เกี่ยวกับคุณค่าทางสังคมและพฤติกรรมที่เป็นบรรทัดฐานของคนในสังคมนั้นๆ

เรารับรู้ความรู้ด้านสังคมเหล่านี้ได้ผ่านภาษา ความรู้ทางด้านสังคมจึงเป็นได้ทั้งความรู้นอกเหนือจากภาษาศาสตร์และความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เช่น ในการทักทายนั้นบางสังคมใช้การจับมือ บางสังคมต้องโอบกอด หรือบางสังคมต้องโค้งคำนับ และเรารู้ว่าคนในสังคมนั้นๆ พูดว่าอะไรเมื่อกล่าวทักทายกัน

2.2 ความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ (linguistic knowledge) ประกอบไปด้วย

2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับชนิดของภาษา (genre knowledge) แบ่งตามเป้าหมายในการใช้ภาษาออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ภาษาเพื่อดำเนินการ (transactional) คือ ภาษาที่ใช้เพื่อการถ่ายโอนข้อมูลและส่งเสริมการซื้อขายสินค้าและบริการต่างๆ การพูดโดยใช้ภาษาเพื่อดำเนินการอาจจะใช้เมื่อต้องการโทรจองโต๊ะที่ร้านอาหาร เป็นต้น

2. ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal) คือ ภาษาที่ใช้เพื่อสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น การพูดโดยใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์อาจจะใช้ในการสนทนากับเพื่อน ที่ร้านอาหาร เป็นต้น

2.2.2 ความรู้เกี่ยวกับสัมพันธสาร (discourse knowledge) คือ ความรู้ในการจัดการและเชื่อมโยงคำ และการลำดับการพูดและฟังของคุณสนทนาในการสนทนาโต้ตอบกัน ซึ่งเรียกว่า ความสามารถในการใช้ภาษาระดับสัมพันธสาร

2.2.3 ความรู้เกี่ยวกับวัจนปฏิบัติ (pragmatic knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและบริบทในการใช้ภาษา รวมถึงเป้าหมายของการใช้ภาษา ผู้พูดต้องรู้ว่าควรปรับข้อความให้สอดคล้องกับบริบท และผู้ฟังใช้ข้อมูลในบริบทนั้นมาช่วยในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้ยินอย่างไร

1. วัจนกรรม (speech acts) คือ การที่ผู้พูดพูดถึงสิ่งหนึ่งในขณะที่พูดก็ทำสิ่งนั้นด้วย และผู้พูดต้องใช้ภาษาได้ตรงตามหน้าที่ของภาษา เช่น บอกเล่า แนะนำ ขอร้อง ปฏิเสธ สั่ง เป็นต้น

2. หลักการร่วมมือกัน (the co-operative principle) คือ ในการสนทนานั้นเมื่อมีผู้ถามก็ต้องมีผู้ตอบ แต่ในโต้ตอบการสนทนานั้นจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นที่พอใจทั้งสองฝ่าย

3. ความสุภาพ (politeness) ในการพูดนั้นผู้พูดควรจะพูดอย่างสุภาพ และไม่พูดให้ผู้อื่นเสียหน้า หรือรู้สึกเสียใจ ผู้พูดสามารถใช้คำที่มีความเชิงบวกตามหลักการทางภาษานั้นๆ มาใช้ในการการพูดเพื่อให้เกิดความสุภาพ

4. ทำเนียบภาษา (register) คือ ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับขอบเขต (field) บุคคล (tenor) และรูปแบบ (mode)

5. โครงสร้าง (structure) โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้ในการพูดนั้นแตกต่างจากการเขียน เนื่องจากการพูดเกิดขึ้นในทันทีซึ่งต่างจากการเขียนที่มีเวลาตรวจทานการใช้ภาษา ในการพูดมักจะใช้ question tags เพื่อถามผู้ฟังว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" นอกจากนั้น tense ที่ถูกนำมาใช้ในการพูดมากที่สุดคือ present simple tense และ present progressive tense

6. คำศัพท์ (vocabulary) ในภาษาพูดนั้นมีความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และการแสดงความหมายที่แสดงให้เห็นความคิดของผู้พูดอยู่ คำศัพท์ที่ผู้พูดใช้จะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายสอดคล้องกับบริบทนั้นๆ เช่น I, me, then, now, here, there เป็นต้น

7. วลีหรือกลุ่มคำ (chunk) คือ คำหลายคำที่นำมารวมกัน แบ่งเป็นประเภทย่อยๆ ดังนี้

การจัดวางกลุ่มคำที่ต้องใช้ควบคู่กันในประโยค (collocations) เช่น densely populated, rich and famous, set the table

วลี (phrasal verbs) เช่น get up, log on, run out of, go on about
สำนวน (idioms) เช่น part and parcel, make ends meet, as cool as a cucumber, speak of the devil

ส่วนประกอบของประโยคที่ใช้ขึ้นต้นประโยค (sentence frames) เช่น would you like a...? The thing is ..., What really gets me is...

คำที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ (social formulas) เช่น see you later, have a nice day, mind your head

คำเชื่อมความ (discourse markers) เช่น if you ask me, by the way, I take your point, to cut a long story short...

8. การออกเสียง (phonology) สิ่งสำคัญในการออกเสียงของผู้พูดคือการออกเสียงสูงต่ำ (intonation) การออกเสียงสูงต่ำทำให้เห็นข้อมูลที่สำคัญของการพูดนั้นชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะเห็นได้ว่าระดับเสียง (pitch) ที่สูงขึ้นกับข้อมูลใหม่นั้นมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อระดับเสียงลดลงนั้นแสดงว่าการพูดได้สิ้นสุดลงแล้ว

2.3 ความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขการพูด (speech condition) เงื่อนไขการพูดมีส่วนช่วยในการที่จะพูดได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วและประสบความสำเร็จในการสื่อสาร ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อเงื่อนไขการพูด ได้แก่ ปัจจัยดังต่อไปนี้

2.3.1 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ (cognitive factors) เมื่อผู้พูดได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พูดคุ้นเคย หรือเป็นสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารและมีความสนใจ โดยผู้พูดได้พูดกับคู่สนทนาที่คุ้นเคยก็จะช่วยให้ผู้พูดพูดได้ง่ายขึ้น

2.3.2 ปัจจัยด้านความรู้สึก (affective factors) เมื่อผู้พูดได้พูดเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบก็จะพูดได้ดี แต่ถ้าหากผู้พูดต้องมีความรู้สึกว่าการถูกจับผิดอยู่ เช่น รู้ว่ากำลังถูกประเมินการพูด อาจทำให้ผู้พูดรู้สึกกังวลในขณะที่พูด

2.3.3 ปัจจัยด้านการพูด (performance factors) การพูดกับคู่สนทนาแบบพบหน้ากัน หรือการพูดรายงานหน้าชั้นที่โรงเรียนจะช่วยให้การพูดพัฒนามากกว่าการฝึกพูดกับตัวเองคนเดียว เนื่องจากมีเพื่อนคอยให้คำแนะนำ นอกจากนั้นแล้วผู้พูดควรได้ฝึกพูดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีการเตรียมตัวก่อนพูดจะช่วยให้พูดได้ดีขึ้น

5.3 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการพูด

เพ็ญแข วงศ์สิริยา (2546, หน้า 15) กล่าวถึงการประเมินการพูด มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือ พูดภาษาอังกฤษในระดับการสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถามตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

ฟินอคคิโอโร (Finochiaro, 1983, หน้า 139-143) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้ว่าให้ประโยคสั้นๆตามเทพให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ ให้บรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของต่างๆจากภาพที่กำหนด ให้บรรยายเหตุการณ์ต่างๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

ฟินอคเซียโรและแซงโก (Finocchiaro and Sango, 1983, pp.139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถในการพูดไว้ ดังนี้

1. พูดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือจากที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเทป
- 2.ให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ
3. ให้บรรยายวัตถุ วัตถุที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน
4. ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ
5. ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการกำหนดให้หลายหัวข้อ และให้ผู้เรียนเลือกได้ตามหัวข้อที่ต้องการ
6. ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์โดยให้ข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์ แล้วทำการจดบันทึก

การทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้วาทีหรือการแสดงบทบาทสมมติ จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ วิธีการต่างๆ เหล่านี้ ผู้สอนจะต้องเลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 2010) ได้ให้เหตุผลของการสอบว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องสอบเพื่อวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตน เพื่อจัดหาห้องเรียนที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของตนเองเมื่อเข้าโรงเรียน ซึ่งการสอบวัดความสามารถ มีดังนี้

1. การสอบวัดระดับ (placement test) เป็นการสอบเพื่อระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน มีประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดห้องเรียนให้แก่ผู้เรียน

2. การสอบวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน (progress test) เป็นการสอบวัดความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนว่ามีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด

3. การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (achievement test) มีการวัดผลและประเมินผลหลากหลายรูปแบบ วัดตามความสามารถทั้ง 4 ทักษะ ในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

4. การสอบแบบสาธารณะ (public examination) เช่น TOEFL, TOEIC เป็นการสอบวัดความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษา เพื่อใช้ในการสมัครงานหรือเรียนต่อ

การทดสอบการพูด ฮอร์นเบอร์รี่ (Thornbury, 2011, หน้า 124-130) ได้กล่าวถึงประเภทของการสอบพูด ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (interviews)

การสัมภาษณ์ควรจัดขึ้นในห้องที่แยกออกจากห้องเรียน และเรียกผู้เรียนเข้าไปสัมภาษณ์ทีละคน ระหว่างนั้นผู้สอนอาจมอบหมายผู้เรียนคนอื่นในห้องเรียนให้ทำภาระงานการเขียนหรืออ่าน (โดยให้ภาระงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการสอบ) การสัมภาษณ์นั้นค่อนข้างไม่เป็นปรนัย ในแง่ของรูปภาษาที่ใช้สนทนา จึงไม่ใช่เรื่องแปลกหากผลการให้สัมภาษณ์ของผู้เรียนมีคุณภาพต่ำ การสัมภาษณ์เป็นผู้ประเมินอาจจะยากที่ต้องรักษาความสั้นไหวในการสัมภาษณ์พร้อมกับประเมินความสามารถด้านการพูดของผู้ให้สัมภาษณ์ในเวลาเดียวกัน วิธีหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ทำได้โดยพูดคุยกับผู้ให้สัมภาษณ์ด้วยบริบทที่เป็นกันเองในเบื้องต้นจะช่วยผ่อนคลายบรรยากาศได้ ใช้รูปภาพหรือการเลือกหัวข้อสัมภาษณ์เพื่อเป็นขอบเขตในการสัมภาษณ์ โดยเฉพาะควรมีการกำหนดเวลาหนึ่งหรือสองนาทีเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมตัวหากพบว่าหัวข้อนั้นยาก หากคำถามซ้ำกับผู้ให้สัมภาษณ์รายอื่นซึ่งอาจจะมีผลต่อผู้ให้สัมภาษณ์เอง ควรมีบุคคลที่สามเป็นผู้ร่วมประเมินเพื่อประกันความเที่ยงตรงของการประเมิน

2. การพูดสด (live monologues)

ผู้เรียนจะได้เตรียมตัวและเลือกหัวข้อที่จะนำเสนอแบบสั้นๆ ด้วยตนเองมาก่อน การวัดผลและการประเมินความสามารถของผู้เรียนนั้นต้องเปิดกว้าง หากมีผู้เรียนคนอื่นรับบทบาทเป็นผู้ชม ควรมีให้การถาม-ตอบด้วย ซึ่งจะเป็นการพิสูจน์ความสามารถของผู้พูดในการโต้ตอบอย่างเป็นธรรมชาติ แต่การให้ผู้เรียนพูดหรือนำเสนอนั้นต้องเป็นการทดสอบที่มีเหตุมีผลและตอบสนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่น การพูดเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ กฎหมาย หรือการศึกษา

3. บันทึกเสียงการพูด (recorded monologues)

การบันทึกเสียงการพูดช่วยให้ผู้เรียนจะกดดันน้อยกว่าการพูดต่อหน้าสาธารณชน เป็นรูปแบบการสอบที่ไม่เป็นทางการและไม่ต้องฝึกฝนมากเท่าการพูดสด (Live monologues) ผู้เรียนมีโอกาสได้บันทึกเสียงพูดของตนเกี่ยวกับหัวข้อที่ครูเลือกให้ หรือตนเองเลือกเอง เช่น หัวข้อกีฬาหรือกิจกรรมยามว่างที่ชื่นชอบ ข้อดีของการสอบแบบนี้คือผู้เรียนจะได้ส่งงานหลังจากที่ผู้สอนสอนเนื้อหาต่างๆ จบแล้ว และสามารถตรวจสอบผลลัพธ์ได้ด้วย 'การตรวจสอบสามเส้า' (triangulated) คือวิธีที่ผู้ตรวจจะนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน

4. บทบาทสมมติ (role-plays)

นักเรียนส่วนใหญ่ล้วนเคยเล่นบทบาทสมมติในห้องเรียน ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสอบได้ 'บทบาท' สามารถเล่นได้ทั้งผู้สอบหรือผู้เรียน แต่อิทธิพลของคู่สนทนาเป็นเรื่องที่ควบคุมยาก บทบาทสมมติไม่ได้ต้องใช้ทักษะการแสดงที่ซับซ้อนหรือจินตนาการที่มากมาย การใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเป็นประจำทุกวันเป็นสิ่งที่ดีที่สุด อาจรวมไปถึงการให้ข้อมูลที่ยากขึ้น ผู้สอนควรให้ข้อมูลในการสอบแก่ผู้เรียนด้วย เช่น ให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลจากโบรชัวร์ท่องเที่ยวในการจองที่พักกับบริษัทนายหน้า การสอบแบบนี้ใช้ได้ดีหากตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนและผู้เรียน

5. การทำงานร่วมกัน และการอภิปราย

เป็นวิธีการที่คล้ายกับการเล่นบทบาทสมมติ ใช้ในกรณีที่ไม่ต้องมีการการสมมติแต่ต้องการลงมือทำด้วยตนเอง ยกตัวอย่างเช่น ให้ผู้เรียนสองคนเลือกระหว่างการสมัครงานจากการดูประวัติที่เกิดขึ้นได้จริง หรือผู้เรียนเลือกสถานการณ์ที่ตอบสนองความคิดเห็นของตนเองต่อรูปแบบ (theme) ที่เกี่ยวข้องกับคำชี้แจง การแสดงบทบาทสมมตินั้นอาจมีการกระทบถึงผู้อื่นแต่อย่างน้อยทักษะการโต้ตอบของผู้เรียนก็ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน

สรุปว่า การประเมินการพูดจะต้องพิจารณาเลือกวิธีการทดสอบให้เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดประสงค์ของการประเมิน นอกจากนี้ จะต้องมีการพิจารณาทักษะการพูดประกอบด้วย

ในงานวิจัยนี้ได้เลือกวิธีการทดสอบการพูดโดยใช้การบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยให้นักเรียนจับคู่สนทนา ครูเป็นผู้ประเมินการพูด

เกณฑ์การประเมินความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

กึ่งแก้ว อารีรักษ์ (2546, หน้า 105-106) ได้เสนอเกณฑ์การให้คะแนนด้านการพูด โดยกำหนด เกณฑ์ในการพิจารณาความสามารถการใช้ภาษาไว้ 4 ประเด็น และกำหนดคะแนนในแต่ละประเด็นรวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่วในการพูด 5 คะแนน

1 คะแนน หมายถึง พูดติดตะกุกตะกัก เว้นช่วงนานจนนานเมื่อ ต้องกระตุ้นให้พูด ต่อ ความคิดเชื่อมโยง กระโดดไปมา

2 คะแนน หมายถึง พูดติดตะกุกตะกัก เว้นช่วงนานหลายครั้ง พูดไม่ต่อเนื่องในเรื่อง ที่พูด ต้องใช้ความพยายามจึงจะเข้าใจ

3 คะแนน หมายถึง พูดแปร่งค่อนข้างช้า ตะกุกตะกัก พูดซ้ำบ้าง ความคิดไม่ค่อย ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด แต่ไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการที่จะทำความเข้าใจ

4 คะแนน หมายถึง พูดแปร่งความเร็วปกติ มีตะกุกตะกักนิดหน่อย แต่ไม่น่าเบื่อ ความคิดต่อเนื่องในเรื่องที่พูด

5 คะแนน หมายถึง พูดได้ด้วยความรวดเร็วปกติ พูดแปร่งความเร็วปกติ จังหวะใน การพูดแทบจะเหมือนเจ้าของภาษา ความคิดต่อเนื่องในการพูด

2. การออกเสียง 4 คะแนน

1 คะแนน หมายถึง พูดออกเสียงไม่ชัดฟังแทบไม่เข้าใจบ่อยครั้ง ไม่ลงเสียงหนักเบา มีมีจังหวะจะโคน ไม่มีเสียงสูงต่ำ ระดับเสียงเหนื่อยๆ ไม่ทำเสียงเชื่อมโยงประโยค

2 คะแนน หมายถึง พูดออกเสียงไม่ชัดบางตอนทำให้เข้าใจได้ยาก มีการลงเสียง หนักเบา ให้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำบ้าง แต่เว้นไปบ้างบางตอน

3 คะแนน หมายถึง พูดออกเสียงได้ชัดพอที่เข้าใจได้ ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะให้ เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำได้คล้ายเจ้าของภาษา

4 คะแนน หมายถึง พูดออกเสียงได้ชัดเจน ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะ ใช้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำได้แทบเหมือนเจ้าของภาษา

3. การใช้คำศัพท์ 4 คะแนน

1 คะแนน หมายถึง มีวงคำศัพท์น้อยมาก ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องจนสื่อความหมาย แทบไม่ตรงกับหัวข้อเรื่องที่พูด

2 คะแนน หมายถึง ใช้คำศัพท์พื้ๆ เพียงพอที่จะสื่อความ บางครั้งต้องพูดใหม่ เพื่อให้ได้ความที่ต้องการ

3 คะแนน หมายถึง สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม มีคำศัพท์ที่ติดขัด ใช้สื่อความบ้าง แต่น้อยมาก

4 คะแนน หมายถึง มีวงคำศัพท์กว้าง สามารถใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม แม่นยำในเรื่อง

4. ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ 2 คะแนน

1 คะแนน หมายถึง ใช้โครงสร้างประโยคง่ายๆ มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐานบ่อยครั้ง

2 คะแนน หมายถึง ใช้โครงสร้างประโยคซับซ้อนได้ในวงกว้าง มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐานน้อยมาก หรือแทบไม่มีเลย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

พัชร พุ่มล้ำเจียก (2544) ได้วิจัยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด เชิงสร้างสรรค์และความภาคภูมิใจในเองของนักเรียนชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่ โดยได้วิจัยกับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอก การบัญชีชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียน เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ (01-320-101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยมจำนวนร้อยละ 85.7 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนความสามารถในการฟัง และการพูดเชิงสร้างสรรค์สูงกว่า คือ ร้อยละ 60 และนักศึกษาที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม มีความภาคภูมิใจ ในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม มีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมนурณ์ ไชยเขชน์ (2544) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง ทักษะการฟัง พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และแบบเก็บตัวจากการสอน โดยใช้บทบาทสมมติแบบใช้ภาพกำกับ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และแบบเก็บตัวจากการสอนโดยใช้บทบาทสมมติแบบใช้ภาพกำกับไม่

แตกต่างกัน และนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีบุคลิกภาพมีความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังและการพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปราริชาต เตชะ (2553) การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ ผลการศึกษาพบว่า 1) ได้แผนการจัดการเรียนรู้ฟังพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แผน เวลา 20 ชั่วโมง มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความสนใจและวัยของนักเรียน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนระหว่างเรียนทักษะการฟังและการพูด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.95 และ 86.65 ตามลำดับ และจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ คิดคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.00 และ 80.25 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70.00

ชเนตติ พิชัย (2553) การพัฒนาบทเรียนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถใน การฟัง พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ผลจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) บทเรียนปนเล่นมีประสิทธิภาพระดับมากและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน 2) ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์สูงขึ้นหลังการใช้บทเรียนปน เล่น จากระดับควรปรับปรุงเป็นระดับดี 3) แรงจูงใจของกลุ่มชาติพันธุ์สูงขึ้นหลังการใช้บทเรียนแบบ เรียนปนเล่น จากระดับปานกลางเป็นระดับสูง

ณัฐริดา อาจป, วรวิมล ตัดยวิสุทธิ, และนภาพรทรัพย์ เลิศปรีดากร (2559) การพัฒนา ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียนเท่ากับ 32.45 คิดเป็นร้อยละ 32.45 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 77.44 คิดเป็นร้อยละ 77.44 ซึ่งนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่า 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับดีมาก

รมณี พันธสขาว (2558) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการสอนแบบเรียนปน เล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถได้การฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการสอนแบบเรียนปนเล่น ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า ความสามารถด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความพึงพอใจ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัย พบว่า การนำกิจกรรมการเรียนรู้มาช่วยเสริมสร้างความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูควรศึกษารูปแบบในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งจะส่งผลถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการฟัง พูดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

สุวรรณทนา ชื่นอยู่ (2549) ผลการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อผลลัพธ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสัคนามวิทยาคม อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 60 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับดี

นิรมล วรมัด (2551) การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองสวรรค์ (ไทยเชียงใหม่) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 22 คน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับร้อยละ 30.13 และหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 68.30 เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 2) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างดี

จตุฎ จันทาศรี (2552) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โรงเรียนช่างตาครุสคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 34 ข้อ 3) แบบสังเกตด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โรงเรียนชางตาครูสคอนแวนท์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รัชนีวรรณ นามกันยา (2557) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง Food for everyone สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาแห้ววิทยา อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง Food for everyone มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.16/77.56 2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง Food for everyone อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50)

จิราพร ประพัชรานนท์, ดร.สพลณภัทร์ ศรีแสนรงค์, ดร. มณฑิยา ชมดอกไม้ (2557) การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task based learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task based learning) มีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดี

จากการศึกษางานวิจัย พบว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task based learning) ช่วยเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และส่งเสริมทักษะการสื่อสาร

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

6.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

แคนดลิน (Candlin, 1987, pp.121-145) ได้สร้างแบบเรียนประกอบการสอน โดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและนำไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียน ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยในอินเดีย พบว่าสามารถใช้ภาษาปฏิบัติกับชั้นเรียนขนาดใหญ่ได้

สำเร็จ ผู้เรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรม การเรียนรู้ภายในห้องเรียนได้ดียิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบต่องานการปฏิบัติงาน มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ ที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นวิธีการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอื่นๆ ได้

โคลแมน (Coleman, 1987, pp. 121-145) ได้สร้างแบบเรียนประกอบการสอน โดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและนำไปใช้กับผู้เรียนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในอินเดีย พบว่าสามารถใช้ภาษาปฏิบัติกับชั้นเรียนขนาดใหญ่ได้สำเร็จ ผู้เรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรม การเรียนรู้ภายในห้องเรียนได้ดียิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบต่องานการปฏิบัติงาน มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ ที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นวิธีการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอื่นๆ ได้

เมอร์ฟี (Murphy, 2003, pp. 352-360) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างงานปฏิบัติและผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อศึกษาว่าลักษณะของงานปฏิบัติและวิธีการในการทำงานปฏิบัติ สามารถทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา มีความคล่องแคล่ว และมีการใช้ประโยคที่ซับซ้อนได้หรือไม่ และประการที่สอง เพื่อศึกษาความแตกต่างของผู้เรียนที่มีผลต่อการปฏิสัมพันธ์กับงานปฏิบัติ และผลสำเร็จของชิ้นงานหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนจากประเทศต่างๆ จำนวน 8 คน คือ ซึ่งกำลังศึกษา ณ ประเทศประเทศอังกฤษและเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป ระดับกลาง เครื่องมือที่ใช้คือแบบเรียน Cutting Edge (Intermediate) โดยสร้างกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ 3 กิจกรรม แต่ละกิจกรรมวัดความสามารถ 3 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้องตามโครงสร้างภาษา ความคล่องแคล่ว และการใช้ประโยคที่ซับซ้อน ผลการศึกษาพบว่า 1) ลักษณะของงานปฏิบัติ และวิธีการปฏิบัติงานไม่ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทั้ง 3 ด้าน 2) ความแตกต่างของผู้เรียนที่มีต่อการปฏิสัมพันธ์กับการงานปฏิบัติงาน ซึ่งผู้เรียนมีวิธีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างงานปฏิบัติผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการนำกิจกรรมการเรียนรู้มาช่วยเสริมสร้างความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ความสามารถการฟัง พูดของนักเรียนสูงขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมกับการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ ทำให้กิจกรรมน่าสนใจ และสร้างแรงจูงใจในการเรียน อีกทั้งการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ นับเป็นวิธีหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกัน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนควร

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ พลเรือเอก ประจักษ์ คุ้มภัยทอง
ศรี เป็นผู้บัญชาการกองเรือรบในนามของรัฐบาลไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถมา การฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1 นายประเสริฐ รุ่งน้อย ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

1.2 นางปณิตา คล้ายสุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

1.3 นางนวลจันทร์ ต้นวัฒนกุล ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนประถมศึกษา

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 3 คน

ประกอบด้วยนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา และความเหมาะสมของเวลา

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านโพธิ์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 22 คน เพื่อหา ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการจัดการเรียนรู้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ
2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรม

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมและคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ) ตามลำดับ ดังนี้

1.1.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1.1.2 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง

1.1.3 ศึกษาโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง

1.1.4 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง My house

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง My House หลักสูตรและตัวชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยที่ 3	มาตรฐาน/ตัวชีวิต	สาระการเรียนรู้	เวลา ชั่วโมง
My House			
In my house	มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน	Function: Identifying rooms in a house Describing things in each room	3
	มาตรฐาน ต 1.3 ป.4/1 พุด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	Structure: We (sleep) in the (bedroom). There is a (sofa) in the (living room).	
	มาตรฐาน ต 2.1 ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	There are (four bowls) in the (kitchen). Vocabulary: bathroom,	
	มาตรฐาน ต 2.2 ป.4/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำกลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	dining room, bedroom, kitchen, living room, lunch, dinner, take a shower, watch TV, sleep, cook, sofa, lamp,	
	มาตรฐาน ต 3.1 ป.4/1 ค้นคว้ารวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	stereo, television, DVD player, photo album, magazine, cup, bowl, pot, glass, pitcher, dish, stove	
	มาตรฐาน ต 4.1 ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา		

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วยที่ 3	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา ชั่วโมง
My House			
Activities in my house	<p>มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ (instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจหว่าถูกต้องตามหลักการอ่าน</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 ป.4/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่ายๆ</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา</p>	<p>Function: Making suggestion</p> <p>Describing on going action</p> <p>Talking about daily activities</p> <p>Structure: Let's (go) to school.</p> <p>(Linda) is (watching TV) in the (living room).</p> <p>I (do) my (homework).</p> <p>I (clean) my (bedroom).</p> <p>I (put) my (clothes) in the (closet).</p> <p>Vocabulary: do, dining room, bedroom, kitchen, living room, do homework, watch TV, read, wash, take a shower, computer, game, clean, do homework, put, love, eat, drink</p>	4

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วยที่ 3	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา ชั่วโมง
My House			
Family duties	มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน	Function: Talking about family members Describing housework Structure: This is (her) (father).	3
	มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/3 เลือก/ระบุ ภาพหรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน	(Ann) is (washing) the (dishes). (Weena) is (cleaning) the (floor). Vocabulary: set, plant, wash, make, feed,	
	มาตรฐาน ต 2.1 ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	water, house, father, mother, brother, sister, happy,	
	มาตรฐาน ต 4.1 ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	together	
	รวม		10

จากมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง My house สามารถสร้างเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 3 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 In my house

เรื่องที่ 2 Activities in my house

เรื่องที่ 3 Family duties

1.2 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ กำหนดรูปแบบและกรอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อ

เสริมสร้างความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิเคราะห์เอกสารต่างๆ สังเคราะห์กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในงานปฏิบัติ โดยรูปแบบของกิจกรรมมีขั้นตอนการปฏิบัติ การมีเนื้อหาขอบข่ายเดียวกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันกับกิจกรรมในขั้นปฏิบัติ และสิ่งสำคัญในขั้นนี้

ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่าแบบทางภาษา (Form) ได้ลงมือทำงานปฏิบัติจากงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความท้าทายและเป็นผู้ที่นำเสนอใจต่อผู้เรียน และมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำงานปฏิบัติในขั้นนี้แก่ผู้เรียน โดยอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรมในขั้นนี้มีความหลากหลาย ตัวอย่างเช่น การหาสิ่งที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน (Spot the Difference) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap task) หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติของตนเองเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนต้องมีการรายงานผลการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยครูผู้สอนคอยแนะนำและเพิ่มเติมในบางส่วน พร้อมทั้งควรมีโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน

ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้าย ผู้เรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ทำให้แตกต่างกับงานปฏิบัติในครั้งแรก มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนและมองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง

1.3 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ โดยวิเคราะห์เอกสารต่างๆ ในแต่ละหัวข้อเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้เวลาในการเรียน 10 ชั่วโมง ประกอบด้วย 3 เรื่อง 1. In my house จำนวน 3 ชั่วโมง 2. Activities in my house จำนวน 4 ชั่วโมง 3. Family duties จำนวน 3 ชั่วโมง จากการ

วิเคราะห์เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้และการศึกษาขั้นต้นของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบงานปฏิบัติ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนประกอบกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของกิจกรรม ตามแนวคิดของ นูแนน (Nunan, 2004, p.1) ได้กำหนดรูปแบบของภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ซึ่งเป็น ภาระงานเพื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียนและภาระงานจริง (real- world task) ซึ่งเป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาจริงคือสิ่งที่เราทำเป็นประจำในทุกๆ วัน เป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ภาระงานจริงมุ่งเน้นไปยังการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล ในชีวิตประจำวัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร ได้เลือกหน่วยการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสามารถฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่	เนื้อหา/หัวข้อ	โครงสร้างทางไวยากรณ์	คำศัพท์	ภาระงาน
1	In my house	We (sleep) in the (bedroom). There is a (sofa) in the (living room). There are (four bowls) in the (kitchen).	bathroom, dining room, bedroom, kitchen, living room, lunch, dinner, take a shower, watch TV, sleep, cook, sofa, lamp, stereo, television, DVD player, photo album, magazine, cup, bowl, pot, glass, pitcher, dish, stove	กิจกรรม Design my house. ให้นักเรียนออกแบบบ้าน โดยการวาดภาพระบายสี แต่งประโยค เล่าเรื่องเกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของต่างๆ ภายในบ้าน พร้อมให้นักเรียนนำเสนอ

ตาราง 3 (ต่อ)

แผนการ สอนที่	เนื้อหา/ หัวข้อ	โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	คำศัพท์	ภาระงาน
2	Activities in my house	Let's (go) to school. (Linda) is (watching TV) in the (living room). I (do) my (homework). I (clean) my (bedroom). I (put) my (clothes) in the (closet).	do, dining room, bedroom, kitchen, living room, do homework, watch TV, read, wash, take a shower, computer, game, clean, do homework, put, love, eat, drink	กิจกรรม Picture Story ให้นักเรียนในกลุ่ม จัดทำสมุดบันทึก เล่มเล็ก เกี่ยวกับ กิจกรรมที่ทำในห้อง ต่างๆ วาดภาพ พร้อมบรรยายภาพ ในแต่ละภาพ พร้อม ให้นักเรียนนำเสนอ งานภาพ พร้อมให้ นักเรียนนำเสนอ งาน
3	Family duties	This is (her) (father). (Ann) is (washing) the (dishes). (Weena) is (cleaning) the (floor).	set, plant, wash, make, feed, water, house, father, mother, brother, sister, happy, together	กิจกรรม Role Play. ให้แต่ละกลุ่มเป็น 1 ครอบครัวช่วยกัน แต่งประโยค เกี่ยวกับการทำงาน บ้านในสมุดจด บันทึก และให้แสดง บทบาทสมมติ ประกอบประโยคที่ แต่งขึ้น

1.4 ดำเนินการสร้างคู่มือการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หน่วยที่ 3 เรื่อง My house ระยะเวลาในการสอนทั้งหมด 10 ชั่วโมง ประกอบด้วย 3 เรื่อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 4 แสดงหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
My house	In my house	3
	Activities in my house	4
	Family duties	3
รวม		10

1.5 นำกิจกรรมการเรียนรู้และคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้และคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้และคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นไปหาต้นฉบับประสิทธิผล โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) โดยปรับปรุงและพัฒนามาจากแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

การกำหนดค่าคะแนนเป็นดังนี้

- 5 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับมาก
- 3 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับน้อย
- 1 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน ความเหมาะสม ความชัดเจนทางภาษาและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน ความเหมาะสม ความชัดเจนทางภาษาและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบประเมินที่สมบูรณ์แล้วมาจัดพิมพ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และคู่มือการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถ การฟัง พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 ติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนโพธิ์พัฒนา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรม

2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโพธิ์พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 เพื่อหาดัชนี

ประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ โดยทำแบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรม

2.3 นำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทำกิจกรรมมาคำนวณเพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้จากสูตรการหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

2.4 จัดพิมพ์กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. วิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.1 นำผลการให้คะแนนความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้และคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2. การหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

ขั้นที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ มีสาระสำคัญดังนี้

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่ม โดยการจับสลากเลือก 1 ห้องเรียน จำนวน 17 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริม ความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

3. แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถการฟัง

ภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง My house จากนั้นนำ มาตรฐานและตัวชี้วัดมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

1.3 กำหนดขอบเขตของแบบวัดความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับ

จุดประสงค์การเรียนรู้

ตาราง 5 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและการวัดการประเมินความสามารถ
ฟังภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมิน	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
ทักษะด้านการฟัง	ต 1.1 ป.4/1	นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและ คำแนะนำ (Instructions) ง่ายๆที่ฟังได้
	ต 1.2 ป.4/2	ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต
	ต 1.3 ป.4/1	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับและเรื่องใกล้ตัว
	ต 2.1 ป.4/3	เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เหมาะสมกับวัย
	ต 2.2 ป.4/1	นักเรียนสามารถพูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาททางสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
	ต 3.1 ป.4/1	รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด
	ต 4.1 ป.4/1	นักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ สำนวน ประโยค ที่ใช้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
	ต 4.2 ป.4/1	นักเรียนสามารถฟังและพูดคำศัพท์ สำนวน ประโยค ที่ใช้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1.4 สร้างแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

1.4.1 สร้างแบบวัดความสามารถในการฟัง

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์การสร้างแบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ

เรื่อง	คำศัพท์	ประโยค	เนื้อหา/เรื่องราวสั้น
In my house	3		1
Activities in my house		5	2
Family duties		2	2
รวม			15

สร้างแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ใช้จริง 15 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหา และ จุดประสงค์ ลักษณะเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก

1.4.1.1 จัดพิมพ์ร่างแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่ง ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

1.4.1.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความ ถูกต้องและความเหมาะสมของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

1.4.1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องตามหลักภาษารวมทั้งความ เทียบตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117)

+1 = แนใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 = ไม่แนใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 = แนใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำค่าจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้โดยคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5-1.0 แล้วนำข้อ ทดสอบมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.4.1.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษที่ ได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วจัดพิมพ์แบบวัดความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อนำ แบบทดสอบไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2561 โรงเรียน บ้านโพธิ์พัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กำแพงเพชร เขต 1 หาความยาก (p) หาค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ พบว่ามีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 22 ข้อ

1.4.1.5 นำข้อสอบที่หาค่าหาความยาก (p) หาค่าอำนาจจำแนก (r) แล้ว มาคัดเลือกเพียง จำนวน 15 ข้อ ซึ่งใช้เกณฑ์ การคัดเลือกความยาก (p) ระหว่าง 0.20–0.80 และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปและหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์ แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.75

2. แบบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง My house จากนั้นนำ มาตรฐานและตัวชี้วัดมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 กำหนดขอบเขตของแบบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตาราง 7 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและการวัดการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมิน	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
ทักษะด้านการพูด	ต 1.1 ป.4/2	นักเรียนสามารถออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะ
	ต 1.1 ป.4/2	นักเรียนสามารถออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะ
	ต 2.2 ป.4/1	นักเรียนสามารถพูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตาม มารยาททางสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
	ต 4.1 ป.4/1	นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ สำนวน ประโยค ที่ใช้ใน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2.4 สร้างแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.4.1 สร้างแบบวัดความสามารถในการพูด

ตาราง 8 แสดงการวิเคราะห์การสร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

เรื่อง	สถานการณ์ในการวัด	จำนวน สถานการณ์
In my house	การถาม ตอบเล่าเรื่องบ้านของตน ห้องต่างๆ สิ่งของต่างๆ	1
Activities in my house	การถาม ตอบกิจกรรมของแต่ละคนในบ้านใน ห้องต่างๆ	1
Family duties	การถาม ตอบเกี่ยวกับ หน้าที่หรือการรับผิดชอบ งานบ้าน	1

ลักษณะเป็นแบบวัดและประเมินภาคปฏิบัติทักษะการพูดในสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้โดยใช้เกณฑ์การวัดความสามารถการพูดเป็นแบบมาตราส่วนต่างระดับ (Rubric Score)

2.4.2 ร่างแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 3 สถานการณ์ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตาราง 9 แสดงเกณฑ์การวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ประเด็นการประเมิน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความคล่องแคล่ว	พูดได้ด้วยความรวดเร็ว ปกติ พูดเปร่งความเร็วปกติ จังหวะในการพูดแทบจะ เหมือนเจ้าของภาษา ความคิดต่อเนื่องในการพูด	พูดเปร่งความเร็ว ปกติ มีตะกุกตะกัก นิดหน่อย แต่ไม่น่า เบื่อ ความคิด ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด	พูดเปร่งค่อนข้างช้า ตะกุกตะกัก พูดช้า บ้าง ความคิดไม่ค่อย ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด แต่ไม่ต้องใช้ความ พยายามมากในการที่ จะทำความเข้าใจ

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
การออกเสียง	พูดออกเสียงได้ชัดเจน ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะ ใช้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียงเสียงเชื่อมโยงคำได้แทบเหมือนเจ้าของภาษา	พูดออกเสียงได้ชัดพอที่เข้าใจได้ ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะให้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำได้คล้ายเจ้าของภาษา	พูดออกเสียงไม่ชัด บางตอนทำให้เข้าใจได้ยาก มีการลงเสียงหนักเบา ให้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำบ้าง แต่เว้นไปบ้างบางตอน
การใช้คำศัพท์	มีวงคำศัพท์กว้าง สามารถใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม แม่นยำในทุกเรื่อง	สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม มีคำศัพท์ที่ติดขัด ใช้สื่อความบ้าง แต่น้อยมาก	ใช้คำศัพท์พื้นๆ เพียงพอที่จะสื่อความ บางครั้งต้องพูดใหม่เพื่อให้ได้ความที่ต้องการ
ความถูกต้องด้านไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างประโยคซับซ้อนได้ในวงกว้าง มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐานน้อยมาก หรือแทบไม่มีเลย	ใช้โครงสร้างประโยคง่ายๆ มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐานบ่อยครั้ง	ใช้โครงสร้างประโยคง่ายๆ มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐานค่อนข้างเยอะ

2.4.2.1 นำแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.4.2.2 นำแบบวัดความสามารถในการพูด ที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่างจุดประสงค์ของกิจกรรมและพฤติกรรมที่ต้องการวัด และนำมารายการมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เพื่อให้แบบทดสอบมีความมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.4.2.3 นำแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วจัดพิมพ์แบบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำแบบทดสอบไปใช้

ในการเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านโพธิ์พัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

2.4.2.4 นำแบบทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item Total Correlation) คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ของครอนบาค พบว่าค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.93

3. นำแบบวัดความสามารถในการฟัง พูดที่ผ่านการตรวจที่มีคุณภาพมาปรับปรุง และจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้จะใช้การดำเนินการวิจัยตามแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest – Posttest Design (ลัวน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249) ตามตารางดังนี้

ตาราง 10 แสดงแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	การจัดการเรียนรู้	ทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

เมื่อ T_1	แทน	การทดสอบความทางภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลอง
X	แทน	การดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
T_2	แทน	การทดสอบความทางภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง จำนวน 17 คน ด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 17 คน จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้

- 2.1 เรื่อง In my house
- 2.2 เรื่อง Activities in my house
- 2.3 เรื่อง Family duties

โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ใช้ระยะเวลาในการสอนทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ รวม 10 ชั่วโมง

3. เมื่อเสร็จสิ้นการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง ด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

2. ตรวจสอบให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ มาหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

3. เปรียบเทียบความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติทดสอบแบบ 1 กลุ่ม (t-test one sample) (ปกกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 238) และแปลผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ จากสูตร E.I. (เผชิญ กิจระการ, 2546, หน้า 45)

ดัชนีประสิทธิผล = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$

2. สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเหมาะสม ในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ค่าเฉลี่ย (ปกกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

X แทน คะแนนของแต่ละคน

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนของทุกคน

N แทน จำนวนผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 228)

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนของแต่ละคน

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

n แทน จำนวนนักเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการฟัง พูด มีดังนี้

3.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117) โดย

ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดความสามารถการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 81)

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ r แทน ระดับความยากง่าย

R_u แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

R_l แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

3.3 การหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบวัดความสามารถการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 84)

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยากง่าย

R_u แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

R_l แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

3.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
(Cronbach's Alpha Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, หน้า 209)

$$a = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right\}$$

เมื่อ a	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบวัด
n	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
Si^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบวัด ถ้ามแต่ละข้อ
St^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบวัด ถ้ามทั้งฉบับ

4. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้สถิติ t-test one sample (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 104)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{s / \sqrt{n}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่ สำหรับ 1 กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	เฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
s	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงจิตใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในงานปฏิบัติ โดยรูปแบบของกิจกรรมมีขั้นตอนการปฏิบัติ การมีเนื้อหาชอบข่ายเดียวกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันกับกิจกรรมในขั้นปฏิบัติ และสิ่งสำคัญในขั้นนี้

ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่าแบบทางภาษา (Form) ได้ลงมือทำงานปฏิบัติจากงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความท้าทายและเป็นผู้ที่น่าสนใจต่อผู้เรียน และมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำงานปฏิบัติในขั้นนี้แก่ผู้เรียน โดยอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรมในขั้นนี้มีความหลากหลาย ตัวอย่างเช่น การหาสิ่งที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน (Spot the Difference) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap task) หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติของตนเองเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนต้องมีการรายงานผลการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยครูผู้สอนคอยแนะนำและเพิ่มเติมในบางส่วน พร้อมทั้งควรมีโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน

ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้าย ผู้เรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ทำให้แตกต่างกับงานปฏิบัติในครั้งแรก มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนและมองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง

โดยแต่ละกิจกรรมมีคู่มือการใช้สำหรับครู ซึ่งประกอบด้วยคำชี้แจงสำหรับครูขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของครู จุดประสงค์การเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมและการวัดประเมินผล มีกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 3 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 In my house

เรื่องที่ 2 Activities in my house

เรื่องที่ 3 Family duties

2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 เรื่อง โดยพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินความเหมาะสม ดังตาราง

ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ มุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมการวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ	4.33	0.58	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้มีการกำหนดชัดเจนไม่คลุมเครือ	4.00	1.00	ปานกลาง
โครงสร้างของกิจกรรมมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	3.67	0.58	มาก
กิจกรรมในการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.00	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.00	0.00	ปานกลาง
ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน	4.33	0.58	มาก
ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงาน ได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง	4.00	0.00	มาก
ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนความรู้	3.67	0.58	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถฟัง พูด ภาษาอังกฤษ	4.33	0.58	มาก
การวัดและการประเมินผลสามารถวัดความสามารถฟัง พูดภาษาอังกฤษได้	4.33	0.58	มาก
รวม	4.00	0.33	มาก

จากตารางผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 4.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.33

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. คำชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอน			
ครบถ้วนอธิบายลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างละเอียด	4.33	0.58	มาก
อธิบายข้อปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.00	1.00	มาก
ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ครูสามารถนำไปปฏิบัติได้	3.33	0.58	ปานกลาง
2. บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอน			
อธิบายบทบาทของครูผู้สอนอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.67	0.58	ปานกลาง
ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	3.67	0.58	ปานกลาง
3. แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้			
3.1 สารสำคัญ			
สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.33	0.58	มาก
มีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.33	0.58	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้			
สอดคล้องกับตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.33	0.58	มาก
ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้	4.33	0.58	มาก
เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
3.3 สารการเรียนรู้			
สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.00	1.00	มาก
ตรงตามสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551	4.33	0.58	มาก
3.4 การจัดการเรียนรู้			
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
สอดคล้องกับแบบวัดความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ	4.33	0.58	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ (Task Based Learning)	4.00	0.00	มาก
กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม	4.00	0.00	มาก
เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.00	0.00	มาก
3.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้			
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงและสะดวกแก่การใช้งาน	4.00	1.00	มาก
เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
3.6 การวัดและการประเมินผล			
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.00	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.00	มาก
เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	3.67	0.58	ปานกลาง
4. แบบวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ			
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
รวมทั้งหมด	4.08	0.34	มาก

จากตารางผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 4.08 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.34

4. ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ในการหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ตาราง 13 แสดงดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโพธิ์พัฒนา จำนวน 22 คน

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล
		ก่อนการจัดกิจกรรม	หลังการจัดกิจกรรม	
22	51	621	950	0.6117

จากตาราง พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า เท่ากับ 0.6117 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 61.17

ขั้นที่ 2 ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ในการวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนรู้ เมื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 17 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

เปรียบเทียบความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบวัดความสามารถหลังเรียนมาเทียบกับข้อมูลของแบบวัดความสามารถก่อนเรียน

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียน จำนวน 17 คน

การทดสอบ	\bar{X}	S.D	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	30.82	5.15	12.65	4.78	10.90*	0.0000
หลังเรียน	43.47	2.58				

*P ≤ .05

จากตารางพบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 30.82 คะแนน และ 43.47 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

ผลการวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ในการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 1 กิจกรรมการเรียนรู้ และนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 261 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 3 คน

ประกอบด้วยนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา และความเหมาะสมของเวลา จากนั้นนำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านโพธิ์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 22 คน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ มุ่งงานปฏิบัติ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริม ความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถ การฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ในการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 17 คน โดยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และแบบวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ มุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 มีดังนี้

1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการ แนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเสริม แรงจูงใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการเสนอคำศัพท์ ใหม่ที่ต้องใช้ในงานปฏิบัติ โดยรูปแบบของกิจกรรมมีขั้นตอนการปฏิบัติ การมีเนื้อหาขยาย เดียวกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันกับกิจกรรมในขั้นปฏิบัติ และสิ่งสำคัญในขั้นนี้

ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็น เครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่าแบบทางภาษา (Form) ได้ลงมือทำงานปฏิบัติจากงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบ

ให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความท้าทายและเป็นผู้ที่น่าสนใจต่อผู้เรียน และมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำงานปฏิบัติในขั้นนี้แก่ผู้เรียน โดยอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรมในขั้นนี้มีความหลากหลาย ตัวอย่างเช่น การหาสิ่งที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน (Spot the Difference) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap task) หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติของตนเองเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนต้องมีการรายงานผลการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยครูผู้สอนคอยแนะนำและเพิ่มเติมในบางส่วน พร้อมทั้งควรมีโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน

ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้าย ผู้เรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ทำให้แตกต่างกับงานปฏิบัติในครั้งแรก มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนและมองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง

โดยแต่ละกิจกรรมมีคู่มือการใช้สำหรับครู ซึ่งประกอบด้วยคำชี้แจงสำหรับครู ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของครู จุดประสงค์การเรียนรู้ แผนการจัดการกิจกรรมและการวัดประเมินผล มีกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 กิจกรรมการเรียนรู้ คือ

เรื่อง 1 In my house

เรื่อง 2 Activities in my house

เรื่อง 3 Family duties

1.2 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 เรื่อง โดยพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินความเหมาะสม โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} เท่ากับ 4.00, S.D. เท่ากับ 0.33)

1.3 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} เท่ากับ 4.08, S.D. เท่ากับ 0.34)

1.5 ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า เท่ากับ 0.6117 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 61.17

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายผล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นผ่านการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยอาศัยหลักการ แนวคิดทฤษฎี สกิน (Skehan, 1998, p.137-151), เอลลิส (Ellis, 2003, p.243-262), วิลลิส และวิลลิส (Willis, Jane; & Willis, Dave, 1996, p.53-58) ไว้ 3 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงจิตใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์สำนวน หรือการเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในงานปฏิบัติ โดยรูปแบบของกิจกรรมมีขั้นตอนการปฏิบัติ การมีเนื้อหาขอบข่ายเดียวกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันกับกิจกรรมในชั้นปฏิบัติ และสิ่งสำคัญในขั้นนี้ ชั้นที่ 2 ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นสื่อความหมาย (Meaning)

มากกว่าแบบทางภาษา (Form) ได้ลงมือทำงานปฏิบัติจากงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความท้าทายและเป็นผู้ที่น่าสนใจต่อผู้เรียน และมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำงานปฏิบัติในชั้นนี้แก่ผู้เรียน โดยอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรมในชั้นนี้มีความหลากหลาย จากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติของตนเองเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนต้องมีการรายงานผลการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยครูผู้สอนคอยแนะนำและเพิ่มเติมในบางส่วน พร้อมทั้งควรมีโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน ชั้นที่ 3 ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในชั้นนี้เป็นขั้นสุดท้าย ผู้เรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรียนรู้ รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่มีการเปลี่ยนแปลง เงื่อนไขบางประการที่ทำให้แตกต่างกับงานปฏิบัติในครั้งแรก มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนและมองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจัดทำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า เท่ากับ 0.6117 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 61.17 เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติมีการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้ไม่ยึดยึดความรู้ เนื้อหาสาระให้ผู้เรียนเกินความสามารถ ฝึกให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ ซึ่งครูคือผู้อำนวยการเรียนรู้ มีหน้าที่รับผิดชอบและวิเคราะห์วิธีการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองและกระบวนการเรียนรู้กลุ่ม การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลอาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษจากสื่อ

และบริบทที่ใกล้เคียงกับผู้เรียนมาก ตรงตามความสนใจของผู้เรียน มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรม ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แคมมณี (2545, หน้า 14) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ในระดัชั้นเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งช่วยให้ครูได้วางแผนการสอน เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า อันส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะพบว่า ผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนีวรรณ นามกันยา (2557) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง Food for everyone สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาแห้ววิทยา อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง Food for everyone มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.16/77.56 2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง Food for everyone อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.50$) ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติมีการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้ปฏิบัติงานจริงทุกขั้นตอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากรู้ อยากเรียน อยากปฏิบัติ และกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความสามารถที่ได้เรียนมาไปใช้เมื่อเผชิญสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยที่ครูให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ พร้อมกับคอยแนะนำเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหา ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 130-131) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานหรืองานปฏิบัติว่า การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นหลักในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนการสอน ซึ่งภาระงานที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้

ภาษาในการปฏิบัติภาระงานนั้นให้สำเร็จ นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องทำการวิเคราะห์ จัดประเภท จัดลำดับและพิจารณาความยากง่ายของภาระงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกเนื้อหา วิธีสอนและวิธีการประเมินผล ซึ่งจะพิจารณาจากความสำเร็จของภาระงานและการบรรลุจุดหมายเป็นสำคัญ ส่วนกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานกันเป็นคู่หรือกลุ่มมากกว่าทำงานเดี่ยว เช่น การให้นักเรียนจับคู่ทำหนังสือพิมพ์สำหรับห้องเรียนของตนเอง การจำลองสถานการณ์ การสัมภาษณ์งาน การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการเล่นเกมส์ทางภาษา เป็นต้น

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมแบบมุ่งงานปฏิบัติ การใช้ภาระงานแต่ละประเภทในการจัดกิจกรรมจะต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและเป้าหมายในการสื่อสารที่ผู้สอนต้องการฝึกฝนผู้เรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมได้อย่างตรงตามความต้องการของผู้เรียนจะช่วยให้การฝึกภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบของกิจกรรมจะต้องมีสภาพจริง แต่ต้องให้ความหมายแก่ผู้เรียนเชื่อมโยงกับความป็นจริง และกิจกรรมต้องกระตุ้นความสนใจ ให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากลองปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับ นูแนน (Nunan, 2004, p.1) ได้แยกประเภทภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ซึ่งเป็นภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานจริง (real-world task) ซึ่งเป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัตินั้นเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง ตลอดจนถึงมือปฏิบัติด้วยตนเองและสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ความหลากหลายของรูปแบบกิจกรรมเหล่านั้นสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทั้งด้านการใช้ภาษา และทักษะกระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง มีความมั่นใจในการใช้ภาษาและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น สนุกสนานมีแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน สามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งฝึกการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ให้ประสบการณ์เดิมมาสูบทเรียนใหม่และพบว่า น่าสนใจและเป็นการเพิ่มพูนความคิดเดิมอีกด้วย และผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนด้วยกันเอง ซึ่งสอดคล้องกับ นูรชัย ศิริมหาสาคร (2545, หน้า 27-30) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ตามสภาพจริงเน้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ๆ มีการประยุกต์ใช้ มีการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ มีการประยุกต์ใช้การแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ และการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยการคิดงานเอง แล้วนำไปทดลองปฏิบัติเพื่อสรุปความรู้ ความคิดรวบยอดด้วยตนเอง ทำให้เกิดการมุ่งมั่นอยาก

ทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อจะได้เห็นผลแห่งความคิดและการปฏิบัติของตน ซึ่งเป็นงานที่มีความหมาย มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย และยังเน้นให้นักเรียนบูรณาการความรู้ทั้งหมดที่เรียนมา จากหลายเนื้อหาหลายวิชามาประยุกต์ใช้การแก้ปัญหาต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำกิจกรรมไปใช้ ครูผู้สอนควรได้ศึกษาคู่มือครู และการสำรวจสื่อ อุปกรณ์ เพื่อเตรียมพร้อมก่อนการสอน เพื่อการเรียนการสอนเป็นไปอย่างประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากรู้ และในระหว่างการทำกิจกรรมผู้สอนก็ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น
3. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงด้านเนื้อหา ความยากง่าย และความพร้อมของตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ ให้นักเรียนได้พัฒนาให้ครบทุกความสามารถ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากการทำกิจกรรมนักเรียนจะได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ในการปฏิบัติงาน
2. ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ กับนักเรียนที่เรียนปกติ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กิ่งแก้ว อารีย์รักษ์. (2546). การวัดและประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพทางวิชาการ.
- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). การพัฒนาสื่อ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: เยลโล่การพิมพ์.
- จิราพร ปรพพัชรานนท์ สพลณภัทร์ ศรีแสนยงค์ และมณฑิยา ชมดอกไม้. (2557). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสาร การศึกษาศึกษาและการพัฒนาสังคม. 10(1), 186-196.
- ชเนตตี พิชัย. (2553). การพัฒนาบทเรียนป็นเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์. วิทยานิพนธ์ ศบ.ม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชนินทร์ชัย อินทிரามภรณ์ และ สุวิทย์ นีร์ณยกาณท์. (2550). พจนานุกรมศัพท์ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหานครไอคิวนิวส์เซ็นเตอร์
- ณัฐธิดา อาจปรุ วรวิมล ตัญญูวิสุทธิ และนภาพรทรัพย์ เลิศปรีดากร. (2559). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ, มหาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- ทิตนา แชมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- นุรชัย ศิริมหาสาคร. (2545). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (กรุงเทพฯ).
น็อค พอยท์
- ปกรณ ประจันบาน. (2549). หาค่าทางสถิติ โดยใช้แฟ้มข้อมูล Excel. (ออนไลน์).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปกรณีย์ ประจักษ์บาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณ
การพิมพ์.
- ปารีชาติ เตชะ. (2553). การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ. การค้นคว้าแบบอิสระ คม.บ,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เผชญิ กิจระการ. (2546). การหาค่าดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีและ
สื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชร พุ่มลำเจียก. (2544). การใช้วิธีการสอนและแนวทฤษฎีสร้างองค์ความรู้นิยมเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดเชิงสร้างสรรค์และความภาคภูมิใจใน
ตนเอง ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: เจริญผลการพิมพ์.
- รัชนีวรรณ นามกันยา. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสาร โดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง Food
for everyone สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาแห้ววิทยา อำเภอ
นาแห้ว จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- รมณี พันธ์ขาว. (2558). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการสอนแบบเรียนปน
เล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม, มหาวิทยาลัยนเรศวร,
พิษณุโลก.
- โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง. (2559). หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง. กำแพงเพชร: โรงเรียน
บ้านหงษ์ทอง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ลิ้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ. (2539). สถิติวิทยาทางการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอน. (มติใหม่). กรุงเทพฯ: ธเนศวรการพิมพ์.
- วีระ ไทยพานิช. (2529). 57 วิธีสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิสาข์ จิตวัตร. (2528). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: มิตรครู.
- วิญญูวดี กุลจลา. (2541). ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2560, จาก <https://www.dlit.ac.th>
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศศิภัฏญา บุญนาค. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ศุภวรรณ นาคนิล ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์. (2552). การพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 32(4), 157-158.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2556). ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2561, จาก www.niet.or.th.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). การสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (24 กรกฎาคม 2554). การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตของคนไทยในอาเซียน สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2560, จาก www.facebook.com/notes-somkiat-onwimon.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อัจฉรีย์ คงอมรสายชล. (2551). การใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่องเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้น. วิทยานิพนธ์ ศบ.ม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ยาสีตะ ดินามอ. (2552). การศึกษาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson). วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- Carless, David. (2002). Implementing Task-based Learning with Young Learners. *ELT Journal*. 56(4), 389-396.
- Ellis, Rod. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University.
- Finocciaro. (1983). *The functional-notional approach: From theory to practice*. New York : Oxford University Press.
- Flowerdew & Miller (2005). In this regard, schema theory attempts to explain how prior knowledge, or schemata, proposed by Rumelhart and Ortony
- Frost, Richard. *Teacher English*. Retrieved February 02, 2005, from [www.teacherenglish.org.uk/think/metodology/task based.shtml](http://www.teacherenglish.org.uk/think/metodology/task%20based.shtml).
- Goodman, R. I., Fletcher, K.A. and Schneider, E.W. (1980). The Effectiveness Index as a Comparative Measure in Media Product Evaluation. *Educational*.
- Harris, B.M. 1974. *Supervisory Behavior in Education*. 2d ed. Englewood Cliff, New.
- Hovland, Lumsdaine and Sheffield. (1949). Cited in Goodman, R.I., Fletcher, K.A. and Schneider, E.W. 1980.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Murphy,Jacky. (2003, October). Task-Based Learning: The Interaction between Task and Learn. *ELT Journal*. 57(4), 352-360.

Nunan, David. (1995). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. (7).
Cambridge: Cambridge University Press.

Tanasarnsanee, Mika. (2002). Task-Based Learning and the Japanese Learners. *The English Teacher*. 5(2), 165-168.

Willis, Jane. (1996). *A framework for Task for Task-Based Learning*. Edinburgh:
Longman.

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. นายประเสริฐ รุ่งน้อย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชร เขต 1
2. นางนวลจันทร์ ต้นวัฒนกุล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดบ้านม่วง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลก เขต 2
3. นางปณิตา คล้ายสุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ่อวิหบางระกำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลก เขต 1

ภาคผนวก ข ตัวอย่างคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คู่มือ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กฤติกา กระจิวผา
สาขาวิชา 2 หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จัดทำขึ้นเพื่อให้ ข้อมูล รายละเอียดแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนที่จะนำ กิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เอกสารจะกล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนต้องศึกษา วิธีการ ปฏิบัติและการจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมไปใช้

ดังนั้น เพื่อใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างเรียบร้อย บรรลุตามจุดประสงค์ที่ จัดไว้ ครูผู้สอนควรศึกษา ทำความเข้าใจรายละเอียดต่างๆ ของแต่ละหัวข้อและปฏิบัติตามคำแนะนำ ที่ได้นำเสนอไว้ในคู่มือนี้ อันเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด และจะช่วยให้การจัดการ เรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กฤติกา กระจิวงษา

คำชี้แจง: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House
 เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการนำกระบวนการวิจัยเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

ข้อปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โปรดปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ โดยการได้ฝึกปฏิบัติจริงจากการทำงานปฏิบัติ ซึ่งงานปฏิบัตินั้นมีลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์จำลอง งานปฏิบัติเป็นชิ้นงานทางภาษาที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมการเฝ้าความสนใจและตั้งใจให้แก่ผู้เรียนร่วมกันศึกษาเรียนรู้ ในการทำกิจกรรมโดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก คอยให้คำปรึกษาในการเรียนรู้ มีกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติไว้ 3 ขั้นตอน โดยมีลำดับขั้นกระบวนการจัดกิจกรรม ดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรม
<p>ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ★ การเตรียมพร้อมการกระตุ้นและเสริมแรงจิตใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ ★ ครูผู้สอนนำเสนอหัวข้อบทเรียน ★ มอบหมายภาระงาน การแนะนำหัวข้อ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ ลักษณะของงานแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง ★ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน วลี โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้ <ul style="list-style-type: none"> ➡ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในขั้นตอน คือ การค้นคว้าหาคำศัพท์ ➡ ครูผู้สอนนำเสนอ สำนวน วลี โครงสร้างประโยค สำหรับงานปฏิบัติ ➡ ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจใน สำนวน วลี โครงสร้างประโยค
<p>ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ★ การเตรียมงาน ผู้เรียนมีการอภิปราย ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมหน้าที่ของครูผู้สอน คือ การชี้แนะและคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น <ul style="list-style-type: none"> ➡ ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรม
	<ul style="list-style-type: none"> ➡ ผู้สอนเดินรอบๆห้องและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พร้อมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ➡ ผู้สอนช่วยผู้เรียน ในกรณีที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น ผู้เรียนต้องการพูดอะไร แต่จะไม่แทรกเพื่อแก้ไขรูปแบบภาษาที่ไม่ถูกต้อง ★ การเตรียมผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มจะเตรียมนำเสนอผลงานของตนเองและทำการฝึกซ้อมก่อนการนำเสนอ ➡ การวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานผล ซึ่งขั้นตอนต่อไปผู้เรียนจะรายงาน นำเสนอหน้าชั้นเรียน ➡ ผู้เรียนเขียนฉบับร่างฝึกซ้อมว่าจะพูดอะไร ➡ ผู้สอนเดินไปรอบๆ ห้อง เพื่อแนะนำผู้เรียนทางด้านภาษา ➡ ในขั้นนี้ เน้นเรื่องความชัดเจน การเรียบเรียงและความถูกต้องของข้อมูล ★ การนำเสนอ ผู้เรียนจะนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน ครูและนักเรียนในชั้นร่วมกันอภิปราย โดยเปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถาม แสดงความคิดเห็นและเติมเต็มในส่วนต่างๆ
ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)	<ul style="list-style-type: none"> ★ การวิเคราะห์ภาษา ผู้เรียนในแต่ละคู่หรือกลุ่มจะช่วยกันวิเคราะห์ อภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษา และรวบรวมปัญหาที่พบ ★ นำปัญหาจากการวิเคราะห์ภาษามาทำการฝึกฝน โดยครูผู้สอนจะทบทวนคำศัพท์ รูปแบบภาษาต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน ทั้งให้เกิดความถูกต้องและคล่องแคล่ว

การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
 การเตรียมตัวของผู้สอน การเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

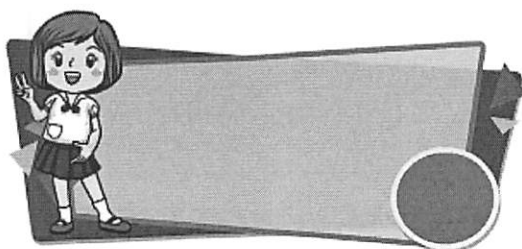
1. ด้านผู้สอน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้สอนควรเตรียมความพร้อม โดยการศึกษาความรู้ในเรื่องที่จะจัดกิจกรรมให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

2. ด้านผู้เรียน ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนควรพิจารณาความพร้อมในด้านต่างๆ ของผู้เรียน ผู้สอนสามารถเลือกใช้ ปรับกิจกรรมตามความเหมาะสม เพื่อให้ตรงตามความสนใจ ของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและเรียนรู้อย่างมีความสุข

3. ด้านเนื้อหาสาระ ที่นำมาใช้เป็นเนื้อหาทางภาษา ต้องเป็นเนื้อหาสามารถนำมาใช้ ในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน

4. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย มีรอบๆ ตัว ค้นคว้าหาได้ง่าย และกระตุ้นต่อความสนใจของเด็ก

5. ด้านการวัดและการประเมินผล คือ แบบวัดความสามารถการฟัง พูด ผู้สอนควรศึกษา ให้เข้าใจถึงวิธีการ และเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละทักษะ

บทบาทครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่าละเอียด เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ (Task Based Learning) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

3. การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 1 สำคัญในขั้นนี้ ครูผู้สอนควรให้เวลาผู้เรียนในการวางแผน ในขั้นที่จะลงมือกระทำงานปฏิบัติในขั้นปฏิบัติจริง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงด้านความคล่องแคล่ว (fluency) ความถูกต้อง (accuracy) และความซับซ้อน (complexity) ของงานปฏิบัติที่ผู้เรียนได้วางแผน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องจัดให้ครบตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามจุดประสงค์ ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

กิจกรรมเรียนรู้ที่ 1 In my house

กิจกรรมเรียนรู้ที่ 2 Activities In my house

กิจกรรมเรียนรู้ที่ 3 Family duties

5. ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก มีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

6. คอยสังเกตการทำกิจกรรมของผู้เรียน คอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเกิดข้อผิดพลาด เกิดปัญหาระหว่างการทำกิจกรรม โดยครูมีบทบาทในแต่ละขั้น ดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทของครูผู้สอน
<p>ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➡ ครูผู้สอนแนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ ➡ ผู้สอนกำหนดภาระงาน ➡ ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียนในขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน ➡ จัดบรรยากาศให้เหมาะกับงานปฏิบัติ
<p>ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➡ ครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือหากมีความติดขัดทางการใช้ภาษา ➡ ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ กระตุ้นการปฏิบัติงานและตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติงาน ประเมินผลงานนั้นๆ
<p>ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➡ ครูผู้สอน ร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ➡ ครูผู้สอน จะทบทวนคำศัพท์ รูปแบบภาษาต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House
เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ14101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง My house.

เรื่อง In my house.

สอนวันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

เวลา 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และการฝึกออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของภายในบ้าน การใช้ภาษาสื่อสารกับบุคคลในครอบครัวและบุคคลอื่นทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

2. สาระมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.3 ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 ป.4/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 3.1 ป.4/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง

2. นักเรียนพูดประโยคที่ใช้พูดคุยเกี่ยวกับห้องต่างๆ ภายในบ้านและสิ่งของภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สาระการเรียนรู้

Function: Identifying rooms in a house
Describing things in each room

Structure: - Present Simple Tense
(subject + verb1)

- There is/ There are

There is + นามเอกพจน์

There are + นามพหูพจน์

Vocabulary: bathroom, dining room, bedroom, kitchen, living room, lunch, dinner, take a shower, watch TV, sleep, cook, sofa, lamp, stereo, television, DVD player, photo album, magazine, cup, bowl, pot, glass, pitcher, dish, stove

Language Skill: listening, speaking, writing

6. ภาระงาน

กิจกรรม Design my house. ให้นักเรียนออกแบบบ้าน โดยการวาดภาพระบายสี แต่งประโยค เล่าเรื่องเกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของต่างๆ ภายในบ้าน พร้อมให้นักเรียนนำเสนองาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

Pre task

ชั่วโมงที่ 1

1. การเตรียมพร้อมการกระตุ้นและเสริมแรงจิตใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ

ครูทักทายนักเรียน และให้นักเรียนดูภาพบ้าน ห้องต่างๆ ร่วมสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของภายในบ้าน

2. ครูแจ้งหัวข้อการเรียนรู้เรื่อง In my house. และแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ 1) นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง 2) นักเรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับห้องต่างๆ ภายในบ้าน

และสิ่งของภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง 3) มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความกล้าแสดงออก

3. ครูมอบหมายภาระงาน กิจกรรม Design my house. และอธิบายงานปฏิบัติให้นักเรียน โดยให้ออกแบบบ้าน ด้วยการวาดภาพระบายสี แต่งประโยค เล่าเรื่องเกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของต่างๆ ภายในบ้าน พร้อมให้นักเรียนนำเสนอ

4. ครูจัดแบ่งกลุ่มให้นักเรียน กลุ่มละเท่าๆ กัน

5. การเตรียมคำศัพท์ จำนวน วลี โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้

5.1 ผู้เรียนสืบค้น ค้นคว้าหาคำศัพท์คำศัพท์ เกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของต่างๆ ภายในบ้าน ในแบบภาษาไทย และจดบันทึกลงสมุดบันทึก

5.2 ครูนำเสนอ อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์และการใช้ พร้อมทั้งยกตัวอย่าง ประกอบให้นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ สำหรับงานปฏิบัติ

- Present Simple Tense

(subject + verb1)

- There is/ There are

There is + นามเอกพจน์

There are + นามพหูพจน์

ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทำความเข้าใจใน โครงสร้างประโยค และฝึกแต่งประโยค โดยนำคำศัพท์จากค้นคว้ามารสร้างประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์ จดบันทึกลงสมุดบันทึก

During task

ชั่วโมงที่ 2

6. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย แบ่งหน้าที่ของสมาชิก ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย ครูผู้สอนคอยชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

6.1 ผู้เรียนรวบรวม เรียบเรียงคำศัพท์ให้เป็นภาษาอังกฤษ ของกลุ่ม

6.2 ผู้เรียนออกแบบบ้าน ด้วยการวาดภาพระบายสี

6.3 ผู้เรียนแต่งประโยค บรรยายเรื่องราวเกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของต่างๆ ภายในบ้าน

7. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอผลงานของตนเองและทำการฝึกซ้อมก่อนการนำเสนอ

7.1 การวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานผล ซึ่งขั้นตอนต่อไปผู้เรียนจะรายงาน นำเสนอหน้าชั้นเรียน

7.2 ผู้เรียนฝึกซ้อมการพูดนำเสนอหน้าชั้น

Post-task

ชั่วโมงที่ 3

8. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียน

9. ครูและนักเรียนในชั้นกลุ่มอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักถาม แสดงความคิดเห็นและเติมเต็มในส่วนต่างๆ

10. ครูผู้สอน และผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ อภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษา และรวบรวมปัญหาที่พบ ผู้เรียนเขียนบันทึกความรู้ ปัญหาและแนวทางแก้ไขลงในแบบบันทึกกิจกรรม

11. นำปัญหาจากการวิเคราะห์ภาษามาทำการฝึกฝน โดยครูผู้สอนจะทบทวนคำศัพท์ ฝึกออกเสียงคำต่างๆ การเลือกใช้รูปแบบภาษาต่างๆ ฝึกสนทนาโต้ตอบ ให้แก่ผู้เรียน ให้เกิดความถูกต้องและคล่องแคล่ว

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. English Area
2. บัตรภาพห้องต่างๆ
3. Internet
4. ห้องสมุด

9. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือ
1. นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอก ความหมายของคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับห้องต่างๆ ภายในบ้านและสิ่งของภายในบ้านได้ อย่างถูกต้อง	ประเมินการฟัง ประเมินการพูด	แบบประเมินความสามารถ ในการฟัง แบบประเมินความสามารถ ในการพูด
2. นักเรียนพูดประโยคที่ใช้พูดคุยเกี่ยวกับห้องต่างๆ ภายในบ้านและสิ่งของภายในบ้านได้ อย่างถูกต้อง	ประเมินการพูด	แบบประเมินความสามารถ ในการพูด

บันทึกหลังสอน

ผลการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกฤติกา กระจิ้วมา)

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางจินตนา เลิศมธุรพจน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ14101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง My house.

เรื่อง Activities in my house.

สอนวันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2560

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และฝึกออกเสียงคำศัพท์และประโยคคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่างๆ ในบ้าน จะทำให้นักเรียนมีความรู้ พื้นฐานที่จำเป็น และมีความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการศึกษาต่อไป

2. สาระมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ (instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน

มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 ป.4/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตต่างๆ

มาตรฐาน ต 1.3 ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง

2. นักเรียนพูดประโยคที่ใช้ในการพูดคุยเกี่ยวกับการทำกิจกรรมที่บุคคลต่างๆ ได้ทำในบ้านได้อย่างถูกต้อง

4.คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

- ฝึกเรียนรู้

- มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สาระการเรียนรู้

Function: Making suggestion

Describing on going action

Talking about daily activities

Structure: - Present Continuous Tense

ประธานเอกพจน์ + is + verb เติม ing

ประธานพหูพจน์ + are + verb เติม ing

ประธาน I + am + verb เติม ing

- Let's + verb1 (Infinitive without "to")

Vocabulary: do, dining room, bedroom, kitchen, living room, do homework, watch TV, read, wash, take a shower, computer, game, clean, do homework, put, love, eat, drink

Language Skill: listening, speaking, writing

6. ภาระงาน

กิจกรรม Picture Story ให้นักเรียนในกลุ่ม จัดทำสมุดบันทึกเล่มเล็ก เกี่ยวกับกิจกรรมที่บุคคลต่างๆ ได้ทำในห้องต่างๆ ของบ้าน วาดภาพพร้อมบรรยายภาพในแต่ละภาพ พร้อมให้นักเรียนนำเสนอภาพ พร้อมให้นักเรียนนำเสนอภาพ

7. กิจกรรมการเรียนรู้

Pre task

ชั่วโมงที่ 1

1. การเตรียมพร้อมการกระตุ้นและเสริมแรงจิตใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ
ครูทักทายนักเรียน ให้นักเรียนดูภาพแต่ละห้องในบ้าน ร่วมสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมต่างที่ทำได้ในห้อง
2. ครูแจ้งหัวข้อการเรียนรู้เรื่อง Activities in my house. และแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ 1) นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง 2) นักเรียนพูดประโยคที่ใช้ในการพูดคุยเกี่ยวกับการทำกิจกรรมที่บุคคลต่างๆ ได้ทำในบ้านได้อย่างถูกต้อง

3. ครูมอบหมายภาระงาน กิจกรรม Picture Story ให้นักเรียนในกลุ่ม จัดทำสมุดบันทึกเล่มเล็ก เกี่ยวกับกิจกรรมที่บุคคลต่างๆ ได้ทำในห้องต่างๆ ของบ้าน วาดภาพพร้อมบรรยายภาพในแต่ละภาพ พร้อมให้นักเรียนนำเสนอภาพ พร้อมให้นักเรียนนำเสนอภาพ

4. ครูจัดแบ่งกลุ่มให้กับนักเรียน กลุ่มละเท่าๆ กัน

5. การเตรียมคำศัพท์ จำนวน วลี โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้

5.1 ผู้เรียนสืบค้น ค้นคว้าหาคำศัพท์คำศัพท์ เกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของต่างๆ ภายในบ้าน .ในรูปแบบภาษาไทยและจดบันทึกลงสมุดบันทึก

5.2 ครูนำเสนอ อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์และการใช้ พร้อมทั้งยกตัวอย่าง ประกอบให้นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ สำหรับงานปฏิบัติ

- Present Continuous Tense

ประธานเอกพจน์ + is + verb เติม ing

ประธานพหูพจน์ + are + verb เติม ing

ประธาน I + am + verb เติม ing

- Let's + verb1 (Infinitive without "to")

ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทำความเข้าใจใน โครงสร้างประโยค และฝึกแต่งประโยค โดยนำคำศัพท์จากค้นคว้ามารสร้างประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์ จดบันทึกลงสมุดบันทึก

During task

ชั่วโมงที่ 2-3

6. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย แบ่งหน้าที่ของสมาชิก ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย ครูผู้สอนคอยชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

6.1 ผู้เรียนรวบรวม เรียบเรียงคำศัพท์ให้เป็นภาษาอังกฤษ ของกลุ่ม

6.2 ผู้เรียนจัดทำสมุดบันทึกเล่มเล็ก

6.3 ออกแบบ วาดภาพบรรยายกิจกรรมที่บุคคลต่างๆ ได้ทำในห้องต่างๆ ของบ้าน

6.4 ผู้เรียนแต่งประโยค บรรยายเรื่องราวประกอบภาพเกี่ยวกับกิจกรรมที่บุคคลต่างๆ ได้ทำในห้องต่างๆ ของบ้าน

7. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอผลงานของตนเองและทำการฝึกซ้อมก่อนการนำเสนอ

7.1 การวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานผล ซึ่งขั้นตอนต่อไปผู้เรียนจะรายงานนำเสนอหน้าชั้นเรียน

7.2 ผู้เรียนฝึกซ้อมการพูดนำเสนอหน้าชั้น

8. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียน

9. ครูและนักเรียนในชั้นกลุ่มอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักถาม แสดงความคิดเห็นและเติมเต็มในส่วนต่างๆ

Post-task

ชั่วโมงที่ 4

10. ครูผู้สอน และผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ อภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษา และรวบรวมปัญหาที่พบ ผู้เรียนเขียนบันทึกความรู้ ปัญหาและแนวทางแก้ไข ลงในแบบบันทึกกิจกรรม

11. นำปัญหาจากการวิเคราะห์ภาษามาทำการฝึกฝน โดยครูผู้สอนจะทบทวนคำศัพท์ ฝึกออกเสียงคำต่างๆ การเลือกใช้รูปแบบภาษาต่างๆ ฝึกสนทนาโต้ตอบ ให้แก่ผู้เรียน ให้ความถูกต้องและคล่องแคล่ว

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. English Area
2. บัตรภาพห้องต่างๆ
3. Internet
4. ห้องสมุด

9. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือ
1. นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่างๆภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง	ประเมินการฟัง ประเมินการพูด	แบบประเมิน ความสามารถในการฟัง แบบประเมิน ความสามารถในการพูด
2. นักเรียนพูดประโยคที่ใช้ในการพูดคุยเกี่ยวกับการทำกิจกรรมที่บุคคลต่างๆ ได้ทำในบ้านได้อย่างถูกต้อง	ประเมินการพูด	แบบประเมิน ความสามารถในการพูด

บันทึกหลังสอน

ผลการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกฤติกา กระจิวผา)

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางจินตนา เลิศมธุรพจน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ14401

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง My house.

สอนวันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง Family duties

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และการฝึกออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับเกี่ยวกับการทำงานบ้านและสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำร่วมกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้การ

2. สาระมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.1 ป.4/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับกิจกรรมงานบ้านได้อย่างถูกต้อง

2. นักเรียนสามารถพูดประโยคที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับการทำงานบ้านของแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง

4.คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย
- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สาระการเรียนรู้

Function: Talking about family members
Describing housework

- Structure:**
- Present Continuous Tense
Subject + is/am/are + Verbเติม ing
 - This – That / These – Those
This / That + นามเอกพจน์
These / Those + นามพหูพจน์

Vocabulary: set, plant, wash, make, feed, water, house, father, mother, brother, sister, happy, together

Language Skill: listening, speaking, writing

6. ภาระงาน

กิจกรรม Role Play. ให้แต่ละกลุ่มเป็น 1 ครอบครัวช่วยกันแต่งประโยคบทสนทนาเกี่ยวกับการทำงานบ้านในสมุดจดบันทึก แสดงบทบาทสมมุติประกอบประโยคที่แต่งขึ้น

7. กิจกรรมการเรียนรู้

Pre task

ชั่วโมงที่ 1

1. การเตรียมพร้อมการกระตุ้นและเสริมแรงจิตใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ ครูทักทายนักเรียน และให้นักเรียนดูภาพบ้าน ห้องต่างๆ ร่วมสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของภายในบ้าน
2. ครูแจ้งหัวข้อการเรียนรู้เรื่อง Family duties. และแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ 1) นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับกิจกรรมงานบ้านได้อย่างถูกต้อง 2) นักเรียนสามารถพูดประโยคที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับการทำงานบ้านของแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง
3. ครูมอบหมายภาระงาน กิจกรรม Role Play. ให้แต่ละกลุ่มเป็น 1 ครอบครัวช่วยกันแต่งประโยคบทสนทนาเกี่ยวกับการทำงานบ้านในสมุดจดบันทึก แสดงบทบาทสมมุติประกอบประโยคที่แต่งขึ้นหน้าชั้นเรียน
4. ครูจัดแบ่งกลุ่มให้กับนักเรียน กลุ่มละเท่าๆกัน
5. การเตรียมคำศัพท์ สำนวน วลี โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้
 - 5.1 ผู้เรียนสืบค้น ค้นคว้าหาคำศัพท์คำศัพท์ เกี่ยวกับห้องต่างๆ และสิ่งของต่างๆ ภายในบ้าน ในรูปแบบภาษาไทย และจดบันทึกลงในสมุดบันทึก
 - 5.2 ครูนำเสนอ อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์และการใช้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบให้นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ สำหรับงานปฏิบัติ

- Present Continuous Tense
Subject + is/am/are + Verbเติม ing
- This – That / These – Those
This / That + นามเอกพจน์
These / Those + นามพหูพจน์

ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทำความเข้าใจใน โครงสร้างประโยค และฝึกแต่งประโยค โดยนำคำศัพท์จากค้นคว้ามาสร้างประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์ จดบันทึกลงสมุดบันทึก

During task

ชั่วโมงที่ 2

6. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย แบ่งหน้าที่ของสมาชิก ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย ครูผู้สอนคอยชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

6.1 ผู้เรียนรวบรวม เรียบเรียงคำศัพท์ให้เป็นภาษาอังกฤษ ของกลุ่มพร้อมทั้งฝึกออกเสียง

6.2 ผู้เรียนแต่งประโยค ประโยคบทสนทนาเกี่ยวกับการทำงานบ้าน

7. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอผลงานของตนเองและทำการฝึกซ้อมก่อนการนำเสนอ

7.1 การวางแผนแบ่งบทบาทหน้าที่ ของแต่ละคน

7.2 ผู้เรียนฝึกซ้อมการแสดงบทบาทสมมติ

Post-task

ชั่วโมงที่ 3

8. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติประกอบประโยคที่แต่งขึ้น หน้าชั้นเรียน

9. ครูและนักเรียนในชั้นกลุ่มอื่นๆร่วมกันอภิปราย และเปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถาม แสดงความคิดเห็นและเติมเต็มในส่วนต่างๆ

10. ครูผู้สอน และผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ อภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษา และรวบรวมปัญหาที่พบ ผู้เรียนเขียนบันทึกความรู้ ปัญหาและแนวทางแก้ไข ลงในแบบบันทึกกิจกรรม

11. นำปัญหาจากการวิเคราะห์ภาษามาทำการฝึกฝน โดยครูผู้สอนจะทบทวนคำศัพท์ ฝึกออกเสียงคำต่างๆ การเลือกใช้รูปแบบภาษาต่างๆ ฝึกสนทนาโต้ตอบ ให้แก่ผู้เรียน ให้เกิดความถูกต้องและคล่องแคล่ว

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. English Area
2. บัตรภาพห้องต่างๆ
3. Internet
4. ห้องสมุด

9. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือ
1. นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับกิจกรรมงานบ้านได้อย่างถูกต้อง	ประเมินการฟัง ประเมินการพูด	แบบประเมินความสามารถในการฟัง แบบประเมินความสามารถในการพูด
2. นักเรียนสามารถพูดประโยคที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับการทำงานบ้านของแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง	ประเมินการพูด	แบบประเมินความสามารถในการพูด

บันทึกหลังสอน

ผลการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกฤติกา กระจิ้วผา)

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางจินตนา เลิศมธุรพจน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหงษ์ทอง

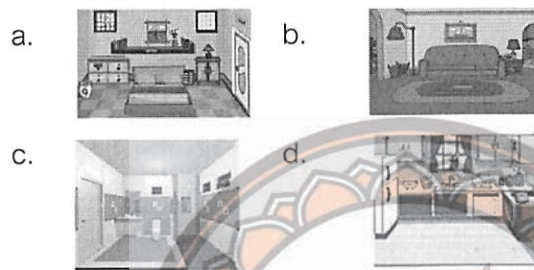
วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคจากครูทีละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✕
ทับในข้อที่ถูกต้องตรงกับหรือข้อความที่ได้ยิน

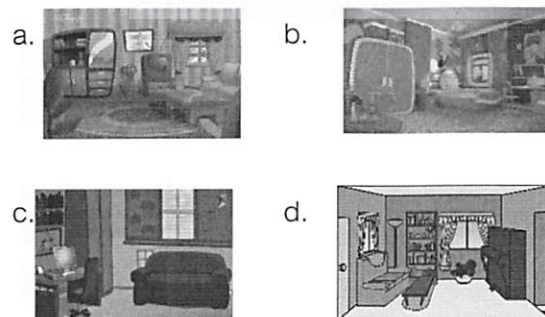
1. Teacher: bedroom.

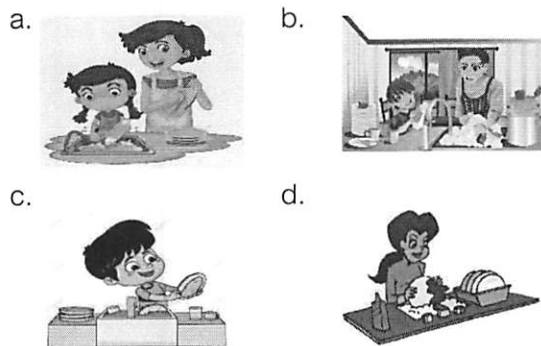
2. Teacher: dining room.

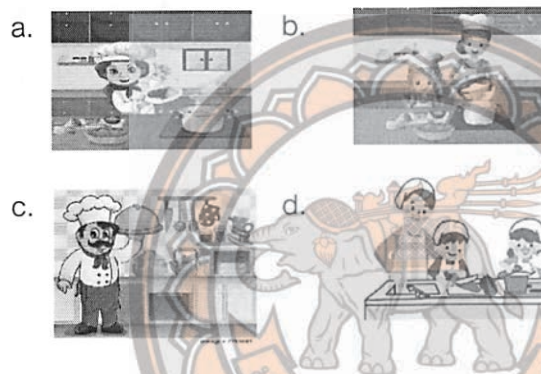
3. Teacher: living room.

4. Teacher: She is washing the dishes.

5. Teacher: There are two people in the kitchen.

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังการออกเสียงประโยคจากครูทีละข้อ ทำเครื่องหมาย ✕ ทับในข้อ
ที่ถูกต้องตรงกับประโยคที่ได้ยิน

6. Teacher: I have a small house.

- a. I have a small house.
- b. I has a small house.
- c. I has small house.
- d. I have small house.

7. Teacher: This is my bedroom.

- a. This is my bathroom.
- b. This is my bedroom.
- c. This is my breakfast.
- d. This is my brother.

8. Teacher: There is a sofa in the living room.
- There is a television in the living room.
 - There is a sofa in the living room.
 - There is a sofa and lamp in the living room.
 - There are two magazines in the living room.
9. Teacher: Let's have breakfast in the dining room.
- Let's have breakfast in the living room.
 - Let's has breakfast in the living room
 - Let's have breakfast in the dining room.
 - Let's has breakfast in the dining room.
10. Teacher: He is watering the plants.
- His is watering the plants.
 - Her is watering the plants.
 - She is watering the plants.
 - He is watering the plants.

ตอนที่ 3

คำชี้แจง การฟังข้อความ เนื้อหา บทสนทนา และตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง

I have a small house. There are five rooms in my house. There are two bedrooms, one kitchen, one living room and one bathroom. My mother and my sister are cooking in the kitchen. My father is watching TV in the living room. My brother is doing his homework in the bedroom.

11. How many room in house.
- two
 - three
 - four
 - five
12. Who is do homework in the bedroom.
- father
 - mother
 - brother
 - me
13. What do they do in the kitchen.
- eating
 - cooking
 - watching TV
 - doing homework

Joy: What does your mother do at home.

Marry: She tasks care all of us and the house.

She sweeps and mops the Floor.

She washes the dishes.

She washes and irons the clothes.

She waters the plants.

Joy: Wow, she does so many things around the house!

How often does she do all that?

Marry: she does that every day.

I often help her.

Joy: How often do you make the bed?

Marry: I always make the bed.

Mike never helps.

Sometime he feeds the pets.

14. Who is doing housework?

- a. Marry's mother
- b. Marry
- c. Mike
- d. Everyone

15. What does Mike do?

- a. He feeds the pets.
- b. He always make the bed.
- c. He waters the plants.
- d. He washes the dishes.

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สถานการณ์ที่ 1

การถาม ตอบเล่าเรื่องบ้านของตน ห้องต่างๆ สิ่งของต่างๆ

A: How many room in your house?

B:room.

A: Where is Mom?

B: She is in the kitchen.

A: Where is a bed?

B: It is in the bedroom.

A: Where is a television?

B: It is in the living room.

A: Where is the lamp?

B: It's in the living room.

A: Where are the photo albums?

B: They are in the living room.

สถานการณ์ที่ 2

การถาม ตอบกิจกรรมของแต่ละคนในบ้านในห้องต่างๆ

A: Hi, What are you doing?

B: Hi, I'm hungry.

I'm eating pizza.

A: We cook in the kitchen.

Where do we eat?

B: We eat in the dining room.

I'm sorry.

A: O.K. Let's watch TV.

B: Yeach!

I know what you are going to say, we watch TV in the living room.

A: Yes, we watch TV in the living room.

สถานการณ์ที่ 3

การถาม ตอบเกี่ยวกับ หน้าที่หรือการรับผิดชอบงานบ้าน

A: What does your mother do at house?

B: She take care all of us and the house.

She sweeps and np the floor.

She washes and irons the clothes.

She washes the dishes.

She waters the plants.

A: Wow, she does so many thing around the house!

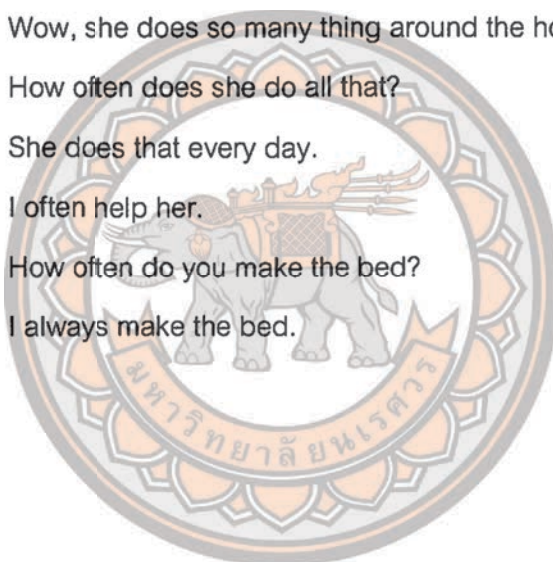
How often does she do all that?

B: She does that every day.

I often help her.

A: How often do you make the bed?

B: I always make the bed.

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูด

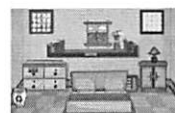

ประเด็นการประเมิน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความคล่องแคล่ว	พูดได้ด้วยความรวดเร็วปกติ พูดแปร่งความเร็วปกติ จังหวะในการพูดแทบจะเหมือนเจ้าของภาษา ความคิดต่อเนื่องในการพูด	พูดแปร่งความเร็วปกติ มีตะกุกตะกักนิดหน่อย แต่ไม่น่าเบื่อ ความคิดต่อเนื่องในเรื่องที่พูด	พูดแปร่งค่อนข้างช้า ตะกุกตะกัก พูดซ้ำบ้าง ความคิดไม่ค่อยต่อเนื่องในเรื่องที่พูด แต่ไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการที่จะทำความเข้าใจ
การออกเสียง	พูดออกเสียงได้ชัดเจน ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะ ใช้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำได้ แทบเหมือนเจ้าของภาษา	พูดออกเสียงได้ชัดพอที่เข้าใจได้ ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะให้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำ ได้คล้ายเจ้าของภาษา	พูดออกเสียงไม่ชัดบางตอนทำให้เข้าใจได้ยาก มีการลงเสียงหนักเบา ให้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำบ้าง แต่เว้นไปบ้างบางตอน
การใช้คำศัพท์	มีวงคำศัพท์กว้าง สามารถใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม แม่นยำในเรื่อง	สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม มีคำศัพท์ที่ติดขัด ใช้สื่อความบ้างแต่น้อยมาก	ใช้คำศัพท์พื้นฐานๆ เพียงพอที่จะสื่อความ บางครั้งต้องพูดใหม่เพื่อให้ได้ความที่ต้องการ
ความถูกต้องด้านไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างประโยคซับซ้อนได้ในวงกว้าง มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐานน้อยมาก หรือแทบไม่มีเลย	ใช้โครงสร้างประโยคง่ายๆ มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐานบ่อยครั้ง	ใช้โครงสร้างประโยคง่ายๆ มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐานค่อนข้างเยอะ

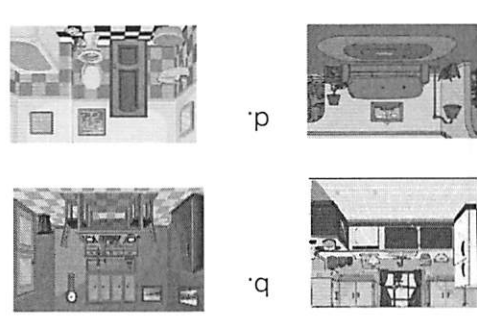
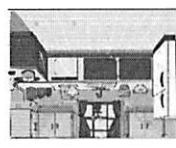
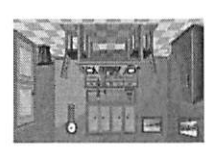
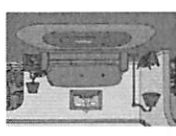
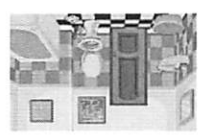

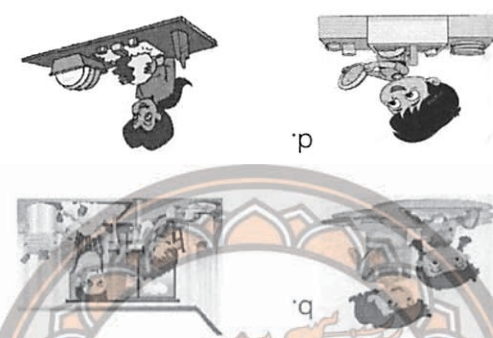

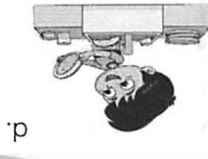

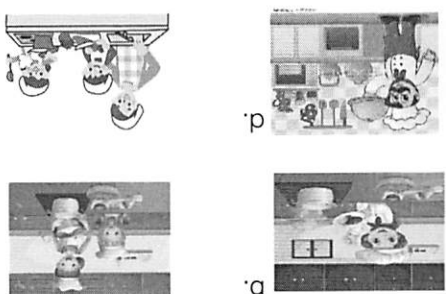

แบบประเมินความสอดคล้องการวัดความสามารถฟัง พูดภาษาอังกฤษ

ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญโปรดพิจารณาความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถฟังภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ว่ามีความสอดคล้องตามที่กำหนดหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ระดับความคิดเห็น" ตามความหมายของระดับการประมาณค่าซึ่งกำหนดเกณฑ์ตัดสินคุณภาพ 3 ระดับ ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบที่วัดได้ตรงกับหัวข้อที่กำหนด
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับหัวข้อที่กำหนด
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงกับหัวข้อที่กำหนด

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
ฟัง อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ประโยค	<p>ตอนที่ 1</p> <p>คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคจากครูทีละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย X ทับในข้อที่ถูกต้องตรงกับคำหรือข้อความที่ได้ยิน</p> <p>1. Teacher: bedroom.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>a.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>b.</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 10px;"> <div style="text-align: center;"> <p>c.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>d.</p> </div> </div>			
	<p>2. Teacher: living room</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>a.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>b.</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 10px;"> <div style="text-align: center;"> <p>c.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>d.</p> </div> </div>			

จุดประสงค์การเรียนรู้			
จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	-1
3. Teacher: dining room.			 <p>a. b. </p> <p>c. d. </p>
4. Teacher: There is a television in the living room.			 <p>a. b. </p> <p>c. d. </p>
			 <p>a. b. </p> <p>c. d. </p>
7. Teacher: There are two people in the kitchen.			 <p>a. b. </p> <p>c. d. </p>

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	8. There are two bedrooms a. There are to bedroom. b. There are two bedroom. c. There are to bedrooms. d. There are two bedrooms.			
	9. Let's have breakfast in the dining room. a. bedroom. b. dining room. c. living room d. bathroom.			
	10. Let's read cartoon books in the bedroom. a. dining room. b. kitchen. c. bedroom d. bathroom.			
	11. We take a shower in the bathroom. a. bedroom. b. kitchen. c. living room d. bathroom.			
	ตอนที่ 2 คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังการออกเสียงประโยคจากครูทีละข้อ ทำเครื่องหมาย ✕ ทับในข้อที่ถูกตรงกับประโยคที่ได้ยิน 11. Teacher: I have a small house. a. I have a small house. b. I hasn't a small house. c. I has small house. d. I haven't small house.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	12. Teacher: This is my bedroom. a. This is my bathroom. b. This is my bedroom. c. This is my breakfast. d. This is my brother.			
	13. Teacher: There is a sofa in the living room. a. There is a television in the living room. b. There is a sofa in the living room. c. There is a sofa and lamp in the living room. d. There are two magazines in the living room.			
	14. Teacher: Let's have breakfast in the dining room. a. Let's have breakfast in the living room. b. Let's has breakfast in the living room c. Let's have breakfast in the dining room. d. Let's has breakfast in the dining room.			
	15. Teacher: He is watering the plants. a. His is watering the plants. b. Her is watering the plants. c. She is watering the plants. d. He is watering the plants.			
	16. Teacher: There are many rooms in my house. a. There are many room in my house. b. There are many rooms in my house. c. There aren't many rooms in my house. d. There aren't many room in my house.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	<p>17. There is a television, a DVD player, and a book in my living room.</p> <p>a. There are a television, a DVD player, and a book in my dining room.</p> <p>b. There are a television, a DVD player, and a book in my living room.</p> <p>c. There is a television, a DVD player, and a book in my living room.</p> <p>d. There is a television, a DVD player, and a book in my dining room.</p>			
	<p>18. We take a shower in the bathroom.</p> <p>a. We take a shower in the bathroom.</p> <p>b. We takes a shower in the bedroom.</p> <p>c. We takes a shower in the bathroom.</p> <p>d. We take a shower in the bedroom.</p>			
	<p>19. Let's wash our hand in the bathroom.</p> <p>a. Let's wash our hand in the bedroom.</p> <p>b. Let wash our hand in the bathroom.</p> <p>c. Let's wash our hand in the bathroom.</p> <p>d. Let wash our hand in the bedroom.</p>			
	<p>20. Tim is doing his homework in his bedroom.</p> <p>a. Tim is doing his homework in his room.</p> <p>b. Tim is don't his homework in his bedroom.</p> <p>c. Tim is don't his homework in his room.</p> <p>d. Tim is doing his homework in his bedroom.</p>			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	<p>ตอนที่ 3 คำชี้แจง การฟังข้อความ เนื้อหา บทสนทนา และ ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>I have a small house. There are five rooms in my house. There are two bedrooms, one kitchen, one living room and one bathroom. My mother and my sister are cooking in the kitchen. My father is watching TV in the living room. My brother is doing his homework in the bedroom.</p> </div> <p>21. How many room in house.</p> <p>a. two b. three c. four d. five</p> <p>22. Who is do homework in the bedroom.</p> <p>a. father b. mother c. brother d. me</p> <p>23. What do they do in the kitchen.</p> <p>a. eating b. cooking c. watching TV d. doing homework</p> <p>24. Who is watching TV in the living room.</p> <p>a. father b. mother c. brother d. me</p>			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	<p>Joy: What does your mother do at home.</p> <p>Marry: She tasks care all of us and the house.</p> <p style="padding-left: 40px;">She sweeps and mops the Floor.</p> <p>She washes the dishes.</p> <p style="padding-left: 40px;">She washes and irons the clothes.</p> <p style="padding-left: 40px;">She waters the plants.</p> <p>Joy: Wow, she does so many things around the house!</p> <p style="padding-left: 40px;">How often does she do all that?</p> <p>Marry: she does that every day.</p> <p>I often help her.</p> <p>Joy: How often do you make the bed?</p> <p>Marry: I always make the bed.</p> <p style="padding-left: 40px;">Mike never helps.</p> <p style="padding-left: 40px;">Sometime he feeds the pets.</p>			
	<p>25. Who is doing housework?</p> <p>a. Marry'smother</p> <p>b. Marry</p> <p>c. Mike</p> <p>d. Everyone</p> <p>26. What does Mike do?</p> <p>a. He feeds the pets.</p> <p>b. He always make the bed.</p> <p>c. He waters the plants.</p> <p>d. He washes the dishes.</p>			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	<p>Tim is doing his homework in his bedroom.</p> <p>Linda is watching TV in the living room.</p> <p>Jane's father is taking a shower in the bathroom.</p> <p>Jane's mother is cooking in the kitchen.</p> <p>Jane's dog is sleeping under the tree.</p> <p>Jane's cat is running on the top of the wall.</p> <p>27. Where Tim doing his homework?</p> <p>a. dining room.</p> <p>b. kitchen.</p> <p>c. bedroom</p> <p>d. bathroom.</p> <p>28. Where is Linda?</p> <p>a. bedroom.</p> <p>b. kitchen.</p> <p>c. living room</p> <p>d. bathroom.</p> <p>29. Who is taking a shower in the bathroom.</p> <p>a. Jane's mother</p> <p>b. Linda</p> <p>c. Tim</p> <p>d. Jane's father</p> <p>30. What does Jane's mother do in the kitchen.</p> <p>a. She is cooking.</p> <p>b. She is taking a shower.</p> <p>c. She is watching TV.</p> <p>d. She is doing homework.</p>			

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้ประเมินในการวัดความสามารถในการ
ฟังภาษาอังกฤษกับเกณฑ์การประเมินสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 15 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องการวัดความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญโปรดพิจารณาความเหมาะสมของแบบทดสอบวัด

ความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ว่ามีความสอดคล้องตามที่กำหนดหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่อง "ระดับความคิดเห็น" ตามความหมายของระดับการประมาณค่าซึ่งกำหนด
เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ 3 ระดับ ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบที่วัดได้ตรงกับหัวข้อที่กำหนด
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับหัวข้อที่กำหนด
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงกับหัวข้อที่กำหนด

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล		
		1	2	3				
ฟัง อ่านและบอก ความหมายของ คำศัพท์ ประโยค	ตอนที่ 1 คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังเสียงคำศัพท์หรือ ประโยคจากครูทีละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✕ ทับในข้อที่ถูกต้องตรงกับคำหรือข้อความที่ได้ยิน 1. Teacher: bedroom.	 a.	 b.	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2. Teacher: living room	 a.	 b.	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	 c.	 d.						
	 c.	 d.						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	<p>3. Teacher: dining room.</p> <p>a. b. </p> <p>c. d. </p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	<p>4. Teacher: There is a television in the living room.</p> <p>a. b. </p> <p>c. d. </p>	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	<p>5. Teacher: She is washing the dishes.</p> <p>a. b. </p> <p>c. d. </p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	<p>6. Teacher: There are two people in the kitchen.</p> <p>a. b. </p> <p>c. d. </p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	7. There are two bedrooms a. There are to bedroom. b. There are two bedroom. c. There are to bedrooms. d. There are two bedrooms.	0	1	1	0.67	ใช้ได้
	8. Let's have breakfast in the dining room. a. bedroom. b. dining room. c. living room d. bathroom.	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	9. Let's read cartoon books in the bedroom. a. dining room. b. kitchen. c. bedroom d. bathroom.	0	1	1	0.67	ใช้ได้
	10. We take a shower in the bathroom. a. bedroom. b. kitchen. c. living room d. bathroom.	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	<p>ตอนที่ 2</p> <p>คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังการออกเสียงประโยค จากครูทีละข้อ ทำเครื่องหมาย ✕ ทับในข้อที่ ถูกต้องตรงกับประโยคที่ได้ยิน</p> <p>11. Teacher: I have a small house.</p> <p>a. I have a small house.</p> <p>b. I hasn't a small house.</p> <p>c. I has small house.</p> <p>d. I haven't small house.</p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	<p>12. Teacher: This is my bedroom.</p> <p>a. This is my bathroom.</p> <p>b. This is my bedroom.</p> <p>c. This is my breakfast.</p> <p>d. This is my brother.</p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	<p>13. Teacher: There is a sofa in the living room.</p> <p>a. There is a television in the living room.</p> <p>b. There is a sofa in the living room.</p> <p>c. There is a sofa and lamp in the living room.</p> <p>d. There are two magazines in the living room.</p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	<p>14. Teacher: Let's have breakfast in the dining room.</p> <p>a. Let's have breakfast in the living room.</p> <p>b. Let's has breakfast in the living room</p> <p>c. Let's have breakfast in the dining room.</p> <p>d. Let's has breakfast in the dining room.</p>	0	1	1	0.67	ใช้ได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	15. Teacher: He is watering the plants. a. His is watering the plants. b. Her is watering the plants. c. She is watering the plants. d. He is watering the plants.	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	16. Teacher: There are many rooms in my house. a. There are many room in my house. b. There are many rooms in my house. c. There aren't many rooms in my house. d. There aren't many room in my house.	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	17. There is a television, a DVD player, and a book in my living room. a. There are a television, a DVD player, and a book in my dining room. b. There are a television, a DVD player, and a book in my living room. c. There is a television, a DVD player, and a book in my living room. d. There is a television, a DVD player, and a book in my dining room.	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	18. We take a shower in the bathroom. a. We take a shower in the bathroom. b. We takes a shower in the bedroom. c. We takes a shower in the bathroom. d. We take a shower in the bedroom.	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	19. Let's wash our hand in the bathroom. a. Let's wash our hand in the bedroom. b. Let wash our hand in the bathroom. c. Let's wash our hand in the bathroom. d. Let wash our hand in the bedroom.	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	20. Tim is doing his homework in his bedroom. a. Tim is doing his homework in his room. b. Tim is don't his homework in his bedroom. c. Tim is don't his homework in his room. d. Tim is doing his homework in his bedroom.	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ตอนที่ 3 คำชี้แจง การฟังข้อความ เนื้อหา บทสนทนา และตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง I have a small house. There are five rooms in my house. There are two bedrooms, one kitchen, one living room and one bathroom. My mother and my sister are cooking in the kitchen. My father is watching TV in the living room. My brother is doing his homework in the bedroom.					
	21. How many room in house. a. two b. three c. four d. five	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	22. Who is do homework in the bedroom. a. father b. mother c. brother d. me	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	23. What do they do in the kitchen. a. eating b. cooking c. watching TV d. doing homework	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	24. Who is watching TV in the living room. a. father b. mother c. brother d. me	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	Joy: What does your mother do at home. Marry: She tasks care all of us and the house. She sweeps and mops the Floor. She washes the dishes. She washes and irons the clothes. She waters the plants. Joy: Wow, she does so many things around the house! How often does she do all that? Marry: she does that every day. I often help her. Joy: How often do you make the bed? Marry: I always make the bed.					

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	<p>Mike never helps. Sometime he feeds the pets.</p> <p>25. Who is doing housework? a. Marry'smother b. Marry c. Mike d. Everyone</p>	0	1	1	0.67	ใช้ได้
	<p>26. What does Mike do? a. He feeds the pets. b. He always make the bed. c. He waters the plants. d. He washes the dishes.</p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	<p>Tim is doing his homework in his bedroom. Linda is watching TV in the living room. Jane's father is taking a shower in the bathroom. Jane's mother is cooking in the kitchen. Jane's dog is sleeping under the tree. Jane's cat is running on the top of the wall.</p> <p>27. Where Tim doing his homework? a. dining room. b. kitchen. c. bedroom d. bathroom.</p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	<p>28. Where is Linda? a. bedroom. b. kitchen. c. living room d. bathroom.</p>	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	29. Who is taking a shower in the bathroom. a. Jane's mother b. Linda c. Tim d. Jane's father	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	30. What do Jane's mother do in the kitchen. a. She is cooking. b. She is taking a shower. c. She is watching TV. d. She is doing homework.	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ

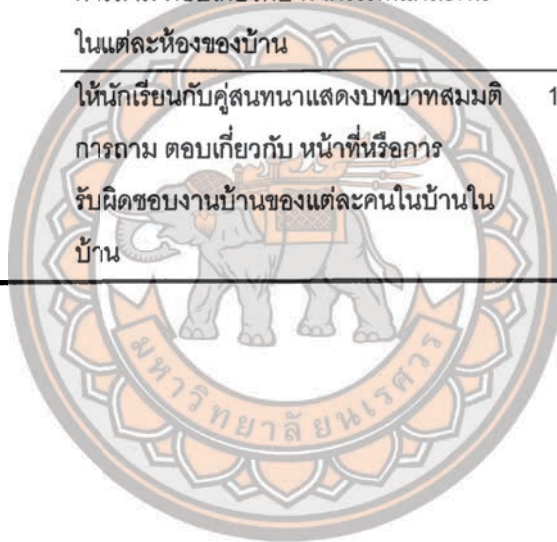
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ง แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 ของแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ
 ตาราง 16 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องการวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การ เรียนรู้	ข้อความ	ความคิดเห็น IOC			ผู้เชี่ยวชาญ	แปลผล
		1	2	3		
นักเรียนสามารถสนทนา ได้ตอบเกี่ยวกับเรื่องต่าง ในบ้านได้	ให้นักเรียนกับคู่สนทนาแสดงบทบาทสมมติ การถาม ตอบเกี่ยวกับ บ้านของตน ห้อง ต่างๆ สิ่งของต่างๆ ในบ้าน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	ให้นักเรียนกับคู่สนทนาแสดงบทบาทสมมติ การถาม ตอบเกี่ยวกับ กิจกรรมที่แต่ละคน ในแต่ละห้องของบ้าน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	ให้นักเรียนกับคู่สนทนาแสดงบทบาทสมมติ การถาม ตอบเกี่ยวกับ หน้าที่หรือการ รับผิดชอบงานบ้านของแต่ละคนในบ้านใน บ้าน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบ

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบ

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
1	0.37	ใช้ได้	0.43	*	0.02	ใช้ได้
2	0.47	ใช้ได้	0.05		0.80	ตัดทิ้ง
3	0.67	ใช้ได้	0.51	*	0.00	ใช้ได้
4	0.33	ใช้ได้	0.54	*	0.00	ใช้ได้
5	0.53	ใช้ได้	0.70	*	0.00	ใช้ได้
6	0.70	ใช้ได้	0.64	*	0.00	ใช้ได้
7	0.67	ใช้ได้	0.61	*	0.00	ใช้ได้
8	0.70	ใช้ได้	0.64	*	0.00	ใช้ได้
9	0.80	ใช้ได้	-0.25		0.19	ตัดทิ้ง
10	0.67	ใช้ได้	-0.02		0.91	ตัดทิ้ง
11	0.33	ใช้ได้	0.55	*	0.00	ใช้ได้
12	0.60	ใช้ได้	0.71	*	0.00	ใช้ได้
13	0.63	ใช้ได้	0.52	*	0.00	ใช้ได้
14	0.53	ใช้ได้	0.70	*	0.00	ใช้ได้
15	0.53	ใช้ได้	0.70	*	0.00	ใช้ได้
16	0.80	ใช้ได้	-0.71	*	0.00	ใช้ได้
17	0.87	ทิ้ง	-0.23		0.22	ตัดทิ้ง
18	0.30	ใช้ได้	0.57	*	0.00	ใช้ได้
19	0.80	ใช้ได้	-0.22		0.25	ตัดทิ้ง
20	0.30	ใช้ได้	0.54	*	0.00	ใช้ได้
21	0.30	ใช้ได้	0.54	*	0.00	ใช้ได้
22	0.53	ใช้ได้	0.70	*	0.00	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปล ผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
23	0.80	ใช้ได้	-0.71	*	0.00	ใช้ได้
24	0.33	ใช้ได้	0.58	*	0.00	ใช้ได้
25	0.33	ใช้ได้	0.55	*	0.00	ใช้ได้
26	0.33	ใช้ได้	0.58	*	0.00	ใช้ได้
27	0.73	ใช้ได้	-0.23		0.22	ตัดทิ้ง
28	0.77	ใช้ได้	-0.34		0.06	ตัดทิ้ง
29	0.33	ใช้ได้	0.41	*	0.02	ใช้ได้
30	0.83	ทิ้ง	0.19		0.31	ตัดทิ้ง

ภาคผนวก จ แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง
My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คะแนนระดับความเหมาะสม

- 5 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
4 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับมาก
3 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับปานกลาง
2 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับน้อย
1 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมการวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้มีการกำหนดชัดเจนไม่คลุมเครือ					
3.	โครงสร้างของกิจกรรมมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน					
4.	กิจกรรมในการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
5.	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
6.	ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
7.	ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงาน ได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง					
8.	ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนความรู้					
9.	กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถฟัง พูดภาษาอังกฤษ					
10.	การวัดและการประเมินผลสามารถวัดความสามารถฟัง พูดภาษาอังกฤษได้					

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 18 แสดงผลผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงาน
ปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมการวัด ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ	4	4	5	4.33	0.58	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้มีการกำหนดชัดเจนไม่ คลุมเครือ	4	3	5	4.00	1.00	มาก
โครงสร้างของกิจกรรมมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	3	4	4	3.67	0.58	มาก
กิจกรรมในการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง	4	4	4	4.00	0.00	มาก
ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจในการเรียน	3	4	4	3.67	0.58	มาก
ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) ผู้เรียนได้ลงมือ ปฏิบัติงาน ได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการ ปฏิบัติงานอย่างจริงจัง	4	4	4	4.00	0.00	มาก
ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ผู้เรียนได้ฝึกทบทวน ความรู้	4	3	4	3.67	0.58	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถฟัง พูด ภาษาอังกฤษ	4	4	5	4.33	0.58	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
การวัดและการประเมินผลสามารถวัดความสามารถ ฟัง พูดภาษาอังกฤษได้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
รวม				4.00	0.33	มาก

ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสม
คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คะแนนระดับความเหมาะสม

- 5 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับมาก
- 3 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับน้อย
- 1 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
คู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอน						
1	คำชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอน					
	อธิบายลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างละเอียดครบถ้วน					
	อธิบายข้อปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมได้ชัดเจน เข้าใจง่าย					
	ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ครูสามารถนำไปปฏิบัติได้					
2	บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอน					
	อธิบายบทบาทของครูผู้สอนอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย					
	ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง					
3	แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้					
	3.1 สารสำคัญ					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย					
	มีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
	3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้					
	สอดคล้องกับตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้					
	มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
	เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน					
	3.3 สาระการเรียนรู้					
	สอดคล้องกับสาระสำคัญ					
	ตรงตามสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551					
	3.4 การจัดการเรียนรู้					
	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	สอดคล้องกับแบบวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ					
	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ (Task Based Learning)					
	กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม					
	เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
	3.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้					
	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงและสะดวกแก่การใช้งาน					
	เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
	3.6 การวัดและการประเมินผล					
	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
	เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
4	แบบวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ					
	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน					

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะที่มีต่อคู่มือการจัดกิจกรรม

.....

.....

.....

.....

.....

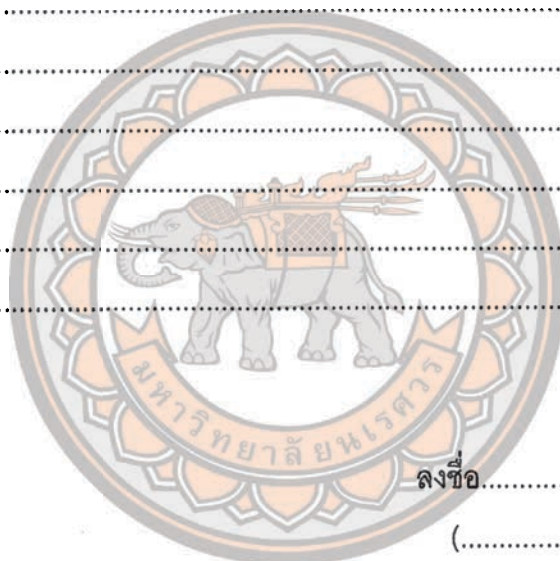
.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ฅ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
 มุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูด
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 19 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ
 มุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูด
 ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	คะแนน ความเห็นผู้ เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. คำชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับครูผู้สอน						
อธิบายลำดับขั้นตอนกระบวนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้อย่างละเอียดครบถ้วน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
อธิบายข้อปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัด กิจกรรมได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	3	5	4.00	1.00	มาก
ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ครูสามารถนำไป ปฏิบัติ	3	4	4	3.67	0.58	มาก
2. บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอน						
อธิบายบทบาทของครูผู้สอนอย่างชัดเจน และเข้าใจง่าย	3	4	4	3.67	0.58	มาก
ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจและ สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	3	4	4	3.67	0.58	มาก
3. แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้						
3.1 สาระสำคัญ						
สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3	4	5	4.00	1.00	มาก
มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	4.33	0.58	มาก
มีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4	4	5	4.33	0.58	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนน ความเห็นผู้ เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้						
สอดคล้องกับตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้	3	4	5	4.00	1.00	มาก
มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	4.33	0.58	มาก
ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมิน ได้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3.3 สารการเรียนรู้						
สอดคล้องกับสาระสำคัญ	3	4	5	4.00	1.00	มาก
ตรงตามสาระการเรียนรู้หลักสูตร แกนกลาง พุทธศักราช 2551	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3.4 การจัดการเรียนรู้						
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
สอดคล้องกับแบบวัดความสามารถใน การฟัง พูดภาษาอังกฤษ	4	4	5	4.33	0.58	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่ง งานปฏิบัติ (Task Based Learning)	4	4	4	4.00	0.00	มาก
กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เหมาะสมกับวัยและความสามารถของ ผู้เรียน	4	4	4	4.00	0.00	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนน ความเห็นผู้ เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
3.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้						
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	3	4	5	4.00	1.00	มาก
ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	3	4	5	4.00	1.00	มาก
ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงและสะดวกแก่การใช้งาน	3	4	5	4.00	1.00	มาก
เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3.6 การวัดและการประเมินผล						
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	3	4	4	3.67	0.58	มาก
4.แบบวัดความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ						
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	4.00	1.00	มาก
เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
รวม				4.08	0.34	มาก

ภาคผนวก ญ ผลการตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูดสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 20 แสดงผลการตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูดสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (นักเรียน 22 คน)

คนที่	คะแนนหลัง เรียน	คะแนนก่อน เรียน	คะแนนเพิ่ม	ดัชนี ประสิทธิผล (E.I.)	ร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
	คะแนนเต็มก่อน-หลังเรียน		51		
1	44	30	14	0.6667	66.67
2	40	30	10	0.4762	47.62
3	44	24	20	0.7407	74.07
4	45	24	21	0.7778	77.78
5	42	27	15	0.6250	62.50
6	40	27	13	0.5417	54.17
7	42	27	15	0.6250	62.50
8	40	27	13	0.5417	54.17
9	42	33	9	0.5000	50.00
10	45	36	9	0.6000	60.00
11	43	39	4	0.3333	33.33
12	42	39	3	0.2500	25.00
13	40	27	13	0.5417	54.17
14	46	30	16	0.7619	76.19
15	48	38	10	0.7692	76.92
16	42	27	15	0.6250	62.50
17	48	37	11	0.7857	78.57

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนเพิ่ม	ดัชนี	ร้อยละที่
				ประสิทธิผล (E.I.)	เพิ่มขึ้น
คะแนนเต็มก่อน-หลังเรียน		51			
18	48	27	21	0.8750	87.50
19	39	30	9	0.4286	42.86
20	46	42	4	0.4444	44.44
21	44	30	14	0.6667	66.67
22	40	28	12	0.5217	52.17
แทนค่าในโปรแกรมประมวลผลของ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน ได้ดังนี้					
จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล	ร้อยละ
		ก่อนการจัดกิจกรรม	หลังการจัดกิจกรรม		
22	51	621	950	0.6117	61.17

ภาคผนวก ฎ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อ
ส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 21 แสดงผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อ
ส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test	คะแนนหลังเรียน Post-test	คะแนนผลต่าง D
1	30	46	16
2	28	42	14
3	24	44	20
4	24	45	21
5	27	42	15
6	28	40	12
7	30	44	14
8	27	40	13
9	33	42	9
10	36	45	9
11	39	43	4
12	39	42	3
13	27	40	13
14	30	46	16
15	38	48	10
16	27	42	15
17	37	48	11
รวมคะแนน	524	739	215
คะแนนเฉลี่ย	30.82	43.47	

แทนค่าในโปรแกรมประมวลผลของ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน ได้ดังนี้

t-test

Paired Samples

Statistics

		Mean	N	Std. Deviation
Pair 1	Pre-test	30.82	17	5.15
	Posttest	43.47	17	2.58

Paired Samples

Test

		Paired Differences			t	df	Sig.(2- tailed)	Sig.(1- tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean				
Pair 1	Posttest - Pretest	12.65	4.78	1.16	10.9044	16	0.0000	0.0000

ภาคผนวก ฎ ภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟัง พูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	กฤติกา กระจิ้วผา
วัน เดือน ปีเกิด	27 พฤศจิกายน 2532
ที่อยู่ปัจจุบัน	24/1 หมู่ 9 ตำบลคณที อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหงษ์ทอง หมู่ 6 ตำบลคณที อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	พนักงานราชการ
ประวัติการศึกษา	ค.บ. ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พ.ศ. 2555

